

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

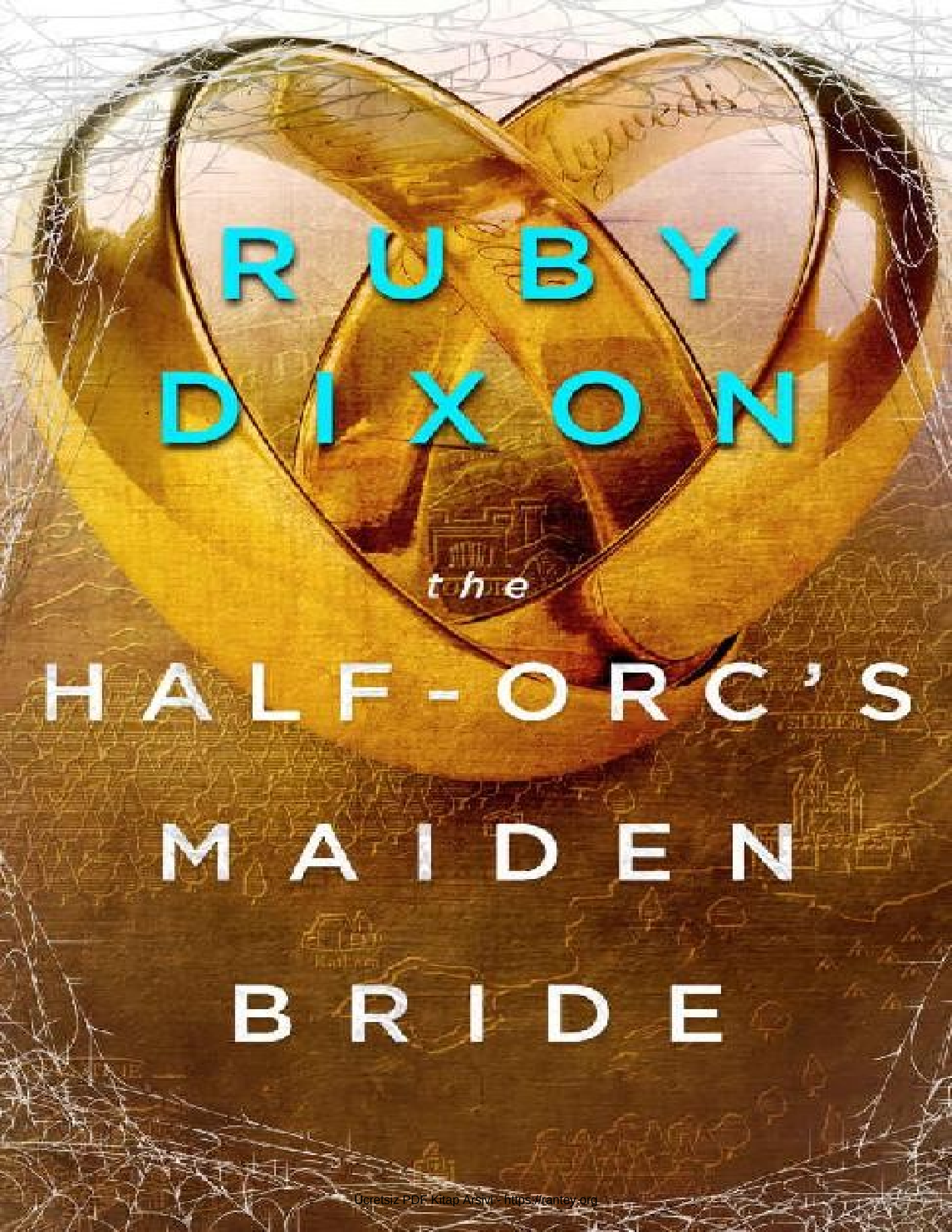
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY
DIXON

the
HALF-ORC'S
MAIDEN
BRIDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

YARI ORK'UN BAKIR GELİNİ

Rockmourn Keep'in Leydi Iolanthe'si bütün gün evde kalmış bir kız olmayı bekliyor. Çok uzun boylu. Çok fakir. Ve otuz yaşında. Hangi lord onu isteyebilir ki?

Ama sonra babası onun için etkileyici uzunlukta bir damat bulduğu haberiyle geri döner. Güçlü, cesur ve zengin biri. Ve en iyisi? Iolanthe'yi istemektedir. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyor.

Ve Iolanthe müstakbel kocasına ilk kez baktığında bunun nedenini anlar.

Kimse işin 'ork' kısmından bahsetmedi.

YARI ORK'UN BAKIR GELİNİ

RUBY DIXON

Copyright © 2022 by Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Kapak Tasarımı: Kati Wilde

Düzeltilmeler: Aquila Editing

Prova: Şanslı Kitaplar

✿ Vellum ile oluşturuldu

Finley Fenn için
Etraftaki en iyi orkları kim yazıyor?

İÇİNDEKİLER

İçerik hakkında kısa bir not.

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22 Sonsöz

Yazarın Notu Daha

Fazlasını mı

İstiyorsunuz?

İÇERİK HAKKINDA KISA BİR NOT

Genel olarak, bu hikaye oldukça kabarık ve hafif, çünkü yazarken oldukça kabarık ve hafif bir ruh halindeydim.

Bununla birlikte, aşağıdaki şeyler hikayeye dahil edilmiş veya bahsedilmiştir ve bazı okuyucular bunları stresli bulabilir. Lütfen kendi hızınızda ilerleyin ve atladığım bir şey olursa bana bildirmekten çekinmeyin!

SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER
ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE
SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER
ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE
SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE SPOILER ÖNDE

- Ebeveyn İhmali
- Aleni Çıplaklık/ Aşağılama•
- Evlilikte satılma
- Sayfa dışında olası eş istismarından bahsedilmesi (asla sayfada yer almaz ve asla kahraman veya kadın kahraman tarafından işlenmez)
- Adam kaçırmaya teşebbüs
- Bir varis için kadın kahramanı yetiştirmek

SPOILERS TAMAMLANDI SPOILERS TAM
SPOILER TAM SPOILER TAM SPOILER

TAM SPOILER TAM SPOILER TAM SPOILER TAM SPOILER
TAM

BÖLÜM 1

T Babamdan daha uzun boylu olduğum gün, sonsuza dek bekâr kalacağımı anladığım gündü. Annemin insanları

Yshremi'dir, bilginlerin ve bilgi tüccarlarının ülkesinden. Narin bir kızıdı. Kkt. Güzeldi. Babamın halkı daha sağlam Adasyalılarıdır ve ne yazık ki ben de onlara çekmişim. Uzun boyluyum. Glym. Omuzlarım geniş ve kalçalarım daha geniş. Ailem zengin olsaydı bu sorun olmazdı.

Zengin değiller.

Büyüdüğümde, babamın düşüncelerini o dile getirmeden önce biliyorum. Ailemin servetini artırmak için güzel bir kızı evlendirebilir, ama sade yüzlü, uzun boylu bir kızı? Ben onun için işe yaramazım. Kendime en güzel elbiseleri giydirmem, boyumu gizlemek için omuzlarımı kamburlaştırmam ya da kalın, güçlü vücudumu daha söğüt gibi göstermek için göğüslerimi bağlamam ve kemerlerimi ayarlamam önemli değil. Cildim yumuşak ve güzel olsun diye gece gündüz losyon sürüyorum ama sanki tanrılar beni aşağılamaya kararlıymış gibi tepeden tırnağa çillerle kaplıyım. Sarışın olma şansına bile sahip değilim. Çocukken beyaz altın rengine olan salarım, göğüslerim ortaya çıktığı anda çamurlu bir kahverengiye dönüşüyor.

Kısacası, güçlüyüm ve güzel bir cildim var. Kardeşlerimin çocuklarına harika bir evde kalmış teyze olacağım. Tanrıların din adamı olmayı bile arzulayamam, çünkü tapınaklara rüşvet verilmesi gerekiyor ve rüşvet için paramız yok.

(Bu bana yeterince uyuyor. Ruhbanlar harika okuyucular olsalar da -ki bundan zevk alıyorum- aynı zamanda harika şifacılar ve bu tür şeyler için midemin olmadığını görüyorum).

Bir kocaya çekici gelmemem konusunda endişelenmemeye çalışıyorum. Ne de olsa beş kız kardeşim ve annem var.

birlikte vakit geçirebiliyorum ve dikkatli olursam babamın kötü bakışlarından kaçabiliyorum. Ama sonra annem bir hastalıktan öldü. Sonra kız kardeşlerim - hepsi de annemin Yshremi kanından gelen güzel, narin şeyler - teker teker evleniyorlar. Çiftçilerle ve tüccarlarla evleniyorlar, bir tanesi de beş parasız olmamıza rağmen unvanlı bir şövalyeyle evleniyor.

Sonunda evde babamla sadece ben kaldım. Kardeşlerim öldü, annem son istirahatinde ve babamın Adassia'nın kayalık kayalık arazilerindeki uzak ambarları, Rockmourn Keep, gün geçtikçe fakirleşiyor. Yük hayvanlarımız olan woale'ler önce hizmetkârlara, sonra da domuzlara satılıyor. Annemin mücevherleri kayboluyor ve güzel, eski duvar halıları duvarlardan kaybolduğunda ve kitaplarım yok olduğunda, babamın satması için geriye ne kalacağını merak etmeye başlıyorum.

Ben olmayacağımı biliyorum. Beni ele bile veremez. Belki saçlarımı keser ve beni şövalye olarak adamlarıyla ata bindirir ve bir erkekmişim gibi davranır. Ya da belki kaçıp kendi talihimi aramalıyım. Bir gece, yüzümü inceliyorum, bir erkek olarak geçip geçmeyeceğime karar vermeye çalışıyorum, ama göğüslerim çok büyük, ağzım çok dolgun ve bir kadınınkinden başka bir şey olamayacak kadar pembe. Bu kadarı da fazla.

Etrafımızdaki taşlar parçalanana kadar babamla birlikte Rockmourn Keep'te mahsur kaldım.

Ama gidecek başka yerim olmadığı için kitaplarımı saklıyorum, gülümsemeye devam ediyorum ve elimden gelenin en iyisini yapıyorum.

Otuzuncu yaş günümde Cook bana küçük bir pasta yaptı ve ben de bahçenin güneşi altında kız kardeşlerimden gelen mektupları okuyarak günümün tadını çıkarmaya karar verdim. İkisi hamile ve en küçükleri ikinci çocuğunu doğurdu. Ne zaman evleneceğimi sormuyorlar. Kimse sormaz zaten. Kıskanmamaya çalışıyorum. Çok çok uzun zamandır uzun boyluyum, bu yüzden kaderim benim için şaşırtıcı değil. Sadece hüznülmüyüm. Anne olmak ister miyim bilmiyorum ama kendime ait bir evim olsun istiyorum... kendime ait bir kocam olsun.

Benim diyebileceğim bir şey.

Ancak o gece babam eve geldiğinde bana bir hediye vermedi. Onun yerine yemek masasının karşısından bana sırtıttı. "Eşyalarını topla," dedi bana. "Sana bir koca buldum. Yarın onun yanına gidiyoruz."

"Bir koca mı?" diye soruyorum, umut etmeye bile cesaret edemedim. Bıçağımı kâsemin yanına koyuyorum, ellerim titreyecek ve masayı dağıtacağım diye korkuyorum. Babama eleştirecek bir şey vermek istemiyorum. "Bir koca... hayal ettiğim her şey olurdu."

Homurdanıyor, yemeğini kesiyor. "Güzel. Bu konuda bana sorun çıkarmana izin vermeyeceğim."

Ona sorun mu çıkarıyorsun? Evlenmek için bir koca özlemi çektiğimi biliyor. Harcayacak paramız varken, bana getirmeleri için tüm tüccarları sıkıştırdığım romantik romanları biliyor. Heyecanımı dizginlemeye çalışıyorum ama çok zor. Yemeğimi dikkatli ısırıklarla yiyorum, babamı kırmayacak sorular düşünmeye çalışıyorum, çünkü müstakbel kocam hakkında bana daha fazla bilgi vermesine umutsuzca ihtiyacım var. "Kim o?" Dikkatlice soruyorum. "Bir komşu mu?"

Babamın cevap vermesini beklerken kalenin büyük salonu sessiz, ama tek ses kaplarının tabağına sürtünmesi. "Onun toprakları buradan iki günlük mesafede."

Çok yakın, ama çok da yakın değil. Yıllar boyunca tanıştığım tüm yerel lordları, benim yaşlarımda bir oğlu olanları ya da bekâr bir şövalyeyi zihnimden geçiriyorum. Kimseyi hayal edemiyorum. "Kim-"

"Boş ver," diyor. "O bir gelin arayan güçlü bir savaşçı ve senin için para ödemeye hazır. Önemli olan tek şey bu."

Babama benim için çeyiz mi veriyor? Gözlerim kocaman oldu. Bu... duyulmamış bir şey. Çoğu zaman, bir gelin kocasının ailesine altınla gönderilmelidir. Bu kadar uzun süre bekâr kalmamın bir sebebi de bu. Kalemiz güçlü, topraklarımız geniş ama biz fakiriz. Tanrılar aşkına, kim babama uzun boylu, sade kız kurusu kızı için para verir ki?

Belki de bir ticaret anlaşmasına aracılık etmek isteyen sınır lordlarından biridir? "O... Yshremi mi?"

Bu, acımasız babamı eğlendiriyor gibi görünüyor. "Hayır. Sizi temin ederim, değil. Onunla buluşmak için güneye gidiyoruz, kuzeye değil."

Ben öyle düşünmüyordum. Annem Yshremi olmasına rağmen, babam onların halkına karşı hiçbir sevgi beslemiyor. Kuru dudaklarımı yalıyorum, düşüncelerim dağılıyor. "O... uzun boylu mu?"

"Sana onun kısa boylu ve bodur olduğunu söylesem bile, bu onunla evleneceğin gerçeğini değiştirmez," diyor babam sinirli bir şekilde. "Evet, o uzun boylu ve beni rahatsız etmene izin vermeyeceğim. Günün ilk ışıklarıyla yola çıkacağımızı bil, eşyalarını topla ve bu konuda bana sorun çıkarma Iolanthe. Bu toprakları korumak için onun parasına ve seninle evlenmem için bana vereceği kılıçlara ihtiyacım var. Eğer bunu mahvedersen, hepimizi mahvedersin. Anladın mı?"

Midem endişeyle düğümleniyor. Beklenti zamanı olduğu için Yshrem ve Adassia arasındaki gerilim yüksek. Sınırlar boyunca baskınlar oldu ve babamın topraklarını güvende tutmak için şövalyelerine ödeme yapamayacağından endişe ettiğini biliyorum. Küçük çocuklarıyla çiftçileri, haydut çetelerinden korunmak için babama güvenen çobanları ya da daha kötüsü Yshrem krallığını yöneten vahşi Cyclopae'leri düşünüyorum. Söylentilere göre gözlerini güneye, Adassia'ya çevirmişler.

Kocamın kısa boylu olmasının umurumda olmadığına karar verdim (gerçi benim gibi uzun boylu bir kadın kendi boyunda bir kocayı tercih ederdi). Nazik olduğu sürece, önemli olan tek şey bu.

Lütfen, tanrılara ve tanrıçalara dua ediyorum. Nazik olsun.

* * *

I YAPILAMAZUYKU BU GECE. I düşünmek . benimve
heyecandan başım dönüyor. Kocam

Beni dudaklarımdan öpmek mi? Kocamın benden tatlı öpücükler beklediğini hayal ediyorum ve sonra o kadar heyecanlanıyorum ki doğru düzgün düşünemiyorum. Tüm kız kardeşlerime mektuplar yazıyorum, onlara evlendiğimi ve yerleştikten sonra onlara yazacağımı söylüyorum. Sonra elime iğne ipliği alıp en güzel elbisemin üzerine zarif rujlar dikiyorum ki yeni kocamın yanına bir fakir kızı gibi değil de biraz güzel ve şık görünerek gidebileyim. Dikiş dikmekten hoşlanıyorum ve bu konuda iyiyim. Renkli ekler ekleyerek ya da korse dikişlerini değiştirerek eski elbiseleri yeni bir görünüme kavuşturma konusunda uzmanlaştım. Bu gece de öyle yaptım, gelinliğimin yakasını indirdim ki yeni kocam göğüs dekolteLERİMİ görüp zevkten bayılsın.

Umarım uzun boyludur.

Şafak söktüğünde, hazırlıklı bir şekilde seğiriyorum. Saçlarım kafa derime doğru sıkıca örülmüş ve yolculuk için en sade elbisemi giymişim. Çantam küçük, içinde modifiye edilmiş gelinliğim, sakladığım birkaç kitap ve birkaç yedek kombinezon var. Düğüne getirecek pek bir şeyim yok ama kocam için sorun olmayacak gibi görünüyor. Cook'u öpüyorum ve bunca yıldır dostum olan diğer hizmetkârlara sarılıyorum, sonra da babamla ahırların orada buluşuyorum. Kalan atlar eyerlenmiş, her iki yanlarına yükler yüklenmişti. Şaşırtıcı bir şekilde, babamın şövalyelerinin hepsi silahlanmış ve derilerini giymiş, atları hazır bir şekilde sıçrarken yüzleri asık.

Şövalyeler mi? Belki de bu yeni damadıma bir güç gösterisidir. Sonra, babamın elbette şövalyelerini getirmesi gerektiğini fark ediyorum - eve başlık paramla dönüyorlar. Aptallığıma gülümseyerek çantamı woale'ye bağlıyorum ve yan eyerlerden birine oturuyorum, babam da diğer tarafta dengede duruyor. Woale'ler uzun mesafeli yolculuklar ve yük taşımak için iyidir, ancak atlara pek ayak uyduramazlar, bu yüzden her ikisinin de grubumuzda olacağını görmek beni şaşırttı.

Ama sormuyorum. Babam bu sabah karamsar görünüyor, yüz ifadesi asık. Gergin görünüyor ve ona geri dönüp evliliğimi iptal etmesi için herhangi bir sebep vermek istemiyorum. Sadece gülümsüyorum ve heyecanla ufka bakıyorum.

Birkaç gün içinde nihayet evlenmiş olacağım. Artık evde kalmış bir kız olmayacağım.

BÖLÜM 2

Mir şeylerin ters gittiğine dair ilk ipucu güneye ve daha da güneye gittiğimizde ortaya çıkıyor. Çoğu

En büyük yerleşim yerleri Adassia'nın kuzey bölgelerinden geçen nehir boyunca uzanır. Babam her zaman güney topraklarının serseriler, canavarlar ve hırsızlarla dolu olduğundan şikayet ederdi. Ama belki de yeni kocam uzak bir kalesi olan bir lorddur? Yakınlarda birkaç uygun soylu kadın varsa, bu neden eş bulmak için uzaklara gitmek zorunda olduğunu açıklar. Bu yüzden gülümsemeye devam ediyorum, kafam rüya gibi düşüncelerle dolu. Zihnimde yeni kocam uzun boylu, çok uzun boylu ve siyah saçlı. Yüz hatları güçlü ve sert, kolları kaslı ve sesi derin, gürültülü olacak. Ve karar veriyorum, beni görür görmez öpmek için ısrar edecek, görünüşümden o kadar etkilenecek ki. Bu düşünceyle zevkle iç geçiriyorum.

İkinci gün babam woale'i köhne görünümlü bir karakolda sattığında ve şövalyelerin hepsi attan indiğinde endişelenmeye başlıyorum. Soru sormamak için elimden geleni yaparak çantamı kavırıyorum. Babamın bir planı var, diyorum kendi kendime. Yeni kocamla bu işi halletti. Ben sadece aptal bir kadın oluyorum.

Yine de yolun geri kalanını yürüyecek olmamız bana tuhaf geliyor. "Yeterince uzaklaştık mı baba?" Dikkatlice soruyorum. "Güneş yakında batacak."

"Çok uzak değil," diyor babam, sesi tartışmaya yer bırakmayan o sert tonda. "Adamlara ayak uydurun."

Dudağımı ısıriyorum ve dediğini yapıyorum. Atlarının başındaki şövalyelere ayak uydurmak hiç de zor değil. Zırh giyiyorlar (hala) ve bacaklarım uzun ve güçlü. Yine de kocamın evinin bu küçük, pis karakolun yakınında olması beni biraz endişelendiriyor.

Gecekondu benzeri binalardan birinde bir ork gördüğümünden oldukça eminim. Yeşil tenli, traşlı bir ork. Korkunçtu. Ama bakışlarımı önümdeki yoldan ayırmıyorum, çünkü geleceğim önümde, arkamda değil. Yeni kocama orktan her zaman bahsedebilirim, böylece durumla ilgilenebilir.

Şövalyelerin yanında yürürken, evlilik tanrıçası Belara'ya bir dua daha gönderiyorum. Nazik, cömert ve sevgi dolu olması için dua ediyorum. Ve sonra, kendime engel olamadığım için, uzun boylu olması için dua ediyorum. Güçlü olsun, derin bir sesi ve geniş bir göğsü olsun ve beni taşıyabilsin diye. Ne de olsa bir kız bunu dileyebilir. Artık bir kız olmasam ve şövalyelerin yarısından daha uzun olsam da, aptalca hayallerimin tadını çıkarıyorum.

Kocamın yeterli olacağından eminim.

Alacakaranlığa doğru, kayalıklardan tek ve yalnız bir karakol yükseliyor. Turuncu ve mor gökyüzü etrafımızdaki tepeleri ve önümüzdeki kayalıkları aydınlatıyor. Yaklaştıkça, kayalıkların tepesindeki yalnız kuleye, uçurumun içine inşa edilmiş gibi görünen bir kalenin eşlik ettiğini görüyorum. Doğal bir kale için düzenli bir avlu olan arazinin etrafını taş bir duvar çevreliyor. Aklımın bir köşesinde geçen yıldan kalma bir söylenti dolaşıyor. Güneyde istila edilen bir kale vardı ve babamın, kaleyi ele geçiren haydutların kuzeye ulaşip topraklarında terör estireceğinden endişe ettiğini hatırlıyorum.

Cragshold Keep. Adı buydu. Buranın yaşlı ve şişman Lord Dramus'a ait olduğunu hayal meyal hatırlıyorum ama Dramus'un benim yaşında bir oğlu olduğunu hatırlamıyorum, sadece en fazla dokuz yaşında bir çocuk vardı.

Tanrım, bir çocukla evlenmeye mi gönderiliyorum? Belara, lütfen, lütfen, içten içe yalvarıyorum. Lütfen bana iyi, güçlü, uzun boylu, benim yaşında bir koca ver. Eğer bir çocukla evlenirsem, onun karısı olamam. Sonunda onun annesi olacağım... ve asla kendi çocuğum olmayacak. Aramızdaki yaş farkı çok büyük olacak.

"Lord Dramus'un ailesinden biriyle mi evleniyorum?" Titreyen bir sesle soruyorum.

"Sus kızım," diye homurdanıyor babam. "Ve o isimden bahsetme."

"Ama burası Cragshold Keep, değil mi?" Kendine özgü düzeniyle ilgili hikayeleri hatırlıyorum.

"Öyleydi," diyor babam, sesi kısık. "Artık yeni bir lordu var. Onunla evleneceksin."

Oh. Bir çocukla evlenmeyeceğim için rahatladım, tuttuğum nefesi bıraktım ve rahatladım. Sanırım bir çocukla evlenmek dışında her şeyin üstesinden gelebilirim.

Kalenin önüne yaklaşırken rüzgârda uçuşan saçlarımı ve eteklerimi sinsice düzeltiyorum. Beni yürüttüğü için babama küfretmek istiyorum, çünkü şimdi darmadağınık ve hafif terliyim, ama hiçbir şey söylemiyorum. Babam... yani, babam. Uzun zaman önce, çeneme bir tokat yemek ve boyumla ilgili, vuruştan daha çok canımı yakacak bir yorum duymak istemiyorsam, hiçbir şey söylememeyi öğrendim.

Bu yüzden yaklaştığımızda sessiz kalıyorum ve şimdiye kadar gördüğüm en sert görünümlü erkek grubu bizi karşılamak için dışarı çıkıyor. Batan güneşin parıltısı nedeniyle hepsinin erkek olmadığını anlamam biraz zaman alıyor. Bazıları ork, ki bu endişe verici, ve bir diğeri sivri kulaklı, bronz tenli ve büyük, dişli. Ben... Ben ne yapacağımı bilmiyorum. Haydutlara benziyorlar, zırhları ve giysileri eski püskü ve bazı yerleri paslı, zincir zırhlarının bazı yerlerinde kırık halkalar var. Silahlarla kaplanmışlar ve tehlikeli ve sert görünüyorlar.

Babamın tek söylediği, "Efendiniz bizi bekliyor," oldu.

Adamlar bana bakıyor, boyuma posuma bakıyorlar. Bir adam sırtarak bir orka dirsek atıyor ve yanaklarım utançtan yanıyor. Umarım buranın lordu da beni adamları kadar arzulu bulmaz. Neden haydutları işe aldığını anlamıyorum. Güvenli görünmüyor... ama belki de paraya olan ihtiyacı düşündüğümde daha fazladır.

Bu olmalı, fark ettim. Paraya ihtiyacı var, o yüzden kabadayıları tutuyor. Babama benim için ödeme yaptığını hatırlamam bir anımı alıyor ve midem dehşet içinde düğümleniyor. Kimse ona Lord Purnav'ın evlenmemiş kızının uzun ve geniş olduğunu söylemedi mi? Mutlaka birileri duymuştur.

Eminim babam ona söylerdi.

Babama bakıyorum ama o benimle göz göze gelmiyor ve midem daha da bulanıyor. Bu bir tuzak gibi geliyor. Evleneceğim adamı kandırıyor mu? Cragshold Kalesi'nin avlusuna girerken etrafıma bakıyorum ve başka kadın göremiyorum, sadece atlara bakan ve partimizi büyük bir ilgiyle izleyen daha fazla haydut görüyorum. Kalbim göğsümde kapana kısılmış bir kuş gibi çırpınıyor, sonra şövalyelerden biriyle atları dışarıda bıraktığımızda ve maiyetin geri kalanı kalenin içine adım atarken babamın arkasında hareket ettiğinde çılgın bir şahin gibi.

İçerisi de bir o kadar kalabalık; tepedeki şamdan, büyük odaya sıcak turuncu bir parlaklık veren eriyen mumlarla dolu. Büyük bir taş şömine ve kirli tabaklarla ve yarısı boş bira bardaklarıyla kaplı uzun bir ahşap masa var. Her yerde erkekler ve av köpekleri var. Sanki hiç kadın eli değmemiş gibi görünüyor. İtiraf etmeliyim ki, tüm bu pisliğin görüntüsü bana gizli bir heyecan veriyor. Pisliği sevdiğimden değil ama belli ki burası bana ihtiyacı olan bir yer.

Müstakbel kocamın açıkça bir eşe ihtiyacı var ve işleri sorunsuz bir şekilde yürütebileceğime eminim. Annem öldüğünden beri babamın evini idare ettiğim için dikiş dikme ve ev idaresi konusunda mükemmelimdir. En küçük kız kardeşim Flora, tüm geleneksel kadınsı görevleri sevdiğim için benimle hep alay ederdi ama ben seviyorum. Güzel elbiseler giymeyi, saçımı yapmayı, dikiş dikmeyi ve bir eş için önemli olan her şeyi severim. Flora asker olmak ve doğudaki uçsuz bucaksız ormanları keşfetmek istiyordu.

Ben sadece değer görmek istedim.

Flora'nın kız kardeşlerim arasında evlenen ilk kişi olması ve şimdi bir kız çocuğu yetiştirirken benim evde kalmış olmam ironik.

Artık değil, diye düşünüyorum ve göğsümdeki çarpıntı yeniden başlıyor. Ama bu adamın benim hatalarımı bildiğinden emin olmalıyım. Geniş bir evi yönetebilir ve karmaşık bir kol dikebilirim ama boyumu değiştiremem. Herkes bana bakarken babama yaklaşıyorum. "Baba? Konuşabilir miyiz?"

Babam döner ve yüz ifadesi acımasızca öfkeli. "Bunu benim için mahvetme, Iolanthe-"

Bunu mahvetmek mi? "Ama-"

Yüzü öfkeden neredeyse mosmor kesilmiş, ağzının kenarlarında tükürükler oluşurken etleri titriyor. "Bu lordla evleniyorsun ve bu son sözüm. Boş hayallerinle bunu benim için mahvedemeyeceksin. O güçlü, korkutucu bir lord. Seni kabul eden birine minnettar olmalısın."

Ürküyorum, utanç içinde bakışlarımı yere indiriyorum. Gözyaşları tehdit ediyor, ama yeni kocamın beni ilk görüşünün parlak kırmızı bir burun, lekeli yanaklar ve şiş gözler olmasını istemiyorum, bu yüzden ağlama dürtüsüyle savaşmak için elimden geleni yapıyorum.

"Bunu benim için mahvetme," diye tıslıyor Peder, üzerime eğilerek. "Bu paraya çok ihtiyacımız var. Eğer onları alamazsak, şövalyelerimiz paralarını alamadıkları için bizi terk edecekler. Onlar da giderse, bir ay içinde hırsızlar ve işgalciler tarafından istila ediliz. Ne dediğimi duyuyor musun, Iolanthe? Bu adamla evlenmek zorundasın. Evdeki herkesin kaderi sana bağlı."

"Anlıyorum baba," diye fısıldıyorum burnumu çekerek. Tüm çabalarım rağmen bir damla gözyaşı kaçıyor.

"Sızlanmayı bırak," diye hırlıyor bana. "Zaten gözlerin yeterince ağrıyor ve seninle iyi bir anlaşma yaptığını düşünmesi gerekiyor. Verecek başka kızım kalsaydı verirdim ama elimde bir tek sen kaldın-"

"Gelinimi pohpohlamayı bitirdiyseniz, ona bir göz atmak istiyorum," diyor arkamızdan zengin, pürüzsüz bir ses.

Oh, tanrılar aşkına. Bu yeni kocam olmalı ve babamın beni azarladığını duymuş olmalı. Bunun utancı içimi yakıyor ama hızla gözyaşlarımı silip elbisemi düzeltiyorum, sonra kendimi toparlayıp başımı kaldırıyorum. Dönüyorum, ellerim belimde kenetlenmiş-

-Ve içimden kaçan korku dolu nefese engel olamıyorum.

Arkamızda duran, asi askerlerin geri kalanıyla aynı parça parça, kalitesiz zırhı giyen bir ork. Alnında bir lord halkası var ve siyah saçları başının dibinde uzun bir kuyruk şeklinde toplanmış. Teni kurumuş otların koyu yeşiline bürünmüş ve bir ayağını banklardan birine dayamış, öne doğru eğilmiş, iri, kıllı ön kollarını dizlerinin üzerine koymuş.

Bize gülümsüyor ve biri kırık olan bir çift dişini gösteriyor.

Bir ork. Bir ork lordu. Babam beni buraya bir orkla evlenmem için gönderdi.

Kendimi baygın hissediyorum.

BÖLÜM 3

M Gelin geldi.

Kadınla göz göze geldiğim andan itibaren onun benim olduğunu biliyorum. İri, parlak gözleriyle kaleme doğru ilerliyor, koyu renk saçlarını bir taç gibi örerek süslü bir örgü haline getirmiş. Omuzlarında bir çanta taşımasına rağmen askerlere ayak uyduruyor ve uzaktan bakıldığında çoğundan daha uzun olduğunu söyleyebilirim.

Bu beni memnun ediyor, tıpkı onu yakından görmek gibi. Rockmourn Lordu Purnav, yüksek bir başlık parası ve aramızda bir barış ateşkesi karşılığında evlenmemiş son kızını teklif ettiğinde ne bekleyeceğimden emin değildim. Para bir şey değil. Ateşkes kolayca bozulabilir ama itiraf etmeliyim ki insan bir gelin fikri -istekli bir insan gelin- bana cazip geldi. İyi bir aileden gelen bir gelin, Cragshold Kalesi üzerindeki hak iddiamaya meşruiyet kazandıracak ve yarı ork mirasımı ve adamlarımın çoğunun ork olduğu gerçeğini önemsizleştirecekti. Kaleyi eski lorddan adil bir şekilde satın almış olsam da, komşu lordlar tarafından işgalci ve haydut muamelesi görüyoruz.

Bunun sona ermesini ve ailemin burada tutunmasını istiyorum. Oğullarımın burayı miras almasını istiyorum ve bunun için bir geline ihtiyacım var.

Tepkisini ölçmek için dişiyi kısık gözlerle izliyorum.

O korkmuş. Bunu her aptal görebilir. Tepeden tırnağa titriyor ve geniş, kara gözlerinden bir yarı orkla evleneceğini bilmediği anlaşıyor. Çığlık atmıyor, ağlamıyor ya da babasına bile bakmıyor ki bu iyiye işaret. Sadece gergin bir şekilde elbisesini düzeltiyor.

ellerini ve dudağını ısırıyor, belki de çığlık atmamak için.

Çenemi ovuyorum. Erkeklerin en çekicisi değilim. Ork genleri güçlüdür ve Cyclopae annemden çok babama benziyorum. Babamın halkının iri yüz hatlarına ve siyah, kalın kaşlarına sahibim ve tenim neredeyse onunki kadar yeşil. Dişlerim daha küçük ve boyum biraz daha kısa, ama bir insan için hala en güçlü şövalyelerden bile daha geniş ve kalın, yüksek bir kas duvarıyım. Muhtemelen pek memnun değildir.

Ama bu düzeltilebilir. "Gelinimi getirmenize sevindim, Lord Purnav. Öne çık, kadın. Sana doğru düzgün bakacağım." Onu zaten görebiliyorum ama sözlerime tepkisini görmek istiyorum. Artık bu düzensiz kalenin yarı ork lorduyla evlenmek için burada olduğu gerçeğinden kaçış olmadığı için nasıl tepki vereceğini görmek istiyorum. Kaç gözyaşıyla uğraşmak zorunda kalacağımı ve ona dokunduğumda dehşet içinde ciyaklayıp ciyaklamayacağını görmek istiyorum. Lord Purnav istekli, uzun boylu, güzel bir kız sözü verdi.

Uzun boylu ve güzel bir kız ama pek istekli olmadığı belli.

Sertçe yutkunuyor, boğazı gözle görülür bir şekilde titriyor ve cesur bir adım atıyor, gözleri bana bakmaktan korkuyormuş gibi kaçıyor. Yakından bakınca teninin çok güzel, yumuşak ve davetkâr olduğunu, dokunulmak için yalvardığını, kirpiklerinin uzun ve kalın olduğunu görebiliyorum. Açıkta kalan her teni çillerle kaplı ve acaba her yeri çilli mi diye merak ediyorum. Öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Kadın boğazını temizler. "Sizinle biraz konuşabilir miyiz, Lordum..."

"Agakor," diyorum. "Broketusk Klanı'ndan Agakor."

"Lord Broketusk," diye kekeliyor, hâlâ bakışlarıma karşılık vermiyor. Ellerini önünde, belinde sıkıca kavuşturmuş, son derece hanımefendi bir şekilde, ama parmak eklemlerinin ne kadar beyaz olduğunu görebiliyorum. "Özel olarak konuşabilir miyiz-"

Sözleri adamlarımın yuhalamaları arasında boğuluyor. "Onu şimdiden özel olarak istiyor! Agakor'un bu yıl bitmeden bir oğlu olacak, benden söylemesi!"

Buna daha fazla alaycı bağırış eşlik eder.

Kadının yüzünün rengi soluyor ve babası sabırsız görünüyor. Kadını kolundan tutuyor ve kulağına bir şeyler tıslıyor. Kadın omuzlarını biraz kamburlaştırıyor, daha küçük görünmeye çalışıyor ve ben de babasının ona uzattığı elden hoşlanmadığıma karar veriyorum.

Dönüp adamlarıma ters ters bakıyorum. "Leydi Iolanthe elbette benimle özel olarak konuşabilir. Müstakbel gelinimin önünde müstehcen bir şekilde bağırarak bir sonraki kişinin dili demircinin kerpeteniyle koparılacaktır."

Adamlar böyle bir şey yapmayacağımı bildikleri için sadece gülüyorlar ama zavallı kızcağız tamamen baygın görünüyor. Babası ona son bir tıslama ve fısıltıyla emir verdikten sonra onu ileri doğru itiyor ve onu boğazından yakalayıp kalemin dışına fırlatmamak için her şeyimi veriyorum. İyi ki pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirmeye niyetim yok, çünkü bu aptal öldürme isteğim her geçen an artıyor.

Kadına eşlik etmesi için kolumu uzatıyorum ve o da bana şaşkın bir bakış atıyor, bakışları sonunda benimkilere kayıyor. Tanrılar aşkına, o kara gözler çok güzel. Kalın kirpikli, derin renkli ve çok etkileyici. Evlilik görüşmeleri nasıl giderse gitsin, Leydi Iolanthe'nin benim olacağına o anda karar veriyorum. Hiç şüphesiz onunla özel olarak görüşmemi istiyor, böylece bana babasının bir orkla evleneceğini açıklamadığını, bir hata olması gerektiğini ve onunla birlikte eve dönmesi gerektiğini güzelce anlatabilir.

Ve sonra ona basitçe hayır diyeceğim.

Leydi Iolanthe, eşim olmadığı sürece bu kaleden bir daha ayrılmayacak.

Sesli bir şekilde yutkunuyor ve sonra elini koluma koyuyor, ben ona yol gösterirken tekrar yere bakıyor.

Kalabalık. Adamlarım sırtıyor, sonunda gelinim olacak onurlu bir hanımefendi bulduğumuz için memnunar. Ciddiye alınmanın benim ve grubumuz için ne kadar önemli olduğunu biliyorlar. Ona ana salondan geçip silahlarımı ve kalkanlarımı sakladığım özel savaş odama kadar eşlik ediyorum. Odaya girdiğimizde her yerde zırh parçaları olduğunu fark ediyorum ve raflarımdaki her kitap için bir vambrace veya erimiş bir mum, hatta eski bir ekmek kabuğu da var. Bunu onun gözünden hayal etmeye çalışıyorum ve bunun onu dehşete düşürüp düşürmeyeceğini merak ediyorum. Belki de adamlara eğitime bir gün ara vermelerini ve önce temizlik yapmalarını emretmeliydim. Onun hayal kırıklığına uğramasını istemiyorum.

Şu anda olduğundan daha fazla hayal kırıklığına uğradı.

Onu çalışma odama götürdükten sonra ağır ahşap kapıyı arkamdan kapattım. "Sözlerini söyle. Artık onları benden başka kimse duymayacak."

Ve bekliyorum. Bahaneleri bekledim. "Bir hata olmalı" konuşmasını.

Yine titriyor, çok yumuşak, utangaç bir şey ve sonra ellerini sıkıyor. "Babamın sana ne söz verdiğini tam olarak bilirdim," diyor fısıltı gibi yumuşak bir sesle, salonda kullandığından daha ince. "Ben sadece..." Yine ellerini sıkıyor. "Korkarım babam her şeyi gözünde büyüttü."

"Öyle mi, şimdi," diyorum açıkça. İşte geliyor.

Leydi Iolanthe dudağını çiğneyerek kızartıyor. En azından güzel dişleri var. "Korkarım..." Ellerini tekrar sıkıyor. "Evliliğimize bağlı olan çok şey var. Fonlar..." Kaşlarını çatarak sözünü kesiyor. "Babam," diye tekrar deniyor. "Bu evliliğin gerçekleşmesini çok istiyor."

Gözlerimin içine bakmıyor, bu da beni sabırsızlandırıyor. "Çıkar ağzındaki baklayı kadın."

"O-oh, elbette," diyor, ellerini yine o çaresiz haliyle bükerek. "Sadece... Beklediğinizin bu olmadığını biliyorum." Yine dudağını ısıırıyor. "Çok uzun boyluyum ve genç değilim ve korkarım babam meziyetlerimi abartmış. I

Eğer sizi yanlış yönlendirdiyse bunun için özel olarak özür dilemek isterim."

Hayatımda hiç bu kadar irkildiğimi hatırlamıyorum.

Benden özür mü diliyor? Uzun boylu olduğum için mi? Ve yaşlı? Sanki bunlar bir sorunmuş gibi? Meseleyi kendi ellerime almaya karar verdim. Yanına gidip parmağımı çenesinin altına koyuyorum ve onu bana bakmaya zorluyorum. Çenesini kaldırırken bile bakışlarını indirmeye çalışıyor, utangaç bir şey. "Bana bak," diye homurdanıyorum ve yine titriyor. "Bana bak, Iolanthe."

O karanlık, sıvı gözler benimkilerle buluşuyor ve yakınlığımdan ürktüğünü anlayabiliyorum. Sonra bakışları yukarı, yukarı, başımın tepesine doğru ilerliyor. Dudakları aralandı. "Sen... sen çok uzunsun," diye nefes alıyor.

"Öyleyim." Başparmağımı çenesinin narin çizgisinde gezdiriyorum. "Babanın uzun boylu, bekâr bir kızı olduğunu duydum. Ona yaklaşıp evlenme teklif eden bendim. Senin güçlü kuvvetli bir kadın olduğunu biliyordum ve bu benim için bir avantajdı. Sadece belime kadar gelen küçücük bir şeyi öpmeye çalışmak istemiyorum."

Kirpikleri bana bakarken dalgalanıyor ve dudakları sanki şaşırmış gibi aralanıyor. "Uzun boylu olmamı mı istiyorsun?"

"Evet, bana çok yakışıyor. Yaşınıza gelince, ben de beş otuz yaşındayım. Sizden daha genç olsaydım, kendimi bir beşiği soyuyormuş gibi hissedebilirdim."

Dudaklarını yalıyor, pembe dili dışarı fırlıyor. "Anlıyorum. O zaman... Özür dilememe gerek yok mu?" O muhteşem gözler yine benimkilerle buluştu. "Ya da benimle evlenmen için yalvarmana?"

"Oh, tatlı bayan, bana istediğin kadar yalvarabilirsin," diye mırıldandım. "Ama ne olursa olsun evleniyoruz."

"Anlıyorum," diye nefes alıyor. "Peki, tamam o zaman."

"Peki ya sen?" Soruyorum. "Baban sana kim olduğumu söylemedi, değil mi?"

"Bana senin bir ork olduğunu söylemedi, hayır."

"Yarı ork. Annem bir Cyclopae savaşçısıydı."

Bakışları şaşkınlıkla benimkilere kayıyor. "Sende Cyclopae kanı mı var?" Başımı salladığımda gerçekten memnun görünüyor. "Bu... hoş. Çok hoş. Annem Yshremi'ydi ve oradaki kraliçe yakın zamanda bir Cyclopae kralıyla evlendi. Babam..." Sözünü kesiyor ve sonra küçük, parlak bir gülümseme takınıyor. "Babam cesur ve güçlü bir adam ama o bir Adasyalı."

Zeki çocuk onun hakkında kötü bir şey söylemeyecektir. İlginç.

Dudakları aralanıyor, bana bakıyor ve sonra ağzını tekrar kapatıyor.

"Söyle," diyorum, yarı yarıya itiraz etmesini bekleyerek. Annem kimseden bir bok almayan sert bir kadındı. Babamı öptüğü gibi yumruk da atardı. Bu narin küçük lokma annemin boyunda ama kişilik olarak ona hiç benzemiyor. "Ne düşünüyorsan onu söyle."

Yüzü solgunlaşıyor, yanakları kıpkırmızı oluyor ve bakışlarını tekrar yere indiriyor. "Ben... sadece... yaklaşan evliliği düşündüm..."

Ve yüzü daha da kızardığında, neyi söylemeyi reddettiğini anlıyorum. Cyclopae evliliklerini düşünüyor. Üç günlük töreni.

Gelinin ortaya çıkarılması. Gelinin tadına bakılması ve gelinin yatağa atılması.

Bu konuda ısrar etmeyecektim, ama Tanrılar adına, şimdi ediyorum.

BÖLÜM 4

S Hock'un duyularımı yavaşlattığından şüpheleniyorum. Şok ve acı bir ironi.

Belara'ya bana uzun boylu bir koca vermesi için dua etmedim mi? Kalın sesli, güçlü bir koca ve benden genç olmaması için? Görünüşe göre dualarımda daha açık olmalıymışım. Bir ork olmamasını da istemeliydim.

Bir ork.

Daha doğrusu, yarı-ork, eğer söylediği doğruysa. Ve babam bana bu konuda tek kelime etmedi. Orklar yağmacıdır, kanunlara uymayan kabadayılardır. Adassian hikayelerine inanılacaksa, dağlarda hayvanlar gibi vahşi yaşarlar... ve ben biriyle mi evleneceğim? Kendimi baygın hissediyorum. Her zaman itaatkâr bir kız olmuşumdur ama bu sefer babam çok mu ileri gitti acaba? Sözlerini düşünüyorum - kasasını yeniden doldurmak ve şövalyelerine ödeme yapmak için gelin fiyatımı almazsa, servetinin kesinlikle düşeceğini söylediğini. Kaledeki çalışkan hizmetkârları, yorulmak bilmeden devriye gezen şövalyeleri ve bana karşı her zaman çok nazik olan seyisleri düşünüyorum. Evlerini kaybetmelerine izin veremem.

Görünüşe göre bir orkla evleniyorum.

Gözyaşlarımı geri kırparak, bakışlarımı alçaltıyorum ki dehşetimi görmesin. Ona düğünü iptal etmesi için bir sebep veremem. Rüzgarda savrulmam ve en iyi halimle görünmemem yeterince kötü. Burnuma dokunuyorum, rüzgârdan kızarıp kızarmadığını merak ediyorum. Boyumu biraz daha gizlemeye çalışarak omuzlarımı kamburlaştırıyorum ve ellerimi sıkıyorum. "Boyumun sorun olmayacağından emin misiniz lordum? Memnun olmanızı istiyorum."

"Bana tekrar bakarsan memnun olurum," dedi kısık bir sesle.

Başımı kaldırıp bakıyorum, yanaklarım kızarıyor. Hayatım boyunca şövalyelerin ve erkeklerin yanında bulundum ama hep görünmez oldum. Evde kalmış kız, kaleyi yöneten kişi. Uzun boylu ve bakması zevksiz olan. Kız kardeşlerimin hepsi güzel yüzlü ve neşeli kişiliklere sahip narin şeyler, ama ben utangaç olanım. Evleneceğimizi bile bile onun gözlerinin içine bakmak çok zor.

"Bir orka bakmak istiyor olmalısın? Birazcık bile olsa?" Sert, geniş ağzının bir tarafı yarım bir gülümsemeyle yukarı kıvrılıyor. "Merak ediyor olmalısın, tabii baban sana benim hakkımda her şeyi anlatmadıysa."

Dudağımı ısırdım. "O-o yapmadı, lordum."

"Pekâlâ." Ork -yarım ork, kendimi aceleyle düzeltiyorum- daha geniş sırtıyor. "Birincisi, benim bir adım var ve ben bir lord değilim."

Oh, Tanrım. Bana adını söyledi ve ben panik içinde çoktan unuttum. Bir sızlanmaya karşı koyuyorum. "Bana tekrar söyleyebilir misin?"

"Agakor," diye mırıldanıyor, sesi şaşırtıcı derecede yumuşak. "Broketusk Klanı'ndan. Bu konuda lord yok."

"Sana ne demeliyim?"

"Agakor olur... ya da kocası." Başını eğip bana bakıyor. "Bir ork olduğum için kızgın mısın?"

Aman Tanrım! Ne kadar zor bir soru. Cevaplamak için doğru yolu bulmaya çalışıyorum. "Şaşırdım, kabul ediyorum. Ama yine de seninle evlenmem gerekiyor."

"İhtiyaç mı?" O ağır, kalın kaşlarından biri kalkıyor. "Baban seni zorluyor mu?"

Başımı şiddetle sallıyorum. "Hayır, tabii ki hayır," diye yalan söylüyorum. Aslında babam bu evlilik gerçekleşmezse nasıl hissedeceğini açıkça belirtti ama ben onu düşünmüyorum. Babamı kurtaracak parayı bulamazsak bundan etkilenecek diğer herkesi düşünüyorum. "Lütfen lordum, yani Agakor. Babamın bu ittifaka çok ihtiyacı var."

"Biliyorum." Yüz ifadesi sertleşiyor. "Ve dehşete düşmüş bir kızı diplomaside çalışmaya gönderiyor. Utanmalı."

Dudağımı ısıyorum. Bir ork olduğu için korktuğumu mu sanıyor? Doğası yüzünden dehşete düştüğümü mü sanıyor? İlk şaşkınlığımı atlatıp onunla konuştuğuma göre, yeterince nazik görünüyor. Sanki babamda olmayan bir espri anlayışı varmış gibi. İdare edebilirim. "Eğer seni memnun edecekse, ülkedeki en yakışıklı insan lordu olsan bile dehşete düşeceğimi bil," diye utangaçça itiraf ediyorum. "Muhtemelen o zaman daha da çok korkardım."

Kıkırdıyor. "Güzellikten korkuyor musun? Nedenmiş o?"

"Çünkü o yakışıklı lord beni istemezdi," diyorum usulca. "Herhangi birine sahip olabilir." Agakor'a (ne kadar da Orkça bir isim) bakıp irkilmemeye çalışarak, "Herhangi birine sahip olabilirsin. Ödediğin başlık parasıyla daha genç, daha güzel bir eş alabilirsin."

"Biliyorum." Bakışları parlıyor. "Ama bana bir hanımefendi lazım. Ve daha önce de söylediğim gibi, boyunuz beni memnun ediyor. Şimdi gözünüzü dört açın ve bu evliliği yapıp yapmayacağınıza karar verin, çünkü bu odadan çıktıktan sonra evlilik törenleri başlayacak."

Histerik bir şekilde gülmek istiyorum. Sanki ona bakıp hayır, onunla evlenmek istemiyorum diyebilirmişim gibi. Sanki önümde böyle seçenekler varmış gibi, sade yüzlü, serveti olmayan ve çok uzun boylu bir soylu kadını. Bir kocayı çekecek hiçbir şeyim yok ve babam bu işten vazgeçersem kalede yaşayan herkesin zarar göreceğini açıkça belirtti. İşsiz kalacaklar ve babamın kalesini sınır akıncılarına karşı savunacak şövalyeler olmadan, her şeyini kaybetmesi ne kadar sürer? En azından burada halkıma yardım edebilirim.

En azından burada, bir orkla paylaşmak zorunda olsam bile, bir çatı ve bir yatak garantim var.

Dehşete kapılmış olsam da ellerimi belimde kavuşturuyor ve sakın görünmeye çalışıyorum. "Ben değişmedim

zihin."

"Emin misin? Evlenirken ıglık atmanı ya da korkudan ağlamayı istemiyorum. Bunun itibarıma bir faydası olmaz. Zaten yeterince korkulan biriyim. İtibarımı artırmama yardımcı olacak bir eşe ihtiyacım var, tamamen yok etmesine değil."

Ona bakıyorum ve yüzünde alaycı bir gülümseme ve... bir gamze olduğuna yemin edebilirim. Yeşilimsi bir yanakta. Oh. Nedense o gamze beni etkiliyor. Kimse hem gerçekten kötü olup hem de gamzesi olamaz, değil mi? "Söz veriyorum, eğer ağlarsam bu özel bir şey olacak."

Yüzünü buruşturuyor. "Daha az korkmuş görünmeyi deneyebilir misin?"

Sertçe yutkunuyorum ve gözlerimi tekrar kaçırıyorum, ancak bir parmağını çeneme dokunduruyor ve beni bir kez daha bakışlarıyla buluşmaya zorluyor. Gülümsemeyi başarıyorum ve Agakor bunun ne kadar titrek olduğuna bir kahkaha atıyor. Meydan okur gibi görünmeye çalışarak başımı daha yukarı kaldırıyorum. Bir orku onun için iyi bir gelin olacağıma ikna etmeye çalıştığıma inanamıyorum. Ah, Belara, sana gönderdiğim onca dua arasında neden buna ve bu şekilde cevap veriyorsun? "Evlenmeye hazırım."

Bir yanımda homurdanmasını, beni bu odadan dışarı sürüklemesini ve sonra da evliliğimizi bitirmemizi bekliyor. Bunun yerine bana düşünceli bir bakış atıyor. "Eğer daha az Ork olarak görülmek istiyorsam, seninle annemin halkının geleneklerine göre evlenmeliyim. Cyclopae geleneklerini duydun mu?"

Sadece en müstehcen hikayelerde. Kız kardeşlerimle Yshrem'in evde kalmış kraliçesi ve onun nasıl bir Cyclopae savaş lorduyla evlenmeye zorlandığı hakkında kıkırdadığımızı hatırlıyorum. Adam onun çıplak vücudunu sarayının önünde sergilemek için nasıl ısrar etmiş ve sonra onu herkesin önünde bir masanın üzerine oturtmuştu. Tamamen skandal ve kesinlikle gerçeklik payı yok. "Bilmiyorum," diye karar verdim, çünkü nezaket en iyi fikir gibi geliyordu. "Beni eğitebilir misiniz?"

Yüzünü buruşturuyor, bu da onun büyük, geniş yüzünü daha da çirkin ve ork gibi yapıyor ve içimden bir şey titriyor. Terlemeye başlayacakmış gibi görüldüğüne yemin

edebilirim. "Cyclopae'nin üç günlük bir evlilik töreni vardır.

Gelin ve damat birbirlerine eşlerinden memnun olduklarını kanıtlarlar. İlk adım, gelinin evliliklerine getirdiği güzelliği gösterebilmesi için müstakbel kocasının klanının önünde cırılçıplak soyulduğu gelinin ortaya çıkarılmasıdır."

Oh.

Aman Tanrım. Yshremi kraliçesinin evliliğiyle ilgili tüm o ateşli söylentiler doğru mu? "Ama... neden?"

"Bu kadın için bir gurur anıdır. Kocasına yatağını neyle kutsadığını gösterir."

Çok uzun bacaklarımı ve güçlü kalçalarımı düşünüyorum ve çoğu erkeğin bunu bir lütuf olarak göreceğinden emin değilim. Kendimi baygın hissediyorum. Çok istediğim bu düğün bir kâbusa dönüşüyor. "Ve ben... bunu mu yapacağım?"

"İlk gün, evet."

Aman Tanrım. İlk gün. "Peki ya ikinci gün?" "Gelinin tadına bakma günü."

Dehşet içinde nefes alıyorum, parmaklarım elbisemin kuşaklı beline batıyor. "Beni yiyecek misin?"

Agakor aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor. "Tam olarak ne kadar masumsun, Iolanthe?"

Nereye varmaya çalıştığını anlamıyorum. "Ben bir bakireyim. Bunu mu soruyorsun? Bakire eti yemek zorunda mısın?" Ağzım kurudu ve titreyen bir elimi dudaklarıma bastırdım. Belki... belki ona öyle olmadığımı söyleyebilirim. Belki-

Agakor boğazını temizler. "Ah... bu gelinin tadına bakmaktır. Dilden fazlası kullanılmaz, buna söz veriyorum. Ve yine, damadın gelini memnun edebilecek kapasitede olduğundan emin olmak için denetlenir." Bana bakıyor. "Diliyle."

Göz kırpıyorum. Farkına varmanın tomurcuklanan parıltısı yüzümü kızartıyor. Bir kadının gizli yerlerini kastetmiyordur herhalde? "Yani öpüşmek gibi mi?"

"Dilim amında demek istedim, Iolanthe."

Nefesim kesiliyor, parmaklarım tekrar elbiseme gömülüyor. Hiç kimse benimle bu kadar cesurca konuşmamıştı. Nabzım hızlandı ve

sertçe yutkundu. "Adasyalılar bunu yapar mı?" Skandala uğramış bir şekilde fısıldıyorum. "Orklar mı? Yoksa sadece Cyclopae'ler mi..."

Agakor ensesini ovuşturarak kıkırdıyor. "Aşkım, tüm erkeklerin eşlerine bunu yaptığını düşünmek isterim ama bazılarının yapmadığını biliyorum. Yine de için rahat olsun, ben bu konularda uzmanım. Seni tamamen memnun edeceğimden emin olabilirsin."

"Oh." Parmaklarımı kemerime geçiriyorum, çünkü umutsuzca bir şeylere tutunmam gerekiyor yoksa dağılacam. Yüzüm yanıyormuş gibi hissediyorum. "Sen... benim de aynısını yapmamı ister miydin? Sana mı? Ağzıma? Yalamamı?"

İnliyor, gözleri dalgalanarak kapanıyor ve kirpiklerinin ne kadar kalın ve koyu olduğunu görünce şaşıyorum. O kaba suratında şaşırtıcı derecede güzeller. "Sadece sen istersen. Bunu talep etmezdim... ama hoşuma giderdi."

Dudağımı ısırdım. "Hiç çıplak bir erkek görmedim." Çiftlik hayvanları gördüm ama boğalar ineklerle aynı yapıda değil. "Ne bekleyeceğimi bilemezdim."

Agakor başını eğip beni inceliyor. "Beni çıplak görmek ister misin? Düşünden önce?"

Bakışlarım yüzüne doğru uçuyor. "Ne?"

Elini kaldırdı. "Bunu çapkınlık olsun diye söylemiyorum. Bunların hepsi senin için yeni ve bunun bunaltıcı olabileceğini biliyorum. Ben bu evliliğe bağlıyım. Eğer öyleysen, sana vücudumu göstermekte bir sakınca görmüyorum. Ama en ufak bir cayma ihtiyacı hissedersen, o zaman yapmamamız en iyisi olur, çünkü baban kanım için bir savaş ekibi gönderirse, hepsini öldürmek zorunda kalmaktan nefret ederim."

Kaşlarımı çatıyorum. Sanki her şey bitmiş, o kazanmış gibi davranıyor. Bunu sormak istiyorum ama... itiraf etmeliyim ki onu çıplak görmeyi daha çok merak ediyorum. Bu yanlış mı? Yanlış geliyor ama yine de... teklif ediyor ve ben çok ama çok merak ediyorum. Tereddüt ediyorum. "Sen... bana nasıl görüldüğünü gösterir misin? Kıyafetsiz?"

"Elbette. Sen benim karım olacaksın, değil mi? Seninkinin bana ait olacağı kadar benim bedenimin de sana ait olacağını düşünüyorum."

güvenilir, garip bir şekilde. O zaman son bir soru. "Evet dersem babama söyleyecek misin?"

"Hanımefendi, aramızda geçen bir şey varsa, aramızda kalacaktır," diye söz veriyor.

Dudağımı ısırdım. "O zaman... Görmek istiyorum. Ve eğer evleneceksek lütfen bana Iolanthe de."

Yüzüm yanıyormuş gibi hissediyorum ve bir yanımda hâlâ benimle alay etmesini ya da utanmaz bir ahlaksız gibi sikine bakmak istediğimi söyleyerek dalga geçmesini bekliyor. Ork siki, daha az değil. Kız kardeşlerim bu isteğim karşısında dehşete düşerlerdi ama... seçeneklerim ya kız kurusu olup sonsuza dek babamın boyunduruğu altında yaşamak ya da bu adamla evlenmek. Ve bana gülümsediğinde, o garip yeşil yanağındaki gamzeyi gösterdiğinde, telaşlandığımı hissediyorum, ama bu iyi bir telaş, kötü değil.

Benimle alay etmiyor. Hatta kemerini çıkardı, çözdü ve pantolonunu indirerek sözünü yerine getirdi.

BÖLÜM 5

AGAKOR

■ Lord Purnav'a evlenmek için yaklaştığımda onun
Kız kurusu Kızım o o
olmak

katlanmak zorunda kalacağım biri. Ne de olsa bir yarı orkun bile standartları vardır. Onun gibi olacağını düşünmüştüm, bakması nahoş ve konuşması daha da nahoş. Bir lordun nazikçe yetiştirilmiş kızının beni küçümseyeceğini ve topraklarım üzerinde tartışılmaz bir hak iddia etmek ve daha sonra bir varis elde etmek için katlanmak zorunda kalacağım biri olacağını düşündüm.

Ama Iolanthe bir keşif. Güzel, kara gözleri hevesle soyunmamı izliyor. Yumuşak teni dokunulmak için yalvarıyor ve heyecanlı görünüyor. Konuşmamıza inanılacak olursa masumdan da öte, ama gözlerinde hiç korku yok ve bu, daha önce onunla evlenmem için bana yalvaran ve babasının bir gelin olarak değerini abarttığından endişelenen aynı kadın. Ondan memnun olduğumu söylemek yetersiz kalır.

Ve ona sikimi gösterdiğimde, çıkardığı irkilmiş soluk tatmin edici.

Bir eli açık ağzına gidiyor ve bakışları benimkine kayıyor. "Bu çok... büyük!"

Müstakbel gelinden bunu duymak çok sevindirici. Tüm paketi, kalın, damarlı şaftı, konik başı ve ağır kesemi görebildiğinden emin olmak için pantolonumdan uzunluğumu hafifçe çıkarıyorum. Sessiz yeşil tenimin geri kalanından daha koyu bir tonu var ama hoş bir alet olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor. Ne de olsa geçmişte yattığım taverna kadınları hiç şikâyet etmemişti. Belki gördüklerim kadar büyük değil ama bir insan kadın için oldukça fazla ve Iolanthe'nin şoku egom için harikalar yaratıyor. Tüm gücümle karşı koymaya çalışıyorum.

büyülenmiş gözlerinin önünde okşama dürtüsü. "Ben büyük bir erkeğim. Büyük bir aletim olması mantıklı."

Iolanthe ona bakmaya devam ediyor, sonra eğilip daha yakından bakıyor. Gözlerimi kapatırsam nefesinin tenime değdiğini hayal edebiliyorum ve bir zevk iniltisini bastırıyorum. "Tanrılar aşkına, nasıl oluyor da bu kadar sallanıp çıkıntı yaparak dolaşabiliyorsun? Göğüslerimi bağlamak zorundayım ki her yerde sallanmasınlar."

Pekala. O etkileyici göğüsleri bağlı mı? Görülecek daha çok şey var mı? Aletim istekle diken diken oluyor ve o eğilip beni yakından incelerken, bu beni daha da sertleştiriyor. "Her zaman dışarı çıkmıyor."

"O zaman neden şimdi?"

O gerçekten masum. "Çünkü bana baktığını düşününce tahrik oluyorum. Hoşuma gidiyor. Merakın da hoşuma gidiyor."

Iolanthe şaşkınlıkla bana bakıyor, yüzünde belli belirsiz bir gülümseme var. Dudağını ısıyor ve sonra ağzından kaçırıyor, "Dokunabilir miyim?"

"Başka bir şey istemiyorum," diye mırıldandım. "Ama sadece... sadece öğrenmek için. Bu seksle ilgili değil." En azından şu anda değil. Birinin ona bunu borçlu olduğunu hissediyorum. Birisi otuz yaşındaki bir kadını kenara çekip ona işlerin nasıl yürüdüğünü açıklamalıydı ve bir yanım böyle lanet olası bir pislik olduğu için babasını yumruklamak istiyor... ve korkunç bir yanım da baktığı tek penisin benimki olmasından heyecan duyuyor. Öyle olsa bile, istekli bir ortak olacağı açık.

Yani sınırları koyan ben olmalıyım.

Iolanthe tereddütte elini uzatıyor ve sonra bir köpek yavrusu gibi dikkatle sikimin başını okşuyor. Bu kadar harika hissettirmeseydi gülerdim. Gözleri şaşkınlıkla açılıyor. "Çok yumuşak."

"Sizi temin ederim, yumuşak değil" diye geveleyebildim. Beni tatmak isterse patlayacakmışım gibi hissettiğimde değil. Hiçbir dokunuşu bu kadını istediğim kadar istememiştim-

ve o benim karım olacak. Gerçekten, Tanrıça Belara bir yerlerden bana gülümsüyor.

Iolanthe kıkırdar. "Hayır, senin... mahrem yerlerin yumuşak değil. Tenini kastetmiştim. Burası çok sıcak ama yine de çok yumuşak ve pürüzsüz. Senin de öyle olacağın neden aklıma gelmedi bilmiyorum." Ve parmakları tekrar sikimin başını sıyrarak bir boncuk ıslaklığı oluşturuyor. "Bu..."

"Benim tohumum mu?" Tanrılara şükür, sesimi yarı yarıya aklı başında çıkarmayı başarıyorum, oysa tek istediğim parmaklarını şaftımın etrafına sarıp pompalaması için bağırarak. Beni ağzına alıp tadıma bakması için. Gözlerimi kapatıp çelik gibi bir nefes daha alıyorum. "Evet. Sikimi içine soktuğumda, sonunda tohumumu vücuduna bırakacağım. Bazen bir çocuk yapar."

"Sadece bazen mi?"

Başımı salladım. "Bir kadın, bir erkek her üzerine çıktığında hamile kalmaz."

"Ah. Fark etmemiştim." Yanakları kızarıyor ve bir parmak ucunu şaftımın uzunluğundan aşağıya, ağır toplarıma doğru okşuyor. "Bir erkeğin karısını sadece çocuk doğurmak istediğinde azdırdığını sanırdım."

"Evlendiğimizde sana sık sık dokunmak istiyorum. Sadece çocuk sahibi olmak için değil. Çünkü bu size büyük bir zevk verecek ve ben de size bu zevki tattırmak istiyorum."

Gevezelik ediyorum. gibi ve KÖY Aptal, diyerek herhangi bir şeyve o yumuşak, meraklı parmak boyumu okşarken her şey. "Karı koca arasında yaşanacak çok büyük bir zevk var. Bunu seninle paylaşmak isterim, Iolanthe." Durakladım ve sonra ekledim, "Eğer izin verirsen, tabii ki." O ısırmaları onu dudak tekrar

ve sonra düzelir, Ellerini geri çekip bir kez daha kıvrılmış beline koyuyor. "Ailemin böyle bir evlilik yaptığını sanmıyorum," diye itiraf ediyor yumuşak bir sesle ve yüz ifadesinden ondan etkilenebileceğime pek inanmadığını anlıyorum. "Benimle evlenmek istediğine emin misin?"

Oh, eminim. Şimdi, her zamankinden daha çok, Iolanthe'yi istiyorum. Bir lordun kızı olmasaydı bile onu isterdim. O kara gözleri, o çilleri ve sikimin üzerindeki o yumuşak eli tekrar istiyorum. Kaderini kendi meraklı dokunuşuyla mühürledi, çünkü orklar inatçı ve tek fikirli olarak bilinirler. Eğer babası birlikteliğimiz hakkındaki fikrini değiştirirse, yarın onu çalmak için kapısına dayanırım.

Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Iolanthe şu andan itibaren benim.

BÖLÜM 6

F şehvetle, müstakbel kocamın pantolonunu tekrar beline dolamasını çok yakından izlememeye çalışıyorum.

ve kemerini kalçalarındaki yerine geri koydu. Bana bir eşitmişim gibi davrandığı ve vücudunu gösterdiği için ona minnettarım... ama şimdi bu düşünün ne anlama geleceğini düşünmeden edemiyorum. Sıcak, sert gövdesini kalçalarımın arasına koyacak ve beni sularıyla dolduracak. Vücutlarımızın birbirine uyduğunu hayal etmeye çalışıyorum ve bu beni karnımda tuhaf bir ağrıyla baş başa bırakıyor. Elimi esnetiyorum, koyu yeşil teninin sikinin üzerinde ne kadar kadifemsi olduğunu ve ona dokunduğumda nefesinin nasıl titrediğini düşünüyorum.

Beni özel çalışma odasından çıkarıp oldukça boş görünen ana salona geri götürürken bile o nefes kesilmesini düşünmeye devam ediyorum. Etrafıma bakıyorum ama babamı ya da adamlarını göremiyorum. Agakor yanımdan geçerken aynı şeyi fark edince kaşlarını çatıyor. "Lord Purnav nerede? Adamları nerede?"

"Gittiler," diyor göz bandı takan adamlardan biri. "Başlık parasını alıp gittiler ve çoktan yola çıktılar." Bakışları bana kayıyor. "Eğer kızını tehlikeye attıysan, artık senin olduğunu ve onu geri almayacağını söyledi."

Ödün verdim. Çünkü yarı ork bir adamla kısa bir süre yalnız kaldım. Haklı olmasından nefret ediyorum; artık hiçbir saygıdeğer lord beni iyi bir gelin adayı olarak görmez. Ve... Agakor'un mahrem yerlerine dokundum. Kendimden utanıyorum ve durumumdan dolayı aşağılanıyorum. Ya Agakor fikrini değiştirirse? Ne de olsa benimle evlenmek zorunda değil. Reddedebilir ve beni babama geri gönderebilir... ki o da beni kabul etmez. Sertçe yutkunup yere bakıyorum.

Agakor nefesinin altında küfrediyor. "Bencil pislik." Botlar kalenin taş zemininde gümbürdüyor ve ardından Agakor tek parmağıyla çenemin altına dokunuyor. Ona bakıyorum, incinmişliğimi gizlemeye çalışıyorum ve muhtemelen başarısız oluyorum. Bana bakarken yüz ifadesi yumuşak, gözleri nazik. "Hiçbir şey değişmedi Leydi Iolanthe," diyor, sadece benim kulaklarıma yetecek kadar yumuşak bir sesle. Daha yüksek sesle devam ediyor, "Ben bu gece ana salonda uyuyacağım ve Leydi Iolanthe benim odamı alacak. Ona bir refakatçi bulun ve yarın düğünün ilk günü başlasın."

"Elbette Agakor," diyor adamlardan biri ve kapıya yöneliyor. Odanın geri kalanı bize bakıyor ve gözlerindeki sıcak karıncalanmayı hissedebiliyorum. Bir kez daha aşağılandım, küçük, zavallı bir lordun yaşlı, fazla sapan kızı. İstenmiyorum. Babam altınlarını saymak için bile beklemedi, sanki kurtulduğuna sevindiği dişsiz bir dırdırcıymışım gibi kalesine geri döndü. Sıcak gözyaşları gözlerime batıyor ve değersizlik hissiyle savaşıyorum. Her şey bitmiş değil, diye hatırlatıyorum kendime. Burada, ne kadar şüpheli olursa olsun, bir lordun karısı olma şansım olacak. Çocuk sahibi olabilirim. Belki-

Agakor önüme geçiyor, çirkin yüzü sıkıntılı. Kısa bir süre beni inceledikten sonra elimi avucunun içine alıp yüksek sesle ve iğrenç bir şekilde parmak eklemlerimi öpüyor. "Leydim, o bir aptal. Onun bir araba dolusu altını olabilir ama gerçek hazine bende."

Herkes bakıyor. İtiraf ediyorum, ben de bakıyorum. Sadece Agakor'un saraylı rolünü oynamaktan rahatsız olduğu için değil, ama... deniyor. İçimden bir ses şimdiye kadar öptüğü tek elin benimki olduğunu söylüyor ve kalbim biraz eriyor. Hoş karşılandığımı ve sevildiğimi hissetmemi istiyor. Benimle evlenerek onurlandırıldığını hissetmemi istiyor, bir şaka olduğumu değil.

Ben de ona dünyanın en küçük teşekkür reveransını yaptım ve gülümsemeyi başardım.

Onun için.

* * *

Benim için bulunan kişi Şalgam adında yaşı bir kadın.

"Affedersiniz, adınız ne demiştiniz?" Tanıştırılırken kibarca sordum.

Tel tel gri saçlarının üstündeki beyaz başlığı kaşıyor. "Benim adım Şalgam." Çenesini kaldırıyor. "Yeni kıyafetlere falan ihtiyacın var mı?"

Agakor onu bana doğru yönlendirirken utanmış görünüyor. Büyük salonun ortasındaki masada oturmuş, gece ilerledikçe fazla pişmiş akşam yemeğini didikliyor ve birinin refakatçi getirmesini bekliyordum. Müstakbel eşim, "Köyden bir çamaşırcı kadın," diye açıkladı. "Özür dilerim. Bu kadar kısa sürede yapabileceğimizin en iyisi buydu." Bir elini gür saçlarında gezdiriyor, belli ki tedirgin. "Kimse gelmeyecek. Hiç düşünmemiştim."

"Sorun değil," diyorum yüzüme bir gülümseme yapııştırarak. Şalgam zor bir yaşam sürmüş gibi görünüyor, yanakları yıpranmış ve ağzı çizgilerle çevrili. Belki de benimle geçirdiği zamanı bir tatil olarak görecektir. "Eğer Şalgam birkaç günlüğüne bana eşlik etmek isterse, ona eşlik etmekten mutluluk duyarım."

Şalgam beni görünce yüzünü buruşturdu. "Yoldaş mı?"

"Bir hanımefendiye," diyor Agakor. "Sadece evlenene kadar." "Hanımefendi o mu?" Şalgam kaşlarını bana doğru çatarak soruyor.

ve kalan iki dişini gösteriyor. "Çok zarif değil. Bayanlar zariftir."

Parmaklarımı eteğimin içine sokuyorum. "Benim adım Purnavlı Leydi Iolanthe, Şalgam. Tanıştığımıza memnun oldum." Ona elimi uzattım. "Lord Agakor'la evlenmek için buradayım."

"Bu mu?" Agakor'a eliyle bir işaret yapıyor ve sonra başını bana doğru sallıyor. "Aptal. Gözlerin yok mu senin? O bir yarı ork."

"Yine de," diyorum en kibar ses tonumla. "O buranın efendisi ve ben de onun karısı olacağım, bu yüzden ona saygı göstermeliyiz."

"Hımm," diyor Şalgam. "Bana yatağımı göster o zaman." Agakor öne çıkar. "Madam, bu yatak gelinim için-müstakbel." Yüz ifadesi, ses tonu ciddi olsa da eğlencesini gizlemeye çalışıyormuş gibi görünüyor ve bu beni ona karşı bir sevgi dalgasıyla dolduruyor. "Arkadaşı yerde bir palet üzerinde uyuyacak."

"Benim için pek de iyi bir anlaşma gibi görünmüyor," diye homurdandı Şalgam.

Gülmemek için yanağımın içini ısırarak zorunda kalıyorum. Tüm bunlar çok gülünç ama yine de... şaşırtıcı derecede eğlenceli. Buradaki yemekler berbat, kale kirli ama herkes şımarık ve gülümsüyor. Babamın kalesinde bu tür tepkileri düşünmeye çalışıyorum ama bulamıyorum. Oradaki herkes kasvetli ve biraz da üzgün; çamaşırcı kadınlar babamı gördüklerinde onlara bağıracağı korkusuyla ürküyorlar.

Her şeye rağmen burada bir umut var. Babam beni incitti ve küçük düşürdü, yeni kocamın evi de darmadağın. Ama... bir kale temizlenebilir. Bir aşçı temin edilebilir. Yaşlı bir çamaşırcı kadın onu azarlarken gülümseyen bir adam mı? Yarı ork olsun ya da olmasın, bu paha biçilmez bir keşif. Ayağa kalkarken gülümsüyorum. "Palette uyumak benim için sorun değil. Ne de olsa büyüklerimize saygı göstermeliyiz."

Şalgam kıkırdar. "Kendine akıllı bir tane buldun, Lord Ork. Bir ahır kadar geniş olsa bile."

Onun düşüncesiz sözleri karşısında irkiliyorum ama Agakor sadece gülümsemesini bana doğru çeviriyor. "Uzun boylu ve fit olması hoşuma gitti. Küçük bir fareyle ne yapabilirim ki?" Ve bana çevirdiği bakışlar açıkça onaylıyor. Ona daha önce nasıl dokunduğumu, sikiinin ne kadar kadifemsi ve sıcak olduğunu ve dokunuşumla nasıl zıpladığını düşünüyorum. Yanaklarım alev alev yanıyor ve utangaç ama memnun hissederek başımı tekrar eğiyorum.

Kalenin içine doğru yönlendiriliyoruz ve Agakor bana bir centilmen gibi eşlik ediyor, elimi kalın koluna sıkıştırıyor. Üst kata, Agakor'un özel odasına doğru ilerliyoruz ve yürürken geliştirilebilecek şeyleri zihnime not ediyorum. Duvarlarda güzel mum aplikleri var, ama balmumu damlaları ve içleri boşalmış, kullanılmış fenerlerle kaplılar. Her salonun köşelerinde çöpler birikmiş, ama kalenin kendisi sağlam bir yapıya sahip gibi görünüyor, taş işçiliği iyi. Salonlar mükemmel büyüklükte ve birinin sonunda elinde güvercin tutan tanrıça Belara'nın vitraydan güzel bir görüntüsünü gösteren hoş bir pencere var. Bu bir işaret olmalı, değil mi?

Şalgam çevik ve kaleyi biliyor gibi görünüyor. Koridorun bir tarafındaki bir çift kapıya yöneliyor ve onları iterek açıyor. "Yaşlı lordun odalarını kendinize mi aldınız Lord Ork?"

"Neden olmasın?" Agakor bana bakarak soruyor. "Kaleyi ondan satın aldım. Artık buranın komutası bende."

Onu desteklediğimi göstermek için sakın bir elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Turnip içeri adımını attığında, önümdeki odalara bakınca nefesim kesiliyor. Kocaman bir yatak var, tabii. Bu beklenen bir şey. Ama bir duvar boyunca, her türden okuma materyaliyle dolu devasa bir kitaplık var - bazı parşömenler, bazı deri ciltli kitaplar, bazı kurdeleyle bağlanmış basit parşömen demetleri. Saf bir sevinçle bir adım öne çıkıyorum ve hiç şaşmadan o raflara yöneliyorum, bir kitabı ve ardından diğerini evlerinden çıkarıyorum. "Bu... bu harika," diyorum Yshremi şiirlerinden oluşan bir cildi göğsüme bastırarak. Gözlerimi Agakor'a çeviriyorum. "Bütün bu kitaplar senin mi?"

"Öyle. Okuyor musun o zaman?"

Kalbim hafifliyor. Babamın gidişini ya da müstakbel kocamın yarı ork olduğunu bana söylememiş olmasını affedebilirim. Kitaplarla dolu bir yerde yaşayacağım. Çok fazla kitap. "Okumayı seviyorum," diye utangaçça itiraf ediyorum. "Okumayı severim," diyorum utangaçça.

Şiirin sesi kısılsın, bunu çok istiyorum. "Okuyor musun peki?"

Başını iki yana sallar. "Kitaplar pek çok yerden ganimet ama tek bir tanesini bile okumadım. Bu fethetmek istediğim bir şey."

"Belki sana yardımcı olabilirim," diye teklif ediyorum. "Okumak harika bir şey."

Agakor bana sırtıyor, gözleri parlıyor. "Bunu sevmeliyim."

İkimiz de başka bir şey söyleyemeden Şalgam yatağa doğru ilerliyor ve kendini yatağın üzerine atıyor. "Uyuyoruz, değil mi?"

* * *

KISA BİR SÜRE SONRA, Şalgam yatakta yüksek sesle horluyor ve ben paletimin yanındaki mumu söndürüp şiir kitabını bir kez daha göğsüme bastırıyorum. Geç saatlere kadar okumuştum, nasılsa uyuyamıyorum. Battaniyeler yumuşak, rahat ve iyi yapılmış, başım da kaz tüyü kalın bir yastığın üzerinde. Daha fazla ganimetten şüpheleniyorum. Yatakta doğruluyorum, oda karanlık, ama yatak odasının kapısının altından gelen bir ışık parıltısı ve dışarıda hareket eden bir gölge görebiliyorum. Agakor ve muhafızları Şalgam ve benim rahatsız edilmememiz için nöbetçiler yerleştirmişler. Garip bir şekilde kendimi güvende ve rahat hissediyorum ve bu sadece Şalgam'ın horlaması sayesinde değil.

Agakor nazik davrandı. Belli ki zorlu bir geçmişi olmuş ama bunu geride bırakıyor ve bu toprakların iyi bir lordu olmak için çalışıyor. Ev biraz kirli olsa da herkes mutlu ve iyi beslenmiş görünüyor. Ve kitaplar var, ve...

Ve onun sikine nasıl dokunduğumu düşünüyorum. Ona tekrar dokunmak, elimi o kadife sertliğinin üzerinde gezdirmek ve tepkisini izlemek istiyorum. Vücuduma heyecan verici bir karıncalanma gönderiyor ve beni nefessiz bırakıyor. Bahsettiği evlilik geleneklerini düşünüyorum. Evliliğin Açığa Çıkışı

Gelin, Cyclopae'nin dediği gibi. Hem alçaltıcı hem de heyecan verici görünüyor, müstakbel kocamın benden memnun kalması için bedenimi ona gösteriyorum. Normalde kalın kalçalarım, uzun bacaklarım ve iri göğüslerimle bir erkeğin beni çıplak görmesine izin verme düşüncesinden tiksiniirdim. Ama Agakor bunların hepsinden hoşlandığını söylüyor.

Yalan söylemiyorsa tabii. Bu düşünce nefesimi kesiyor.

Kapının dışında bir ayak sesi telaşı ve alçak seslerin mırıltısı var. Agakor'un sesini duyduğuma yemin edebilirim, bu yüzden ayağa kalkıyorum, uzun, yıpranmış geceliğimi göğsümde tutuyorum, böylece yerlerde sürüklenmiyor. Sürünerek ilerliyor ve dinliyorum. Sesler istediğimden daha kalın, kelimeleri bastırıyor ama yine de kulağımı kapıya dayadığımda onları seçebiliyorum.

"...biraz uyu, Agakor."

"Kalacağım." Sesi o kadar zengin ve pürüzsüz ki karnımı titretiyor. "O benim gelinim. Onun güvenliği benim sorumluluğumda."

"Babasının onu böyle terk ettiğine inanamıyorum."

Agakor huffs. "Yapamaz mısın? Onun iyiliği umurunda bile değil. Tek istediği altınımdı. Sorun değil. Bırakın onu geride bıraksın, bu düğünü durduramayacağı anlamına gelir."

Bir duraklama olur ve sonra başka bir ses sorar, "Onu ilk kez görüyorsun, değil mi? Tüm yerel halk Lord Purnav'ın büyük kızı hakkında konuşuyordu. Sen ne yapıyorsun?"

"Şimdi burada olduğuna göre onu nasıl düşünürsün?"

Yanağımın içini o kadar sert ısıyorum ki kan tadı alıyorum. Bilmek istemiyorum. Bilmek istemiyorum. Ya benim iğrenç olduğumu düşünürse? Öyle düşünürse düğünü nasıl yapabilirim? Babam tarafından terk edilmişken nasıl yapmam? Tanrım, bilmek istemiyorum.

Bir duraklama daha ve kulaklarım Agakor'un cevabını duymak için geriliyor. "O... nefes kesici. Çok memnun oldum."

Nefes kesici mi?

Yerde eriyip bir su birikintisine dönüşmek istiyorum.

Birisi için nefes kesiciyim. Hayatımda ilk kez kendimi güzel ve arzulanır hissediyorum. Gülümseyerek kapıdan uzaklaşıyorum ve yerdeki paletime dönüp battaniyeleri etrafıma sarıyorum. Şalgam'ın gürültülü horlamasının kakofonisini dinliyor ve kadifemsi yeşil horozları ve yaklaşan evliliğimi düşünüyorum... ve nefes kesici olduğumu.

Gülümsemeden duramıyorum.

BÖLÜM 7

AGAKOR

■ ertesi gün ziyafete kadar gelinimi pek göremeyeceğim.
Yapılması gereken bir düzine şey var.

Topraklarımın sınırlarına nöbetçiler yerleştirildi ve Lord Purnav'ın paramı neye harcadığını görmek için casuslar gönderildi. Silah talimleri ve ormandan dönen avcılar var ve Adassia'nın başkentinden bir vergi tahakkuk memuru kapımın eşiğinde. O kadar meşgulüm ki, yardımcım Tindal yakamdan tutup bayramlık kıyafetlerimi giymem için beni ahıra çekene kadar nefes alacak vaktim bile olmuyor ve sonra kaleye geri dönüyoruz.

İçeri adım attığımız anda sanki farklı bir yere girmiş gibi oluyorum.

Kulübenin içi güzel kokuyor. Hoş. Ana salondaki masaların her birinin ucuna yerleştirilmiş taze yeşillik demetleri görüyorum ve tüm apliklerde taze, yeni mumlar var. Balmumu damlaları kazınmış ve zemin temiz. Salonun önündeki devasa şöminenin hemen üzerinde yeni, etkileyici bir duvar halısı asılı ve kül dağı gitmiş, yerine neşeli bir ateş gelmiş. Ocağın yanında, etkileyici görünümlü iki sandalye ve önünde aynı derecede etkileyici bir ziyafet sofrası ile lordun masası kurulmuştur.

Tindal'a bakıyorum. Tam bir ork, babamın klanından, ama iyi, güvenilir ve biraz da medeni. İyi bir silahşör ve adamları hizada tutan bir otorite havası var... ama ziyafetlere düşkün olduğunu sanmıyorum. "Bunu sen mi yapıyorsun?"

Başını iki yana sallıyor. "Küçük gelin adayınız şafak vakti mutfaklara girdi ve herkesi işe koştı. Eğer beğenmediysen, söyle ve-"

"Hoşuma gitti," diye araya giriyorum o yanlış bir fikre kapılmadan. "Çok beğendim. Sadece şaşırdım."

"Biz çamurda yuvarlanırken iyi bir hanımefendinin kışının üstünde oturmasını bekliyordun, değil mi?" Tindal bana homurdanarak tuniğimdeki tüylerin tozunu alıyor. "Bütün o güzel hanımlar iyi bir ev işletir."

"Güzel insan hanımları konusunda uzman mısınız?" Ben soruyorum.

Sırıttıyor. "Bazılarını. Babam onları düzenli olarak çalardı. Fidyeler, bilirsin. Kazanabileceğin en kolay para. Yine de çok ağlardı." Tindal beni odanın ortasına doğru pek de nazik olmayan bir şekilde itiyor. "Lord sandalyesinde oturuyor, hatırladın mı?"

Hatırlatınca yüzümü buruşturdum. Kendimi bir lord gibi hissetmiyorum. Burada yetkili olduğumu biliyorum ama odanın önündeki, şöminenin yanındaki lord koltuğuna yaklaşırken bile, çocukken aldığım tüm alayları, yarı ork olduğum için bana tüküren insanları hatırlıyorum. Annemin bir fahişe, benimse bir pislik olduğumu düşünen köylüler. Yavaşça sandalyeye yaklaşırken tüm o sesleri düşünüyorum.

O korkak, yeşil tenli delikanlıdan çok uzun bir yol kat ettim. Tenim artık daha koyu bir gri-yeşil olabilir ve kimsenin bana tükürmeyi düşünmeyeceği kadar kaslı ve uzun olabilirim, ama kendimi bir soylu gibi de hissetmiyorum. Ama... bu yüzden bir soyluyla evleniyorum, değil mi? Sandalyeme oturuyorum ve tuniğimin yakasını çekiştirmemeye çalışıyorum. Boynum, boğazın etrafındaki nakış için fazla kalın ve hareket ettiğimde çekiştiriyor. Yine de güzel görünüyor.

Ağzımı ovuşturuyorum, aniden gerildim. Gelinimden hiçbir iz yok ve gece kaçıp gitmiş olmasından endişelenmeye başlıyorum. Ama neden salonu temizliyorsun? Neden-

Birisi ellerini birbirine vurarak ritmik bir vuruş başlatır. Diğerleri de ritmi yakalıyor ve tüm oda sesle gürleyene kadar ekliyorlar. Kalbim hızla çarpıyor ve yüzüme yayılan sırtışa engel olamıyorum.

Gelinim evlilik törenimizin ilk bölümü için geliyor. Çalışma odamın kapıları açılıyor ve ben

müstakbel karıma bir göz atmaya hazırdım... ama onun yerine Şalgam'ı gördüm. Bana kaşlarını çatıyor ve diğerlerini uzaklaştırıyor ve sonra güzel, uzun bir yaratık gölgelerden çıkıp mum ışığına doğru adım atıyor.

Nefesim kaçıyor.

Leydi Iolanthe büyüleyici. Belki insanların değer verdiği geleneksel şekillerde değil ama teni kusursuz, öne doğru adım atarken çilleri mum ışığında dans ediyor. Uzun, siyah saçları iki kalın örgü halinde toplanmış, düğümlenmiş ve güzel zincirlerle çevrelenmiş. Omuzlarından aşağı sarkıyor, göğsüne sürtünüyor ve elbisesinin önünden geçiyor. Iolanthe'nin formuna mükemmel bir şekilde oturan ince, güzel bir elbise ve işlemeli göğsünde dekoltesini göstermek için derine iniyor, sonra tekrar dışarı çıkmadan önce belini vurgulamak için kıvrılıyor. O ilerlerken kalın işlemeli bir tren zemini süpürüyor ve ağzım kuruyor. Gözleri karanlık ve utangaç, ama o kadar parlak gülümsüyor ki göğsüm ağrıyor.

"Şaşkın görünüyorsun," diye mırıldandı Tindal. "Ağzını kapat."

Kapattım. Önümdeki muhteşem yaratığa bakmaktan kendimi alamıyorum. Cyclopae düğün töreninde süslü püslü kıyafetler giymiş ve bu onu inanılmaz gösterse de, her şey mahvolacak. Bir yanım onu uyarmak, geri dönüp üstünü değiştirmesini söylemek istiyor. Ama bakışları utangaç bir şekilde benimkilere kayıyor ve ben derin, ürpertici bir nefes alıyorum ve böyle bir şey söylemeyeceğimi biliyorum.

Pantolonumdaki ağrıyan çadırı gizlemek için tuniğimi ayarlayarak bir kez daha ayağa kalkıyorum ve resmi sözlere başlıyorum. "Herkes gelinimi gördü ve onun adil olduğuna karar verdi mi?" Sesleniyorum.

"Evet," diye bağırıyorlar, tezahürat yapıyorlar ve alkışlıyorlar.

Iolanthe sadece gülümsüyor ve kızarıyor, parmakları odanın ortasındaki eteklerinde dönüyor.

Şimdi işin zor kısmı geliyor. "Onu damadının ve tanrılarının önünde gösterin," diye bağırarak bir kadeh şarabı havaya kaldırıyorum. "Gelinin Açığa Çıkışı başlasın!"

Iolanthe'yi yoğun bir bakışla izliyorum ve belki de onun verdiği küçük ürpertiği gören tek kişi benim. Yüzü kızarmış, yüzündeki ifade dehşet ve heyecanın bir karışımı. Yaşlı çamaşırcı kadın Şalgam yanına gelip ustalıkla dikilmiş bir kolunu yırtarken gözleri buğulanıyor.

Askerlerim çılgına döndü. Bu geleneği duymuşlar ve hatta daha önce birkaç kez görmüşler ama asla bir kadınla ve liderlerinin eşiyle karşılaşmamışlar.

Iolanthe irkiliyor ve kendimi odanın ortasına doğru itip onu kurtarmamaya zorluyorum. Onda bir sorun olduğunu, sakladığım bir şey olduğunu düşünecekler ve evliliğimle ilgili daha fazla dedikoduya ihtiyacım olan son şey. Turnip, Iolanthe'nin diğer kolunu etkisiz bir şekilde yırtarken yerimde kalmak için her şeyimi (ve Tindal'ın omzumdaki elini) harcıyorum. Normalde bir bakirenin iki ya da üç kadın tarafından çırılçıplak soyulması gerekirdi ama benim kalem askerler ve paralı askerlerle dolu. Sadece Turnip var, o da tanıdığım en kırılgan, en huysuz çamaşırcı kadın.

Ben izlerken, Iolanthe korsajının önündeki bir noktaya dokunuyor ve Şalgam elbiseyi oradan yakalıyor. Bu kez çektiğinde, kumaşın yırtılma sesi o kadar yüksek ki odada yankılanıyor ve salonu bir başka gürültülü tezahürat dolduruyor. Iolanthe'nin elbisesi ayaklarının dibine parçalanarak düşüyor ve önümde çekingen bir şekilde durarak yargılanmayı bekliyor.

Sanki onun mükemmelden daha azı olduğunu düşünebilirmişim gibi.

Yüzünü kaplayan çiller göğüs dekoltesinde kayboluyor ve geriye sadece yumuşak görümlü, lekesiz bir et kalıyor. Göğüsleri tahmin ettiğimden çok daha büyük ve onları kıyafetlerinin altına bağlamakla ilgili söylediklerini hatırlıyorum. Ağır ve dolgundurlar, meme uçları havaya maruz kaldığı için sıkıdır. Kalçaları kalın ve uzun,

Güçlü bacakları ve kalın kalçaları vardır ve soyunduğunda söylendiği gibi güçlü, iri yarı bir genç kızdır.

Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim.

Sertçe yutkunan Iolanthe, parmaklarını sıkıp açsa da ellerini yanında tutuyor. Yavaşça hareket ediyor, dönüyor ve bana bir kez daha bakmadan önce dolgun, yuvarlak arka tarafını gösteriyor. Çenesi kalkıyor ve titriyor ama bakışlarımı karşılıyor ve bekliyor.

Kısık bir sesle, "Gelinimi hoş buluyorum," diyebildim.

Kalabalıktan bir kükreme daha yükseliyor ve alkışlar ve bağırışlar o kadar yüksek ki kendi düşüncelerimi bile duyamıyorum. Öne çıkıyorum, tuniğimi yırtıyorum ve Iolanthe'nin yanına gidiyorum. Tek düşüncem onu örtmek, bunu onun için daha iyi hale getirmek. Bu töreni yapmak istedim çünkü bir erkek olarak gelinimin başkalarının önünde çıplak soyulduğunu düşünmek beni mutlu ediyor, onun çıplak, yemyeşil bedeninin önümde sunulduğunu göreceğim, böylece başkaları da benim olacak cömertliği görebilecek. Ama bunun gerçekliği iç gıcıklayıcı olduğu kadar korkunç da. Iolanthe hem baygın hem de meydan okur gibi görünüyor ve ona bunu yaşattığım için kendimi huysuz bir pislik gibi hissediyorum.

Tuniğimi başından geçiriyorum ve tamamen örtünene kadar uzunluğundan çekirtiyorum. Herkes bize seslenmeye ve küfürler savurmaya devam ederken o kızarak ellerini kollarından geçiriyor ve ardından örgülerini çözüyor.

"Şimdi ne olacak lordum?" Iolanthe soruyor, eli koluma gidiyor.

Hafif dağınık, kızarmış ve üzerinde sadece benim tuniğim varken çok iyi görünüyor ve bu dikkatimi dağıtıyor. Pantolonumun içindeki sertleşmiş sikimi düzeltiyorum -ki bu da adamlarımdan bir kahkaha daha yükselmesine neden oluyor- ve onu bizi bekleyen sandalyelere doğru götürüyorum. "Şimdi düğün ziyafeti."

Oturduğunda, Tindal'ın pelerinini alıp bacaklarına örtüyorum, sonra bana uzatılan başka bir pelerini alıp onu onunla sarıyorum. Iolanthe tepeden tırnağa örtünmüştü, bakışları donuktu ama ağzında bir gülümseme vardı.

eğer benim telaşım ile eğleniyorsa. Sakinleşene kadar adamlarıma ters ters bakıyorum ve elimle hızlı bir işaret yaparak ziyafeti servis ediyorum.

Müzik başlıyor. Harika bir müzik değil - güzel bir düğünden ziyade bir kamp ateşine daha uygun - ama flütler ve davulcu coşkulu ve elimizdeki tek şey onlar. Her fincana şarap dolduruluyor ve ekmekler elden ele dolaştırılarak et ve sebzelerle dolduruluyor. Daha önce hiç görmediğim türden kekler ve turtalarla birlikte kilerden peynir parçaları ve fındık kaseleri masamıza getiriliyor. Her şey inanılmaz kokuyor ve kabarık, lapa lapa bir böreği elime alıp kokluyorum. Sos kenarından sızıyor ve bir ısırık alıyorum ve bu şimdiye kadar tattığım en lezzetli şey. "Bu harika," diyorum inanamayarak. "Aşçıya bunları yapmayı kim öğretti?"

"Evet," diyor Iolanthe, üzerine yığıldığım pelerinleri düzeltirken. "Umarım malikânemi düzenlemeye yardım ettiğim için gücenmemişsindir?"

Gücendin mi? Masanın altına girip onun kocaman ayaklarını öpmek istiyorum. "Sen bir harikasın."

Sözlerimden memnun görünüyor, bana gülümsüyor. Bakışları odanın ortasına kayıyor, orada Şalgam atılmış kollarından birini almış ve müzik eşliğinde başının üzerinde sallıyor. Iolanthe bana doğru eğiliyor. "Memnun olduğunuzdan emin misiniz?"

"Memnuniyetten de öte," diye itiraf ediyorum, lezzetli turtadan bir ısırık daha alarak. "Seni korkuttu mu?"

"Benim favorim değildi," diye itiraf ediyor Iolanthe, pelerinleri etrafına daha sıkı sararak. "Ama sanırım artık ödeştik."

Hatta mı? Bir lokma turtayı boğazıma tıkıyorum, sonra yumruğumu göğsüme vuruyorum, çünkü beni öldürecek. Şimdi Iolanthe'nin sikimi keşfedip bir yavru köpek gibi okşarkenki utangaç dokunuşlarını düşünmeden edemiyorum. Ona gösterirken "bile" diye düşünmüyordum. Sadece merakını gidermek istemiştim. "Eğer bu gece rahatsız edici geldiyse, yarın gece daha çok hoşuna gidecektir."

Dudaklarını yalıyor, gergin. "Bana yarının ne olduğunu tekrar hatırlatır mısın?"

Ona sırtıyorum, neredeyse beklentiyle kendimden geçiyorum. "Gelinin Tadımı."

BÖLÜM 8

■ Yatakta uzanıyorum, uyuyamıyorum. Düşüncelerim gün içinde koşuşturuyor ve okumaya konsantre olamıyorum.

Paletimin yanında Agakor'un kitaplarından bir yığın var. Şalgam yatağında horluyor, bu akşamki olaylardan hiç rahatsız değil ama ben onları tekrar tekrar kafamda evirip çeviriyorum.

Yabancıların önünde çırılçıplak soyulduğum için daha fazla üzülmememin yanlış olup olmadığını merak ediyorum. Üzülmeli miyim? Kız kardeşlerimi ve onların nasıl tepki vereceklerini düşünüyorum. Sadece... Bunun olacağını biliyordum. Bunun törenin bir parçası olduğunu ve törenin Agakor için önemli olduğunu biliyordum. Asil ama aynı zamanda halkının geleneklerine karşı istekli ve anlayışlı bir geline ihtiyacı var. Ben de iyi bir eş olmak istiyorum. Yarı ork olduğunu ve onu itici bulmam gerektiğini biliyorum ama bana karşı nazik, kitapları var ve... Korkmayayım diye mahrem yerlerini okşamama nasıl izin verdiğini düşünüp duruyorum.

Elbisemin bir tarafındaki dikişleri gevşetmek için bütün gece uyumamıştım, böylece vücudumdan kolayca sıyrılabilirdi. Böylece tören hızlı olabilirdi. Endişe verici ve üzücü olsa da, vücudum ona gösterilirken Agakor'un yüzünü izlemiştim. Çıplak bedenimi gördüğünde yüzünde beliren şaşkın ifade her şeydi. Adamları bana bağırıp çağırmış olsa da, o bana bakmış, bakmış ve beni hoş bulduğunu ilan etmişti. Ayağa kalktığında pantolonunun önünün sertleştiğini fark ettim ve tahrik olduğunda nasıl sertleştiğini söylediğini düşündüm.

Bunu ona ben yapmıştım.

İfşa yeterince çabuk bitmişti, ziyafetin geri kalanında Agakor'un yanında kalmıştım, benimle ilgilenirken pelerinlere sarınmış ve masanın diğer tarafına uzanmak zorunda kalmamam için bana yemem için küçük çerezler sunmuştu. Çirkin, kıllı bir yarı ork için çok tatlı. O kadar da çirkin değil, bana göre değil. Yüz hatları güçlü ve o kadar da insani değil, ama çok gülümsüyor ve bu hoşuma gidiyor.

Yarın Gelinin Tadımı var.

Geceliğimin içinde parmaklarımı döndürerek bunun nasıl bir şey olacağını hayal etmeye çalışıyorum. Ne olacağını anladığımdan hâlâ tam olarak emin değilim. Kalçalarımın arasından tadıma bakacağını ve beni orada memnun etmesi gerektiğini söyledi. Bunun eski bir Cyclopae efsanesiyle ilgisi olduğunu söyledi. Ama daha önce kimse bana dokunmamıştı. Bazen kendime dokunmayı deniyorum ama hemen vazgeçiyorum çünkü bana yanlış geliyor. Sanki yapmamam gereken bir şey yapıyormuşum gibi.

Bu gece bir elimi geceliğimin altına sokuyorum ve başını orada hayal ediyorum. Skandal bir şekilde ıslağım ve bunun kötü bir şey olduğundan endişeleniyorum. Nabzım kalçalarımın arasında sabitlenmiş gibi hissediyor, huzursuz ve nefessizim. Törenin bundan sonraki kısmı hakkında daha fazla soru sormalıydım. Ayrıntıları sormalıydım. Sonuçta, "tadım" tam olarak nedir?

Kapının altından gelen ayak hareketlerini, değişen gölgeleri görüyorum ve Agakor'un orada olup olmadığını merak ediyorum.

Töreni bana özel olarak anlatabilir mi diye merak ediyorum, böylece herhangi bir sürpriz olmayacak. Böylece ne onu ne de kendimi utandırırım.

Ben yataktan kalkarken Şalgam yine horluyor ve Agakor'un kalın battaniyelerinin içinde yuvarlanıyor. Geceliğimi düzeltiyorum ve kapıya doğru ilerlemeden önce bir elimi saç örgümde gezdiriyorum. Gergin bir şekilde kapıyı açıyorum ve kapının hemen dışında iki muhafız bekliyor, ikisi de ork. Duvara yaslanıyorlar ama ben kapıyı açar açmaz dikkat kesiliyorlar.

Dudağımı ısıyorum ve kendimi biraz aptal gibi hissederek kapı aralığında duruyorum. "Agakor yakınlarında mı?"

Biri "Az önce çıktı," derken diğeri bana ihtiyatla bakıyor. "Gidip onu getireyim."

"Oh, buna gerek yok..." Ork, damadımı aramak için koridordan aşağı doğru koşarak uzaklaşırken sözlerim ölüyor. Diğer ork bana bilmiş bir bakışla sırtırken, bunun iyi düşünülmemiş olduğunu fark ediyorum. "Sadece ona bir sorum vardı."

"Elbette," diyor diğer ork ve sanki aklımdan geçenleri tam olarak biliyormuş gibi sırtmaya devam ediyor.

Telaşla ona fikrimi değiştirdiğimi ve hiçbir şeye ihtiyacım olmadığını söylemek dilimin ucundayken Agakor koridorda beliriyor. Yüzünde endişeli bir ifadeyle odama doğru ilerliyor. Elleri kemerindeki kılıflı bıçağın üzerinde ve üzerinde hâlâ daha önce giydiği tunik var - ziyafetten sonra odama çekildiğimde Şalgam'ın ona geri göndermesini sağladığım tunik. Yakası açık ve biraz kırışmış ama... iyi görünüyor. Aslında onu her gördüğümde daha iyi görünüyor. Kalın, kara kaşlarını ve aynı derecede kara gözlerini seviyorum. Geniş, kesik ağzını ve ağır çenesini seviyorum. Her şeyi komuta edici, güçlü ve tuhaf bir şekilde çekici.

Odamın -aslında onun odasının- kapısında çekingen bir şekilde dururken o karanlık gözlerini bana çeviriyor ve yüzünde bir duygu parıltısı beliriyor. "Fikrini değiştirmiştin." Agakor bunu kesin bir dille ifade ediyor. "Artık evlenmek istemiyorsun."

"Ne? Hayır, hiç de öyle değil." Gergin bir alışkanlıkla saç örgümü ya da giysilerimi çekiştirmek istiyorum ama kendimi kapıya tutunmaya zorluyorum, böylece saçma sapan seğiren bir aptal gibi görünmüyorum. "Aslında yarınla ilgili sorularım var. Elbette bekleyebilirler. Sizi kaldırdığım için özür dilerim."

Ben kibarca gülümseyip geri çekilmeyi başaramadan Agakor kapıdaki iki muhafıza bir bakış atıp içeri giriyor. "Kimse buraya yaklaşmasın," diye hırlıyor onlara,

elimi tuttu ve beni karanlığa götürdü. "Bir dakikadan fazla sürmez."

Beni yatak odasına doğru birkaç adım götürüyor ve elimi bırakmıyor. Koridora açılan kapı açık kalıyor ve karanlık odaya biraz ışık sızıyor. Şalgam kıpırdamıyor, horlamaya devam ediyor ve Agakor ona bakıyor, kalın gölgeler içinde yüzü çökmüş. "Çok derin uyuyor."

"Sanırım yemekte epeyce içti," diye fısıldıyorum. "Onu uyandırayım mı?"

Agakor başını sallıyor ve elimi dudaklarına götürüp parmak eklemlerime hafif bir öpücük konduruyor. Ağzının bir yanındaki kırık diş derimi sıyrıyor ama bu beni telaşlandırmak yerine karnıma bir ürperti gönderiyor. "Hâlâ evlenmek istediğine emin misin?" Başımı salladığımda parmak eklemlerime bir öpücük daha konduruyor ve meme uçlarım diken diken oluyor. "O zaman seni neyin rahatsız ettiğini söyle bana."

Parmak eklemlerimdeki ağzı dikkatimi dağıtıyor. Dudakları tenimde yumuşak ve sert bir his uyandırıyor ve çok sıcak. Okşamaları dikkatimi dağıtıyor ve kalçalarımın arasındaki o tuhaf sıcaklığın yeniden nabız gibi atmasına neden oluyor. "Ben... Ben ne bekleyeceğimi bilmiyorum," diye fısıldıyorum ona, gözlerimi elimin üzerindeki dudaklarından alamadan. "Bir gelin neyi tadar?"

"Seni orada tatmin ediyorum," diye mırıldanıyor ve parmak eklemlerimi tekrar öpüyor. Sıcak ve ıslak bir şey tenimi sıyrıyor ve bunun onun dili olduğunu fark ediyorum ve bir nefes çekiyorum.

"Ama nasıl? Beni... ısıracak mısın?"

Kıkırdıyor, sesi alçak ve derin ve karnımın beklentiyle zonklamasına neden oluyor. "Nasıl olduğunu bilmiyor musun? Tahmin edemiyor musun?" Başımı salladığımda, parmak eklemlerime tekrar yumuşak öpücükler konduruyor. "Bunun gibi, aşkım. Ağzım elinin üzerinde nasıl? Amında da öyle olacak."

Ve parmak eklemlerimi bir kez daha yalıyor.

Nefesim kesildi, aynı anda hem şok oldum hem de büyüledim. "Sen... bunu yapmak istediğine emin misin?"

"Oh, evet." Agakor dudaklarını tenimde gezdiriyor. "Başka bir şey düşünemiyorum. Yumuşak kıvrımlarını birbirinden ayırmak ve sonra dilimi dikiş yerlerine bastırmak istiyorum, tıpkı şu anda yaptığım gibi." Dilinin ucu parmak eklemlerimin arasına girip çıkıyor ve bu aynı anda hem müstehcen hem de çökmüş hissettiriyor. "Seni iyi hissettirmeyeceğimden mi endişeleniyorsun? Çünkü bir ork her zaman kadınının iki kez boşalmasını sağlar."

Elimin üzerindeki o koca ağızdan, dilinin etime yaptığı baskıdan büyülenmiş bir halde her tarafım titriyor. "Anlıyorum..."

Elime gülümsüyor ve sonra başparmağını parmaklarımın üzerinde gezdiriyor. Onun elinin benimkinden daha büyük olması ne tuhaf. "Pratik yapamadığımız için üzgünüm. Törenden önce sana dokunmayı çok isterdim ama birlikte yalnız kalmamamız gerekiyor."

"Doğru," diyorum belli belirsiz, elimi çekmeden. Elime minik öpücükler kondurmaya devam ederken şehvetli ağzına bakmaktan kendimi alamıyorum. Tanrılar aşkına, kendimi sıcak, ağırlı ve ateşli hissediyorum ama yine de gayet sağlıklı olduğumu biliyorum. Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Aptalca korkularıyla seni rahatsız ettiğim için çok özür dilerim."

Agakor parmaklarımı tekrar ovuyor. "Birincisi, bunlar aptalca korkular değil. Ailen sana evlilik yatağı hakkında hiçbir şey öğretmemiş, öğretmiş olsalar bile Kiklop gelenekleri Adasya gelenekleri değildir. İkincisi, sen olduğun için, bu asla bir sorun değil." Elimin arkasına son bir öpücük konduruyor. "Sadece çirkin suratım hakkında tereddüt etmediğin için rahatladım."

"Asla," diye nefes alıyorum ve sonra sesimin ne kadar hararetli çıktığını görünce kızarıyorum. "Ben söz verdim."

"Senin sözünü istemiyorum," diye mırıldanıyor. "Seni yatağında istekli ve arzulu istiyorum. Sana dokunduğum için benden nefret ediyorsan dünyadaki tüm anlaşmaların hiçbir önemi yok."

"Nefret etmiyorum." Kelimeler boğazımdan koparılmış gibi hissediyorum ve utangaçlığım ona nasıl hissettiğimi söyleme ihtiyacımla savaşıyor. "Ve senden nefret etmiyorum. Senin karın olmak istiyorum."

Tekrar sırtıyor ve bu görüntü artık beni endişelendirmiyor. Aksine, içimi özlemle dolduruyor. "O zaman yarına kadar, benim güzel gelinim." Elimini bırakıyor, Şalgam'ın hâlâ horlayan formuna eğlenen bir bakış atıyor ve kapıdan çıkıyor. Kapı arkasından kapanıyor ve beni geceliğimle gölgeler içinde, kalçalarımın arasında zonklayan bir yerde bırakıyor.

Parmak eklemlerimi ağzıma götürüyorum ve dilimi oraya, bana dokunduğu yere bastırıyorum ama aynı hissi vermiyor. O yaptığında çok daha iyi... ve kaçamak bir şekilde kalçalarımın arasına dokunduğum zamanları düşünüyorum. Ben yaptığımda bu iyi hissettiriyorsa, Agakor bana dokunduğunda ne kadar iyi hissettirir?

Heyecanlı bir ürpertiyle paletime dönüp uzanıyorum. Yine de uyumuyorum. Bunun yerine tavana bakıyorum ve etrafta yapılması gereken işleri, yarın akşamki yemek için bulaşıkları düşünmeye çalışıyorum ve tüm bu süre boyunca parmak eklemlerimi ovuyorum.

BÖLÜM 9

AGAKOR

■ Kiklop geleneğindeki üç günlük düğünde ısrar ettiğim için aptalım.

Eğer onunla Adasya usulü evlenmiş olsaydım, Belara rahibelerinden birine rüşvet vererek evime gelmesini sağlayabilirdim. Zenginliğimi göstermek için kasaba halkına birkaç sikke atar, gelenler için bir ziyafet düzenler ve gece bitmeden güzel, kızarmış gelinimi altıma alırdım. Bunun yerine tam üç gün beklemek ve fikrini değiştirmemesi için dua etmek zorundayım.

Kaya gibi sert bir penis ve çok hassas bir tenle geçen üç gün. Onu görmek beni şehvetle doldurduğu için kendimi meşgul olmaya zorladığım üç gün. Onunla Adasya usulü hızlı ve etkili bir şekilde evlenmediğim için tekrar tekrar pişmanlık duyduğum üç gün. Eğer evlenseydim, şu anda bile altımda olurdu, evli bir çiftin yatakta birlikte yapabileceği her şeyi ona öğretirken yüzüm kalçalarının arasına gömülmüş olurdu.

Ben kesinlikle bir aptalım.

Gözcülerim geri dönüp Lord Purnav'ın benim paramı kullanarak diyarın bu ucunda satılık her kalkanın bağlılığını satın aldığını söylediğinde, yine aptal olduğumu düşündüm. Kızı kendime almalıydım, onu babasının evinden kaçırmalı ve babamın halkının geleneklerine göre çalmalıydım. Ork erkekleri istedikleri gelini alır ve eğer bu birliktelik barışta sorun yaratırsa kabileye bir ceza öderler. Orklar savaşmayı sevdiği için genelde sorun çıkar.

Ama bunu insani bir şekilde yapmak isterdim. Herkesin memnun olduğundan ve tüm avuçların uygun şekilde yağlandığından emin olun.

"Sence bana karşı savaşmaya mı geliyor?" Tindal ve silah ustam Jofeth'e soruyorum. "Güzel kızını geri çalmak için mi?"

Jofeth homurdanıyor. "Onu geri istemiyor. O sadece senin altınlarını istiyor. Senin zengin olduğunu anlamış olması ve neler yapabileceğini görmek istemesi daha muhtemel."

Haklı olduklarından şüpheleniyorum ama bu beni rahatsız ediyor. Benim meraklı ve cesur Iolanthe'm, ailesinden çok atlarıyla ilgilenen ve taşrayı yöneten bir babadan daha iyisini hak ediyor. Yine de, o artık benim.

Ya da yarın gece, ısrar ettiğim bu saçma düğün nihayet tamamlandığında olacak.

Jofeth bana bakarken çenesini kaldırıyor. "Bir şey bıçaklamaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. Düğün ziyafetine kadar dövüşmek ister misin?"

Tindal sinsice, "Bu gece bir sürü ziyafet var," diye ekliyor.

Sadece sırtıyorum. İnkâr bile edemiyorum. Gelinimin tadına bakmaya açım. Iolanthe'nin ağzıma nasıl tepki vereceğini görmek istiyorum. Dün gece kasıtlı olarak elini dillediğimde çıkardığı o büyülenmiş, hafif şok olmuş solumaları çıkaracak mı? Sabırsızlanıyorum. Ama o zamana kadar... "Kılıçlarınızı alın. Kafamı dağıtmak için iyi bir egzersiz yapabilirim."

* * *

BÜTÜN ÖĞLEDEN SONRA TERLEDİM. Adamlarım zaten iyi eğitimli, bu yüzden kılıç oyunları yetenekli ve yoğun. Güneş batmaya başladığında ve büyük, kırmızı ay ortaya çıktığında, tünüm sırlıklam olmuştu. Tindal beni içeri sokuyor ve kadınlar benimkinde olduğu için onun kamarasındaki şöminenin yanında hızlı bir banyo yapıyorum. Bugün için bir kenara koyduğum kıyafetlerimi giyiyorum... ve hala terliyorum.

Tanrım, bu öğleden sonra elimden geleni yapmamam gerektiğini bilmeliydim. Şimdi gelinimin tadına bakmaya terli bir tavırla mı gideceğim? Daha fazla ork gibi görünmem yeterince kötü.

insandan daha fazla. Vücudum onu kovalamaya kararlı görünüyor. Alnımı tekrar tekrar siliyorum, ama ziyafet için dışarı çıktığımda hala terli ve dağınık hissediyorum ve bana bir kez bakıp kaçacağından endişeleniyorum.

Ama yanına oturduğumda bana utangaç bir gülümseme veriyor ve kıyafetleriyle uğraşıyor. Her zamanki gibi nefis görünüyor, saçları tepesinde toplanmış, güzel boynunu ve teninde dans eden çillerini gösteriyor. Giydiği elbisenin bedeni sıkıca bağlanmış, muhteşem göğüsleri kıvrımlı katların altına gizlenmiş. Yine de dünkü ağız sulandıran avuçlarını düşünüyorum ve bunun aldatıcı olduğunu biliyorum... ve garip bir şekilde bundan hoşlanıyorum. Sanki sadece benim için bir sır gibi.

Öte yandan, göğüslerinin göbeğine kadar açıkta olduğu bir şey giymesi de muhtemelen hoşuma giderdi. Ben basit biriyim.

Yanına oturduğumda bana doğru eğildi. "Tadım... yemekten önce mi sonra mı?"

"Sonra." Umarım o zamana kadar terlemem biter.

"Elbette." Iolanthe dudağını ısırır. "Hevesli olduğumdan değil. Sadece merak ediyordum-"

"İstekli olmanı tercih ederim," diyorum ona ve kızarıp gülümsediğinde sikim sertleşiyor. Tanrılar aşkına, onu omzuma atıp yatak odama gitmeyi ve bu Cyclopae düğün geleneğini unutmayı tercih ederim. Gerçekten, ben bir aptalım. Şarap kadehimi kapıp bir yudum içiyorum, yoksa yemek bitmeden terden sıırılsıklam olacağım. Sadece Iolanthe'nin yakınlığı bile onu arzulamam için yeterli.

Her şeyden birkaç lokma yiyorum ama dikkatim dağılıyor. Çok miktarda şarap içemiyorum çünkü duyularımın yaklaşan tadım için uyanık olmasını istiyorum. Yemeklerin güzel, hatta lezzetli olduğunu dalgınlıkla fark ediyorum ama dikkatimi daha çok yanımdaki kadına veriyorum. Iolanthe'nin tabağındaki yemekle oynadığını ve neredeyse hiçbir şey yemediğini fark ettim. O

Çok fazla şarap içiyor, elleri titriyor ve bana kısa cevaplar veriyor. Çok gergin.

Bu ziyafet bir saçmalık gibi geliyor. Yemek yemiyoruz. Bacaklarının arasında olmak varken bunu neden yapıyoruz? Sonra tekrar, kontrolden çıkmış hevesli bir yavru gibi görünmek istemiyorum. Onu utandırmak istemiyorum. Bu yüzden sandalyeme oturuyorum ve adamlarımın ziyafetin tadını çıkardığı gerçeğine konsantre olmaya çalışıyorum. Hiçbir şey değilse bile, törenin cömertliğinden memnun görünüyorlar ve memnun bir asker sadık bir askerdir. Adamlarımın paralı asker olması ya da bir zamanlar haydut veya serseri olması önemli değil. Benim yanımda bir yerleri olduğunu bilmelerini istiyorum. Burada, kalemde bir hayat kurabileceklerini.

Tıpkı yeni gelinimle bir hayat kurduğum gibi.

Bu düşünceyle ayağa kalktım.

Salondaki kalabalıktan bir tezahürat yükseliyor, kaba şakalar havayı dolduruyor. "Tadım," diye bağırان Tindal, iki heceli bir slogan haline getirerek diğerleri tarafından da hızla benimseniyor ve tüm kale "Tadım! Tadım!"

Ellerimi kaldırıp sessizlik bekliyorum. Iolanthe'ye bakmak istiyorum ama bunu yaparsam her şeyin daha da kötüye gideceğinden korkuyorum, bu yüzden bakışlarımı ileriye odaklıyorum. Kalabalık sakinleştğinde konuşuyorum. "Hepiniz Cyclopae düğün geleneklerinin ikinci kısmını biliyorsunuz - Gelinin Tadına Bakma." Adamlarım tekrar cesaretlendirmek için kükrüyor ve bir kez daha sessizleşmelerini beklemek zorunda kalıyorum. "Bu tören özel olarak gerçekleştirilecek. Gelinimin refakatçisi nerede?"

"Ben eşlik ederim," diye sesleniyor paralı askerlerden biri, alaycı bir tavırla.

Onu işaret ediyorum. "Senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan oturacak ve sessiz olacaksın."

Bu bir kahkaha daha getiriyor. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup onlara en sert bakışımı atıyorum ve sonunda kahkahalar yine kesiliyor. "Gelinimin refakatçisi nerede?" Tekrar soruyorum.

Yüksek sesli, iğrenç bir geğirme salonda yankılanıyor ve yaşlı, solmuş kadın -Turnip- öne doğru adım atıyor. Ağzını koluna sildi ve bana eliyle işaret etti. "Hadi şu işi bitirelim."

Şu anda, refakatçi seçimimden gerçekten pişmanlık duyuyorum. Nasıl oluyor da başka hiçbir kadın benim evime gelmiyor? Çamaşırcının sendeleyerek odadan çıkmasını ve gergin kahkahaların patlamasını izliyorum. Sonunda gelinime dönüyorum ve yüzünün solgun olduğunu görünce şaşırıyorum. Ayağa kalkıyor ve eteklerini düzeltiyor, sonra tekrar düzeltiyor.

Ve tekrar.

Yanına gidiyorum ve kumaşa bir delik açamadan elini tutuyorum. Biri müstehcen bir tezahürat yapıyor ve ben onları duymazdan gelerek onu daha da yaklaşıtıyorum. "Sana daha iyi bir refakatçi bulmamı ister misin?" diye sordum. "İstediğini söyle ve bunu istediğin kadar erteleyelim."

Gelinim başını sallıyor ve bana parlak, cesur bir gülümseme veriyor. "Ben hazırım."

BÖLÜM 10

O Tanrım, buna hazır mıyım?

Nefesim ciğerlerimde hızlı ve panik içinde tıslıyor. I Sakin görünmeye çalışarak elimi bana uzattığı koluna koyuyorum. Bana koridorda yol gösteriyor, bize doğru seslenen herkese keskin bir bakış fırlatıyor. Yaprak gibi titrediğimden eminim ama nedeninden tam olarak emin değilim. Agakor'dan korkmuyorum. Nazik ve şefkatli olduğunu kanıtladı. Eğer bu canımı yakacaksa, nazik davranacağını biliyorum. Belki de beni titreten içimdeki başka bir şeydir. Koridordan aşağı inip merdivenlerden yukarı çıkarken karnım titriyor. İki muhafızı arkamızdan geliyor ve Şalgam elinde ucuz şarap sürahiyle bize yol gösteriyor. Sanki şu anda bile partiyi geride bırakmayı reddediyor ve ben gülmek mi yoksa ağlamak mı istediğimden emin değilim.

Agakor'u düşünüyorum, dün gece ellerimi tutuşunu, parmak eklemlerimin arasındaki yumuşak ete bastıran dilini. Bunu yanlış mı yorumladım? Hâlâ ne yaptığımı bilmediğimi hissediyorum ve belki de bu yüzden her adımda ürperiyorum ve bu yüzden yatak odasının kapısını gördüğümde küçük bir iniltiyi bastırmak zorunda kalıyorum. Bu onun odası, Şalgam ve benim kaldığımız oda. Yaşlı çamaşırcı kadın düşündüğüm kadar sarhoş olmamalı, çünkü içeri girdiğimizde tüm apliklere mum koyduğunu ve büyük sayvanlı yatağın üzerinde taze nevresimler olduğunu görüyorum. Benim yatağım dürülmüş ve düzgünce bir köşeye sıkıştırılmıştı. Bugün bu odayı düşünmedim bile, çünkü mutfak ve bulaşıkçılarla birlikte koşturup ziyafetin halledilmesini ve evin olabildiğince düzenli olmasını sağlamaya çalışıyordum. Bu gece olacakları düşünmemek için kendimi işleri yürütmeye verdim ve işleri benim yerime hallettiği için Şalgam'a minnettarım.

Arkamızdaki iki muhafız yatak odasının kapılarını kapatıyor ve koridorda duruyor. Agakor ve Şalgam'la ve kocaman yatakla baş başa kalıyorum. Yüzüm utançtan yanıyor ve dişlerim birbirine çarpacakmış gibi gergin hissediyorum. Devasa yatağa bakarken, dudaklarımın sertçe bastırılmasının ses çıkarmalarını engellediğinden şüpheleniyorum. Agakor her zamanki gibi yanımda sessiz ve sabit duruyor, ama hiçbir şey söylemiyor ve benim konuşmamı beklediğinden endişeleniyorum.

Söyleyecek sözüm olsaydı bile boğazımdaki gergin düğümün altında sıkışıp kalırlardı. Sessizce Agakor'un koluna yapışıp bekliyorum. Şimdi ne yapacağım? Yatağa mı oturayım? Komutayı almasını mı bekleyeyim? Eteklerimi yukarı kaldırıp "Evet, lütfen şimdi tadıma bak" mı diyeyim?

Yatağa baktığım bir süre daha sessiz kaldıktan sonra Şalgam derin bir iç çekip odanın uzak köşesinde duran tabure ve masaya yöneliyor. Yeni dikiş projelerim orada bir sepetin içinde duruyor ve elindeki şarap şişesini narin kumaşlara tehlikeli bir şekilde yaklaştırıyor. "Bakın, siz ikiniz bunu yapacak mısınız, yapmayacak mısınız?" Bize bir el sallıyor. "Şişemle birlikte burada olacağım. Bu saçmalıkla işiniz bittiğinde bana haber verin."

Gülmek istiyorum ama boğazım düğümleniyor sanki. Çıkan tek ses küçük ve boğuk.

Agakor yine de kıkırdıyor ve elimi okşuyor. "Değerli vaktini alıyorsak kusura bakma Şalgam." Bana bakıyor ve göz kırpmıyor. "Leydi Iolanthe hazırsa başlayabiliriz."

Sarsıntılı bir baş sallama hareketi yapıyorum. "Hazır."

Yatağı işaret ediyor ve kendimi garip hissederek kenarına oturuyorum. Dün, giyeceğim mükemmel elbiseyi biliyordum. Bugün nasıl giyinmem gerektiğinden emin değildim, bu yüzden en sevdiklerimden biri olan geleneksel bir Adasya elbisesi giydim. Korse yüksek ve dar, göğüslerim sıkı bağcıklar ve danteller tarafından düzleştirilmiş. Kat kat eteklerim ve kombinezonumun alt yarısı belimden dışarı taşıyor ve ben de hiçbir şey giymemeyi tercih ettim.

Altında. Tekrar çıkarmak zorunda kalacağım için iç çamaşırı aptalca bir seçim gibi görünüyordu. Yatağın kenarındaki koltuğumda kayıyorum, eteklerimi başımın üzerine mi çekmeliyim, yoksa altına mı girmek ister diye düşünüyorum. "Bu iş nasıl oluyor?" Gergin bir şekilde idare ediyorum. "Ben..."

Sözümü kesiyorum, çünkü gerçekten ne söyleyeceğimi bilmiyorum.

Agakor sıkıntımı fark etti. Bana gülümsüyor, o koca suratı artık hoşuma gitmeye başlayan o dostane ifadeye bürünüyor. Elini uzatıyor ve ben de benimkini onunkine koyuyorum. "Endişelenmene gerek yok," diye mırıldanıyor alçak sesle. "Burada seninle sadece ben varım."

Şalgam'a bakıyorum.

Başını sallıyor ve uzanıp çeneme dokunarak beni tekrar ona bakmaya zorluyor. "Burada seninle sadece ben varım," diye mırıldanıyor tekrar, kelimeler sivri. Gözlerimiz buluşuyor ve ben başımı sallıyorum. Anlıyorum.

Agakor ilerliyor ve parmaklarını çenemde hafifçe gezdiriyor. "Endişelenmene gerek yok. Nazik olmaktan başka bir şey yapmayacağım."

"Bunu biliyorum." Biliyorum, gerçekten biliyorum. Çok nazik davrandı. "Ben sadece... Hala bunun nasıl işlediğini hayal edemiyorum."

"Sana dokunabilir miyim? Sana gösterebilir miyim?" Koyu renk gözleri yüzümü arıyor.

Başımı sallıyorum. Bu işi başlatmak için bana dokunmak zorunda, değil mi? Yoksa bu evlilik ilerlemez ve babam başlık paramı iade etmek zorunda kalır ve evdeki herkes açlıktan ölür...

Bu düşünce bile beni panikletiyor ve eteklerimi yukarı çekip bacaklarımı açıyorum. Her şey belimde toplanıyor, bu yüzden hemen yatağa uzanıyorum ve eteklerimi daha yukarı çekerek kendimi ona sunuyorum. Gözlerimi sıkıca kapatıp elbisemi göbeğime bastırıyorum, nefesim sığlaşıyor. Tanrım, bugün korsemi neden bu kadar sıkı yapmıştım? Elbisemin düzgün hatlara sahip olmasını istemiştım ama şimdi derin bir nefes alamıyorum ve buna çok ihtiyacım var.

Oda tamamen sessiz. Agakor hiçbir şey söylemiyor ve beni çekici bulup bulmadığını merak ederek içten içe irkiliyorum. I

Kalçalarımın arasındaki koyu bukleleri, uzun bacaklarımı, dizlerimi, büyük ayaklarımı zihnimden geçiriyor ve formumu narin kız kardeşleriminkiyle karşılaştırıyorum. Ama dün beni gördü, değil mi? Hoş olduğumu söyledi-

Yatak gıcırıyor ve sonra şilte kayıyor, ağır bir yük yan tarafa doğru bastırıyor. Büyük el tekrar yüzüme dokunuyor. "Nefes al, Iolanthe. Nefes al."

Gözlerimi açıyorum ve onun endişeli yüzüne bakıyorum. Parmakları çenemde hafifçe geziniyor ve içimi ürpertiyor.

"Sadece biz varız," diye tekrar hatırlatıyor, yüzüme dokunmaya devam ederken sesi yumuşak. "Gergin olmana gerek yok."

İçimden sıkı bir kahkaha yükseliyor. "Tadına bakılan sen değilsin."

Gözleri kararır. "Olabilirim ama bu gece değil." Bu ilginç ifadeyi sormama fırsat vermeden başparmağını çeneme sürtüyor ve başını sallıyor. "Bu gece gelini memnun etmekle ilgili, böylece damadının kendisi için doğru kişi olduğunu bilecek."

Yutkunurken bile başımı sallamayı başarıyorum. "Pekala."

"Korseni senin için gevşetebilir miyim? Eğer bayılırsan, korkarım bu üzerimde kötü duracak." Bana alaycı bir sırıtış attı.

Dirseklerimin üzerinde doğrulup kravatlara uzanıyorum. Tamam.

Korsemi gevşetmek iyi bir fikre benziyor.

Agakor bir elini benimkinin üzerine koyarak beni durdurdu. "Bunu yapmak istiyorum. Bu gece benim seni tatmin etmemle ilgili."

Oh. Tekrar arkama yaslanıyorum, ellerim belime doladığım eteklerime gidiyor. Ellerimle başka ne yapacağımı bilmiyorum, bu yüzden o üzerime eğilirken kumaşı sıkıca kavriyorum. Çok büyük olduğunu fark ediyorum. Benim boyumda bile Agakor devasa. Omuzları geniş ve benden rahatlıkla yarım baş daha uzun. Bu beni bu kadar memnun etmemeli ama gerçekten ediyor.

Eli ağzımın üzerinde geziniyor, dudaklarımı okşuyor. "Çok çekici görünmediğimi biliyorum. Seni öpmememi mi tercih edersin?"

Cevap vermek için ağızımı açıyorum ve dilim parmağının ucuna değiyor. Hemen nefesim kesiliyor ve o da irkilerek biraz geri çekiliyor. Sanki ikimiz de gergindik. Ama teni sıcak ve hoştu ve aniden elini tekrar geri koymasını istiyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve ona bakıyorum. "Lütfen öp beni."

Agakor sırtıyor, gülümsemesi sarp yüzünü aydınlatıyor ve bir an için gördüğüm en yakışıklı şey oluyor. Yatağa yanıma, omuz omuza yerleşiyor ve ben kıpırdamıyorum. Orada öylece uzanıyorum ve deli bir kadın gibi eteklerimi belime dolayıp onu izliyorum. Uzanıp yanağıma tekrar dokunuyor, okşuyor ve sonra eğilip dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor.

Bu benim ilk öpücüğüm.

Bir tane sahibi olmayı hayal etmiştim ama rüyalarımnda bir yarı orku öpeceğimi hiç düşünmemiştim. Dişleri dudaklarımı sıyrırken eteklerim belime kadar sıyrılmış bir şekilde yatakta uzanacağımı. Ama güzel kokuyor, sıcak ve ağız benimkinde o kadar, o kadar nazik ki gerginliğimin bir kısmı kayboluyor ve dudaklarımı onunkilere bastırarak en küçük karşılık öpücüklerini veriyorum. Beni tekrar öpüyor, belli ki ağızımdan uzaklaşmak için acelesi yok ve parmakları yanağıma okşuyor. Yüzünü benimkine sürtüyor ve sonra alt dudağıma tutup dişleriyle hafifçe çekerek vücuduma bir ürperti gönderiyor.

"Dudaklarını benim için ayır," diye mırıldanıyor.

Yapıyorum ve dili ağızıma giriyor. Bunu bekliyordum ama bunun olduğunu bilmek ve hissetmek iki farklı şey. Öpüşmelerde bazen dilin de kullanıldığını biliyordum ama bu kadar yoğun hissedeceğimi tahmin etmemiştim. Onun dilinin benimkine sürtünmesi gibi bir yakınlık olmadığını ya da karnımın derinliklerinde sıcaklık birikmesine neden olacağını.

Beni öpmeye devam ediyor, dili beni yalıyor, dudaklarımız birbiriyle oynuyor ve eli eteğimin altındaki çıplak etimin üzerinde geziniyor. Hemen donup kalıyorum, tüm zevk bir anda kayboluyor, yerini belirsizlik alıyor.

Agakor'un iri parmakları karnımı okşuyor ve kalçalarımın arasındaki kıvrımları ayırıyor. Hafifçe ovuyor ve sonra homurdanırken ağzı benimkine doğru esniyor. "Kupkuru olmuşsun, aşkım."

"Olmamalı mıyım?" Fısıldıyorum. Zaten yanlış bir şey mi yapıyorum?

Sessiz bir kahkaha atıyor. "Sorun sen değilsin. Sadece yeteneklerime olması gerekenden çok daha fazla güveniyorum." Beni tekrar dudaklarımdan öpüyor. "Bana bakar mısın?" Gözlerimi açıyorum ve ona bakıyorum. Gözleri çok karanlık, yüzü bana çok yakın. "Benden korkuyor musun?"

Başımı sallıyorum. Şu anda aklımdan geçen pek çok şey var ama korku bunlardan biri değil. Tazılarla dolu bir avludaki bir ahır kedisi kadar tedirginim. Kendimi açıkta ve savunmasız hissediyorum ve biraz sonra olacıklardan korkuyorum ama Agakor'dan korkmuyorum. "Sadece ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Evlilik görevlerim konusunda eğitim aldığımda, bir muhafazayı nasıl düzgün bir şekilde yöneteceğim ve kocama defterler konusunda nasıl yardımcı olacağım ile ilgiliydi, bu değil..."

"O zaman seni eğitmeme izin ver," diye mırıldanıyor ve alt dudağımı tekrar ağzına çekip çekiştiriyor. Birinin dudağınızı emmesi garip hissettirmeli, ama vücuduma küçük ürpermeler gönderiyor ve bunu inanılmaz derecede dikkat dağıtıcı buluyorum. Neredeyse hâlâ kalçalarımın arasında duran ve bir parmağını yarığında aşağı yukarı gezdiren el kadar dikkat dağıtıcı. Agakor tekrar alt dudağımı ısırtıyor. "Ağzımı amına koyacağım, tıpkı dün gece eline koyduğum gibi. Her yerini yalayacağım ve iki kere boşalmanı sağlayacağım, çünkü orklar böyledir. Herkesten daha iyi performans gösterdiğimizden emin olmak isteriz."

"Anlıyorum."

"Islak olduğunda daha iyi hissettiriyor," diye devam ediyor o alçak, boğuk sesiyle, bir parmağı kıvrımlarımda yavaşça aşağı yukarı kayarken bile bakışları beni yerimde sabitliyor. "Normalde seni öper ve sırılıklam olana ve balın dilimin her tarafına bulaşana kadar ağzımla okşardım, ama eğer

Benim için ıslanamayacağını düşünüyorsan, bu da sorun değil. Bu gece için getirdiğim biraz yağ var, istersen onu kullanabilirim."

Hafifçe kaşlarımı çattım. "Ama ağzın..."

Agakor bana sırtıyor ve bir öpücük daha veriyor. Öpüşürken bu kadar özgür olmasına bayılıyorum. Sanki onun için değerliymişim gibi önce ağzımı, sonra burnumun ucunu öpüyor ve bu beni eritiyor. "Yağın tadı güzel. Amcığın kadar güzel değil ama önemli değil. Amacım seni ağzımla memnun etmek ve eğer kuruyusan bunu pek de iyi yapamam, aşkım. Seni kayganlaştırmak için bir şeyler kullanmakta utanılacak bir şey yok. Seni çok iyi hissettireceğine söz veriyorum."

Son üç kelimeyi öpücüklerle noktılıyor ve sonra elini kalçalarımın arasından çekiyor. Tenimde gezdirdiği parmaklarını kaldırıp uçlarını yalıyor, sonra gözlerini kapatarak inliyor. "Tanrım, kadın. Tadın harika."

Sözleri beni bir köpek yavrusu gibi kıvrandırıyor.

Yataktan kalkıp odayı geçerken nefesim kesiliyor. Dirseklerimin üzerinde doğrulup Şalgam'a bakıyorum. Yine de sırtı bize dönük ve hiçbir şey olmamış gibi şarap sürahisinden içiyor. Agakor bana dönüyor, kocaman ellerinde minicik bir kap var. Pantolonunun önü dar, boyuna doğru kıvrılıyor ve ona dokunduğumu hatırlıyorum. Nasıl hissettirdiğini hatırlayınca içim sıkışıyor ve yanağımın içini ısıyorum, o yanımdaki yatağın kenarına otururken hareketsiz kalıyorum. Eteklerimi aşağı çekme ihtiyacı, onu memnun etme ve bu töreni doğru yapma ihtiyacıyla savaşıyor, bu yüzden işaretler için onu izliyorum ve hiçbir şey söylemiyorum.

"Bunu köydeki ebeden aldım," diyor. "Kadın vücudu için güvenli olduğundan ve herhangi bir soruna yol açmayacağından eminim. Bunu birçok müşterisi için yapıyor, bu yüzden yanlış bir şey varmış gibi hissetmenizi istemiyorum. Anladınız mı?"

Başımı salladım. "Teşekkür ederim."

Büyük siyah kaşları çatıldı. "Ne için?"

"Beni düşündüğün için. Rahatımı düşündüğün için." Küçük bir gülümsemeyle idare ediyorum.

O da gülümsemek yerine başını hafifçe sallıyor. "Bazen senin yanında kendimi gerçekten bir canavar gibi hissediyorum. Rahatınızı düşündüğü için kocanıza teşekkür etmemelisiniz. Bu onun görevi olmalı."

Sözleri karşısında irkildim. Gerçekten ona böyle mi hissettiriyorum? Utanıyorum, çünkü babamın şövalyelerinden birine aynı şeyi sorar mıydım? Ona farklı mı davranıyorum? Bunu düşündüm ve sonra ağzımdan kaçırdım, "Eğer tamamen insan olsaydın şu anda ben de aynı şekilde dehşete düşerdim, Agakor."

Bana bakıyor ve sonra homurdanıyor. "Haklısın. Böyle konularda biraz huysuzum. Beni affet."

"Sen de beni affettiğin sürece. Hâlâ birbirimizi öğreniyoruz." Ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Hata yapmaya mecburuz."

"Demek öyle. Şanslısın ki, bu sonraki bölümde oldukça deneyimliyim. Ve sen de inanılmaz güzelsin, bu yüzden bu bir zevk." Agakor eğilip burnumun ucunu öpüyor ve ardından küçük tencerenin tıpasını çekiyor. "Gergin olursan bana söyle."

"Gerginleşmek mi?" İdare ediyorum. "Bütün gün o kadar gergindim ki sanki bir dal gibi kırılacakmışım gibi hissediyorum."

Kıkırdıyor, büyük bir parmağını küçük tencereye daldırıyor. "O zaman bırak her şeyi ben halledeyim." Parmağını kaldırıyor ve parmağı yatak odasının mum ışığında yağla parlıyor. Sanki onu bana sunuyor, sanki teninde ne olduğunu bana gösteriyor... ve eğilip kaygan parmağını nazikçe ağızma bastırdığında biraz şaşıyorum. "Tadına bak."

İçimde sıcak bir uyarılma dalgası kabarıyor. Parmak ucunu yalıyorum, gözlerimiz kilitleniyor ve dilimin üzerinde parlak bir tat belirliyor. Tadı çilek gibi. Altından onu tadıyorum ve Dürtüyle, parmak ucunu ikinci kez yaladı.

"Çok iyi," diye mırıldanıyor, parmağını alt dudağıma sürüyor. "Güzel amını kayganlaştıracam ve iyice ıslatacağım. Evet mi?"

"Evet," diye fısıldıyorum parmağına karşı ve o çekmeden önce ucunu emiyorum.

Yataktan kalkıyor ve pantolonunun önü sikinin büyüklüğüyle geriliyor. Önünde ıslak bir nokta var ve onu okşarken gördüğüm boncuk boncuk ıslaklığı düşünüyorum. Çok tahrik olduğu için ortaya çıkmıştı ve birden keşke pantolonunu çıkarsaydı da vücuduna tekrar hayran olabilseydim diye düşündüm. Farklıydı ama ona bakmayı çok ama çok seviyordum.

Agakor'un pantolonunu çıkarıp yatak odamızda caka sattığını düşünerek dikkatim o kadar dağınıyor ki, sıcak eli tekrar tenime değdiğinde sıcıyorum ve boğazımdan bir ciyaklama sesi yükseliyor.

"Seni ürküttüm mü?" diye soruyor, geri çekilerek. "Ben... sorun yok."

Elini tekrar kalçalarımın arasına sokuyor, bacaklarımın arasına daha fazla yağ sürüyor ve bu iyi hissettiriyor... sanırım? Kuru etin kuru ete sürtünmesi yerine parmaklarının kıvrımlarda biraz daha hızlı kayması dışında büyük bir fark fark etmedim. Elini kaldırıyor, parmağını tekrar yağlıyor ve sonra yarığımın içinden geçiriyor.

İçimde bir ürperti dalgalanıyor.

"Şimdilik sadece sana dokunacağım," diye mırıldanıyor, yatağın yanındaki masaya geçip tencereyi yere bırakıyor. "Seni dokunuşuma alıştıracağım. Durmamı istersen söyle, tamam mı? İşleri yavaştan alacağız."

"Pekala."

O büyük, sıcak elini tekrar kalçalarımın arasına yerleştirdiğinde zıplamamaya çalışıyorum. Dokunuşu ürkütücü -tabii ki öyle- ama elini kalçamda gezdirdiğinde hoş bir his veriyor. Rahatlatıcı. Bacağımı ovuyor, sadece elini tenimde gezdirmeye ve kaslarıma masaj yapmaya odaklanıyor. Ona bakıyorum, diğer elini karşı bacağıma koyup aynı şeyi yapmasını izliyorum. Bacaklarımdan aşağı yukarı yağ akacak ama bunu umursayacak gücü kendimde bulamıyorum. Beni okşarken yüzündeki niyetli ifadeden çok etkileniyorum.

"Teninin yumuşaklığına bayılıyorum," diyor büyük bir eli tekrar kalçalarımın tepesine doğru kayarken. "Sana saatlerce dokunabilirim."

"Bu konukları tedirgin etmez mi?" Soruyorum, çünkü bir şey söylemem gerektiğini hissediyorum, burada bir yumru gibi yatmak yerine.

Agakor kıkırdıyor ve ben de onun ellerini uyluklarımda hissediyorum. "Çok erken dönersek deli olduğumu düşünürler. Onlar için endişelenme." Parmakları bacaklarımın birleştiği yerden yukarıya doğru kayıyor ve sonra bir parmağı yarığımın üzerinde aşağı yukarı kayıyor.

Bir nefes çektim. Bu... yoğun hissettirdi.

Boğazından bir "mmm" sesi çıkarıyor. "Daha iyi, sanırım. Şimdi senin o güzel amına dokunacağım. Hoşuna gitmezse durmamı söyle."

Bir parmağı kıvrımlarımın arasından süzülerek derinlere iniyor ve sonra tepedeki tomurcuğun etrafında küçük bir daire çiziyor, o kadar hassas ki ona asla dokunmuyorum. Hemen haykırıyorum, kalçalarımı elinin etrafına sıkıştırmaya çalışıyorum. Yine de koca vücudu yoluma çıkıyor ve sonunda tek yaptığım bacaklarımla onu sıkmak oluyor.

"Şşşt," diye mırıldanıyor. "Çok fazla gibi geldiğini biliyorum ama iyi de hissettirmesi gerekiyor."

İrkilerek nefes alıyorum ve eteklerimi tutuyorum. Ellerimde öylesine kıvrılıp düğümlenmişler ki, kurtarılamayacak kadar kırışacaklar ama umursayacak gücü kendimde bulamıyorum. "Sorun değil. Ben iyiyim. Her şey yolunda."

Beni şaşırtarak gülüyor. Parmakları yine o et parçasının üzerinde kayıyor, kıpırdamama çabalarımın rağmen bacaklarımın seğirmesine neden oluyor. "Eğer yanlış yapıyorsam, sen kendini nasıl boşaltıyorsun aşkım?"

Eline karşı kıpırdanıyorum, çünkü benimle inanılmaz derecede mantıklı bir sesle konuşuyor ama parmakları o parçanın üzerinde kayıyor ve ben konsantre olamıyorum. Sanki kendi derimden çıkmam gerekiyor. Patlamam gerekiyor. Bir şey var. Nefes nefese kalıyorum.

Bir hayvan gibi, ellerini itmemek için savaşıyorum. "Sen... yanlış... yapmıyorsun," diye idare ediyorum. "Yapıyor musun?"

Büyük eli duruyor ve bir an için durduğunu düşünüyorum ve... Bu konuda nasıl hissettiğimi bilmiyorum. Kalçalarım kıpırdıyor ve içimden sinirli bir ses çıkıyor. Sırtışı daha da genişliyor ve sonra başparmağını tekrar o tomurcuğun üzerinde gezdiriyor ve ben inliyorum. "Hiç kendini boşalttın mı, Iolanthe?"

Dudağımı o kadar sert ısııyorum ki acıyor. Buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Ne istediğini biliyorum ama hayır dersem bende bir sorun mu var? Hayatım boyunca kız kardeşlerimle aynı yatakta, üst üste yattım. Onlar kocalarıyla evlenmek için ayrıldıklarında, hizmetçimiz benim odama taşındı. Bedenimi keşfetmek için hiç mahremiyetim olmadı. Yatak odasında olan müstehcen şeyleri ima eden bazı kitaplar okudum, ama onlardan bir patlama olarak bahsediyorlardı. Harika bir rahatlama. Ama şu anda tek hissettiğim, yataktan fırlayacakmışım gibi beni gıdıklıyor olması. "Ben... ne yapacağımı bilmiyorum."

Sızlanma olarak çıkıyor ve hemen utanıyorum. Eteğimi avuçlayıp yüzüme doğru itiyorum.

Gülüyor, sesi gürültülü ve derin ve bunu duymak beni garip bir zevkle dolduruyor. Gülümsemek için içimdeki dürtüyle savaşmak zorundayım. "Utanma, Iolanthe. Annen sana öğretmedi mi?"

Eteklerimin altından tekrar dışarı bakıp bakışlarıyla buluşuyorum. "Ben on yaşındayken öldü."

"Hizmetçiler o zaman?" Beni izliyor, parmakları bir kıvrımın kenarında hafifçe geziniyor.

İsteksizce başımı sallıyorum. "Kadınların kocaları için saf kalmaları gerekir. Bu onlara düşmez."

"Mmm. Bu koca için, kendini hiç tatmin edemediğin için biraz üzgünüm. Arada bir kendini şımartmalısın."

Elleri korkunç derecede dikkat dağıtıcı. Sesi makul, sözleri sakın, ama parmakları tenimin üzerinde geziniyor ve dokunmaya devam ediyor, konsantre olmakta zorlanıyorum. "Biz evleneceğiz. Neden ihtiyacım olsun ki?"

Agakor dilini şaklatır. "Bu yanlış bir düşünce tarzı, aşkım. Kendine dokunuyorsun çünkü iyi hissettiriyor. Benim iznime ihtiyacın yok. Elbette, sana istediğın kadar dokunmaktan mutluluk duyacağım." Bana sinsi bir sırıtış attı. "Benim için zevktir." Başımı salladığımda devam ediyor. "Kimse seni eğitmediğine göre, sana neler olacağını anlatayım. Bu küçük tomurcuğın ne olduğunu biliyor musun?"

Ve çok hassas olan o küçük noktaya dokunuyor. İniltimi bastırıp başımı sallıyorum. Ona hiç isim vermedim. Aslında kalçalarımın arasındaki her şeyi görmezden gelmeye çalıştım. Orasının hep evli insanların bölgesi olduğunu ve bir genç kız olarak bana yasak olduğunu düşündüm.

"Bu senin klitorisin. Bazı kadınlar içlerine parmak sokulmasından hoşlanır, ama çoğu bu küçük parçanın okşanmasını ve emilmesini sever. Dokunduğumda nasıl hissediyorsun?" Başparmağını klitorisi saran deriye sürüyor ve ben içimde dalgalanan o hisle yataktan kalkmak istiyorum.

Eğildim, nefes nefese kaldım ve kıvrandım. "Sanki çok fazlaymış gibi."

"Çok fazla hissettirmesi gerekiyor, aşkım. Arkana yaslan ve bu hissin peşinden git, tamam mı? Seni bir yere götürüyor. Onu kovala, sana dokunmama izin ver ve sadece tadını çıkar." Sesi pürüzsüz, derin, hipnotik. Rahatlatıcı. "Seni yakaladım. Gittikçe artacak ve sana çok fazla gelmeye devam edecek ama sen buna izin ver. Söz veriyorum, sınırı aştığında kendini çok iyi hissedeceksin."

Tamam. Sadece arkana yaslan ve bana dokunmasına izin ver. Kulağa çok kolaymış gibi geliyor ama ona dokunmama izin verdi, ben de aynısını yapabilirim. Dudaklarımı yalıyorum -hâlâ yağ ve öpücük tadı var- ve rahatlamaya çalışıyorum. Agakor beni izliyor, parmakları kaygan kıvrımlarımda bir aşağı bir yukarı geziniyor, sonra tekrar

klitorisimi tekrar okşuyor. Etrafında küçük daireler çiziyor, beni seğirten ve nefessiz bırakan daireler ve gözleri tüm zaman boyunca üzerimde.

Tuhaf, gergin hisler yoğunlaşıyor ve inliyorum, bacaklarım seğiriyor.

"Seni yakaladım," diye mırıldanıyor ve büyük bir eli kalçamın arkasına gidiyor ve onu geriye, karnıma doğru itiyor. Beni daha da genişletiyor ve bunu yaparken parmakları daha bariz, daha müstehcen hissettiriyor. Etim ıslak, kaygan sesler çıkarmaya başlıyor ve ben utanıyorum ama o çok memnun görünüyor. Ve iyi hissettiriyor mu? Sanırım öyle. Kalçalarımı oynatıyorum, umutsuzca o parmakların daha fazla baskısına ihtiyaç duyuyorum ve sonunda bana verdiğinde nefesim kesiliyor. "İşte bu, Iolanthe," diyor bana. "Bu hissin peşinden git. Onu takip et. O kadar iyi hissedeceksin ki, bunu bugüne kadar neden hiç yapmadığını merak edeceksin."

Ne yapacağımı bilmediğim için sızlanmak istiyorum ama aynı zamanda onu memnun etmek de istiyorum. Dürtüyle kalçalarımı sallıyorum ve alt yarımada bir his dalgası gönderdiğinde içimden küçük bir inilti kekeliyor. Oh...bu güzeldi.

"Doğru, aşkım. Seni yakaladım."

Parmakları kalçalarımın arasındaki o küçük parçayı ovalarken biraz daha hızlı hareket ediyor ve beni öyle bir yoğunlukla izliyor ki içim ürperiyor. Kalçalarımı tekrar sallıyorum... ve sonra tekrar. Ne yaptığımı bilmeden önce, kalçalarımı parmaklarıyla aynı anda sallıyorum, o yükselen, tırmanan hissi kovalarken boğazımdan sesler çıkarıyorum. Nabzım tam onun sürtündüğü noktaya çarpıyor gibi görünüyor ve bu sadece hisleri artırıyor.

"Ne kadar güzel olduğuna bak, tatlı Iolanthe," diye homurdanıyor Agakor ve sözleri içimde bir heyecan yaratıyor. "Bu güzel pembe amcık benim için kayganlaşıyor ve parlıyor. Ağzıma almak için yalvarıyor, değil mi?"

İnliyorum, eline karşı daha sert sallanıyorum. "Yaklaştım," diye boğulmayı başarıyorum. "Ben... Ben yakın mıyım?" Sanki bir şeyler olmak üzereymiş gibi hissediyorum. Hem korkuyorum hem de heyecanlıyım. Benim

Ellerim elbisemin bedenini pençeliyor, bir şeye tutunmaya çalışırken dikişleri yırtıyor. Herhangi bir şeye. "Bir şeye... ihtiyacım var."

"Biliyorum. Sadece kovalamaya devam et, aşkım. Her zaman seninleyim." Ritmini değiştirmiyor, sadece aynı çıldırtıcı şekilde bana dokunmaya devam ediyor. "Sen ellerimin üzerine boşalana kadar bu güzel küçük klitorisini ovmaya devam edeceğim, tamam mı? Acele etme. Ben burada olacağım."

Nedense acele etmek zorunda olmadığımı bilmek beni daha iyi hissettiriyor...? İstedğim kadar uzun sürebilirim. Gözlerimi kapatıyorum, ellerimi göğüslerimin üzerinde gezdiriyorum ve nedense onları kavramak iyi hissettiriyor. Eteklerimin altında olan her şeyi çok daha yoğun hissettiriyor. Bir parmağımı bir meme ucunun üzerinde gezdiriyorum ve bacaklarım kasılıyor, sarsılıyor. Agakor cesaretlendirici bir ses çıkarıyor ve ne dediğini hatırlıyorum. Bu hissi takip et. Ben de öyle yapıyorum. Göğsüme dokunuyorum ve eline karşı sallanıyorum ve bu gittikçe artıyor, garip, kıvrımlı ihtiyaç bu sıcak, vahşi zevke dönüşüyor. Sanki daha fazlasına, daha fazlasına, daha fazlasına ihtiyacım var-

Vücudumdaki her şey geriliyor ve sıkışıyor. Zevk yoğunlaştıkça haykırıyorum ve parmakları bana fazla geliyor. Sarsılıyorum, ama kalçamdaki eli beni yerimde sabitliyor ve o büyük, nazik, kaygan parmaklar sürtünmeye, sürtünmeye ve sürtünmeye devam ediyor ve...

Patlıyorum. Vücudumdaki her şey sıkıştı ve patladı. Sıcak zevk patlıyor. Yoğunluk patlıyor. Kontrolüm patlıyor. Çok fazla zevk. Beni hayretle dolduruyor. Patladıklarını söylediklerinde bunu kastediyorlar. Mutluluktan patladıklarını söylediklerinde bunu kastediyorlar. Şimdi anlıyorum. Boğazımdan boğuk bir ses çıkıyor ve ardından vücudumun altından ılık, ıslak bir sıvı fişkırıyor.

Anında, tüm zevkler kurur. Oh, tanrılar aşkına. Az önce üzerine mi işedim? Dehşete kapılmış bir şekilde, onun elinden kurtulmaya çalıştım-

Ama Agakor memnun bir ses çıkarıyor ve parmaklarını ıslaklığın içinde gezdiriyor. "Ne kadar iyi olduğuna bak,

Iolanthe. Mükemmeldi. Nasıl hissettirdi?"

Sertçe yutkunuyorum, biraz utanıyorum. "Bu... böyle ıslanmam mı gerekiyor?"

Başını sallıyor, parmaklarını kıvrımlarımda gezdiriyor. Artık o kadar kayganım ki ıslak, gıcırtilı sesler çıkarıyor, ama beceriksiz, sızlanan yanımdan zevkten geri çekilemeyecek kadar sersemlemiş durumda, parmaklarını çiftleştirip amımda yukarı aşağı gezdirdiğinde bile, daha aşağıda durup rahmim olması gereken yere dalıyor. "Her kadın biraz farklı ıslanır ama ıslaklık iyidir. Bu, vücudunun seni sikime hazırladığı anlamına gelir." Bana bir bakış attı. "Ama bu gece değil. Bu gece sadece ağzımı kullanacaksın."

"Tadım, doğru," diye hülyalı bir şekilde idare ediyorum. Uzuvarım sıvı gibi. Yorgun. Doydum ve bu tuhaf, kemiksiz bir duygu, sadece klitorisime tekrar dokunduğunda yaptığım hafif kıvrınma ile kesintiye uğradı. Birden çok fazla gibi geldi. Çok fazla gibi.

Agakor'un eli duraklıyor. Bacağımı okşuyor ve şaşkınlıkla üzerime eğildiğini ve bir bileğinin omzunda olduğunu fark ediyorum. "Bir dakikaya ihtiyacın var mı?"

Başımı sallıyorum, zor nefes alıyorum.

Yavaşça bacaklarımı indiriyor ve sonra yatağa tırmanıp yanıma uzanıyor. Bir dirseğinin üzerinde yükseliyor, elini kulağına götürüp bana bakıyor. "Çok güzelsin, bunu biliyor musun?"

Kıkırdıyorum, çünkü eli kalçama doğru kayıyor, sanki bana sürekli dokunmaya karşı koyamıyormuş gibi. "Ben pek çok şeyim lordum, ama güzel değilim."

"Sana bunu söyleyen herkes aptaldır ve seni benim gördüğüm gibi görmüyorlar." Parmakları uyluğumun iç kısmında bir aşağı bir yukarı geziniyor ve ben kendimi parmaklarımı birazcık açarken buluyorum çünkü dokunuşu iyi hissettiriyor. "Parmaklarımdan üzerine boşalmandan daha muhteşem bir şey görmedim."

Bir yanımda onun sözleri karşısında saklanmak istese de onun yerine gülümsüyorum. Bir karı koca arasında olanın bu olduğunu fark ediyorum. Ve o benimle ilgileniyor

zevk aldığımdan eminim. Zevk aldığımdan. Ve oh, Belara adına, bu zevkti. O kadar büyük bir zevkti ki, bir an için bedenimin kontrolünü kaybettim. Kitapların romantizm ve aşktan bahsederken hep böyle şeylerden bahsetmesine şaşmamalı.

Agakor'la daha yeni tanıştım, ama bana böyle hissettirebiliyorsa, kolayca aşık olabilirim.

Ona doğru dönüyorum, kendimi göğsüne yaslamak için dönüyorum. "Seni memnun ettim mi?"

"Kelimelerin ötesinde."

Göğsüne gülümsüyorum ve saçlarımı okşadığında kendimi çok ama çok iyi hissediyorum. İnanılmaz derecede iyi. Gerçekten inanılmaz. Son birkaç gündür hissettiğim tüm gerginlik içimden akıp gidiyor ve bacaklarım pişmemiş hamur gibi yumuşak ve kemiksiz hissediyor. Sırtımı ovuyor ve ben orada uzanırken, bacağıma bastıran sert bir şeyin belli belirsiz farkına varıyorum.

Bu o. Aleti. Pantolonunun içinden bile kalkmış ve batıyor. Ve onun ne kadar tahrik olduğunu fark etmek bende bu konuda bir şeyler yapma isteği uyandırıyor. Bana hissettirdiği kadar iyi hissetmesini sağlamak istiyorum. "Peki ya sen?" diye sordum. "Sana dokunup seni patlatabilir miyim?"

Odanın öbür ucundan biri boğazını temizliyor.

Şalgam. Beni dinliyor. Yüzüm hemen ısınıyor ve yerin beni yutmasını istiyorum.

Agakor da Şalgam'ın hatırlatması üzerine hareketsiz kalıyor. Kıkırdıyor, tekrar saçlarımı okşuyor. "Bu gece değil, aşkım. Bu gece tamamen seninle ilgili. Tören böyle işliyor."

"Anlıyorum." Elini kalçama sürttüğünde dudaklarıma bir gülümseme dokunuyor. Elleri çok büyük. Sanırım sadece ork mirasından değil. Annesi de iri bir kadın olmalı çünkü Agakor, ork ya da insan, tüm adamlarından bir baş daha uzun duruyor. Kollarında kendimi narin hissetmeme neden olacak kadar büyük ve onu kız kardeşlerim kadar küçük ve kırılgan biriyle hayal etmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Kırılmayacağı uzun boylu birini istediğini söylemişti... ve ben kesinlikle buna uyuyorum. Memnun bir şekilde ona daha da sokuldum. "Ee... şimdi ne olacak?"

Tekrar kıkırdıyor ve kalçamı okşuyor. "Aşkım, bu sadece ısınma turuydu. Henüz seni tatmadım. Nefes aldıktan sonra tekrar başlayacağız."

Bunu tekrar yapabilecek miyim? İçimdeki her şey patlayıp beni doyuma ulaştırana kadar oluşan o inanılmaz derecede kafa karıştırıcı, lezzetli gerginliği? Heyecanlandım. "Artık hazırım."

Agakor bana sırtlıyor. "Küçük kızım daha fazlası için istekli mi? Bu beni memnun ediyor."

BÖLÜM 1 1

AGAKOR

■ olanthe utangaçtır, tıpkı her korunaklı bakirenin olacağı gibi. Bunu biliyorum, ama yine de bana hevesli bir bakış attığında

ve tekrar gitmeye hazır olduğunu söylediğinde, kalbim gurur ve şefkatle kabarıyor. Bu sevimli küçük insanın benim için mükemmel bir eş olacağını, sikimi okşadığı ve bakire gibi kaçmak yerine ona ilgiyle baktığı anda anlamıştım. Korunaklı olabilir ama meraklı ve hevesli ve bunlar yeni bir gelinde olması gereken en iyi özellikler, diye karar verdim.

Artık korkmuyor. Yüzü kızarmış, yağlanmış elime karşı sallanırken az önce ona verdiğim zevkten gözleri parlıyor. Kısa bir süre önce çekingen ve endişeliydi, ama şimdi ona neler olabileceğini gösterdiğim için hayalperest ve tatlı görünüyor ve kalçalarımı uyluklarının arasına yerleştirdiğimde, itaatkar bir şekilde eteklerini kaldırıyor ve benim için daha geniş açıyor, bana cildine sürdüğüm yağla parıldayan soluk etini gösteriyor. Güzel amını gizleyen bukleler hem yağla hem de salgısıyla ıslanmış durumda ve bu manzara karşısında ağzım sulanıyor.

Ellerimi kalçalarına koyuyorum ve bana karanlık, güven dolu gözlerle baktığında, onu yatakta daha yükseğe kaldırıyorum, sadece kenarda olmayacak kadar, bacakları sarkıyor. Şimdi tamamen yatağın üzerinde, topuklarının şilteye ya da omuzlarıma atmak isterse sırtıma deşebileceği kadar. Eğiliyorum, dirseklerimi yatağa dayıyorum ve kollarımı kalçalarının altına kaydırıyorum, onları ayırıyorum ve cüssemi aralarına yerleştiriyorum. "Yavaş gideceğim," diye söz veriyorum ona. "Böylece herhangi bir sürpriz olmayacak."

"Sana güveniyorum, Agakor."

Bu sözleri duymak ne kadar tatlı bir şey. Söylediği utangaç, harikulade tonu bile seviyorum. Tanrım, eğer Lord Purnav bana nasıl bir ödül verdiğini bilseydi, onun eli için ona iki kat daha fazla ödeme yapmak zorunda kalırdım... ve bunu isteyerek yapardım. Iolanthe bir gelin için tam bir mükemmellik. İnsan ya da ork, hiç kimse benden daha şanslı olamaz.

Bir uyluğunun iç kısmına sokuluyorum, dudaklarım ve dişlerimle yumuşak tenini okşuyorum. Tadı yağ gibi tatlı, ama tenini kaplayan bir miktar tuz bana başka nedenlerle de ıslak olduğunu hatırlatıyor. Yüzümü bacağına sürüyorum, ne kadar yumuşak olduğundan büyüleniyorum. "Bir erkek gelininin tadına baktığında ağzını onun üzerine koyar, tıpkı benim senin eklemlerine yaptığım gibi. Hatırlıyor musun?"

Yumuşak bir inleme sesi çıkarıyor ve bacaklarını kaydırıyor. "İstiyorum."

"Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam bana söyle, tamam mı? Ama benim amacım bu hissin peşinden tekrar koşmanı sağlamak. Karnında birikecek ve-"

"Daha aşağı," diye
ağzından kaçırıyor.
Durakladım.

"Daha aşağıda," diyor ve ben onun utancını hissedebiliyorum. Elini kalçalarının arasına sokuyor ve ağzıma çok yakın olan tümseği okşuyor. "Oluştığında, buradadır."

Eğiliyorum ve onu bakışlarımdan büyüleyici bir şekilde saklayan elini öpüyorum. Parmakları seğiriyor ve geri çekilmeden önce yüzümü okşuyor. "O zaman burada birikecek," diye düzeltiyorum ve bu kez tümseğine bir öpücük daha konduruyorum. "Ve tekrar patladığında kendini iyi hissedeceksin. Sadece olmasına izin ver, ama korkarsan ya da bir şey doğru hissettirmezse, bana söyle, tamam mı? Burada senin yanımdayım ve gerekirse daha yavaş yapmakta hiçbir sakınca yok."

"Ben iyiyim," diye söz veriyor Iolanthe. Elini kaldırıyor, tereddüt ediyor, sonra uzanıp saçlarımı alnımdan geriye doğru tarıyor, sonra yanağımda gezdiriyor. Sanki... seviyor gibi

Bana dokunuyor. Sanki karşı koyamıyormuş gibi. Kalbim göğsümde ağrıyor.

En şanslısı. Ben buyum işte.

"Şimdi senin tadına bakacağım," diyorum ona ve yüzümü çevirip eline bir öpücük konduruyorum. "Ne zaman durmamı istersen söyle ya da söyleyecek sözün yoksa saçımı çek. Tamam mı? Hoşuna gitmezse devam etmeyiz." Dilimi avucuna değdiriyorum, çıkardığı küçük şaşkın nefesi seviyorum. "Ama bence hoşuna gidecek."

Iolanthe başını sallıyor ve vücudunun altımda gerildiğini hissedebiliyorum. Bu istediğim son şey, bu yüzden tekrar kalçalarına öpücükler kondurmaya dönüyorum, bir elimle tenini okşarken diğer bacağını omzuma doğru çekiyorum. Artık kaçacakmış gibi görünmediğinde, içeri giriyorum ve nemli tümseğine bir öpücük konduruyorum.

Nefesini içine çekiyor.

"Bu sadece benim ağzım," diye hatırlatıyorum ona, tekrar öperek. "Elimin üzerinde kıvrandın ve ben de sana kendini iyi hissettirdim. Ağzım da öyle olacak. Burada daha önce görmediğim ya da dokunmadığım hiçbir şey yok. Ve eğer ıslanırsan, ıslak ıslak, bu daha da iyi. Bunu istiyorum, Iolanthe."

Nefesi titreyerek kesiliyor ve rahatlamaya çalıştığını hissedebiliyorum. Bacakları seğiriyor ve bir elimi kulağımı çevreleyen bir uyluğun üzerinde gezdiriyorum. Elleri elbisesine geri dönmüş, onu yumruk yapmış ama sorun değil. Zihinsel olarak benimle kaldığı ve paniklemediği sürece o elbiseyi lime lime edebilir, umurumda değil.

Tümseğini tekrar öpüyorum... ve sonra dilimi daha derine daldırıp klitorisine sürtüyorum.

Iolanthe'nin nefesi kesiliyor, elleri kasılıyor.

"Sadece bir öpücük," diye mırıldanıyorum. "Sadece ağzım. Onunla kendini iyi hissetmeni sağlayacağım. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet."

Ben de onu tekrar "öpüyorum", eylemi tekrarlıyorum. Hafifçe titriyor, ama kalçaları biraz daha ayrılıyor ve ben zaferle doluyorum. Benim cesur, cesur kadını bu istiyor. Bastırıyorum

Daha derine, dilimi klitorisinin üzerinde gezdiriyorum ve vücudu titriyor. "Tadın çok tatlı."

"Yağ yüzünden."

İrkilerek başımı kaldırdım ve ona baktım. "Ne?"

"Yağ," diye tekrarlıyor şaşkınlıkla. "Yağın tadı tatlı."

Kıkırdıyorum. "Sence bu güzel amcığının tadı bundan daha tatlı olamaz mı?" Bir kalçama uzanıp parmaklarımla pembe kıvrımları aç ağzım için aralıyorum ve sonra ona müstehcen bir şekilde cesurca yalattıyorum. "Lezzetli."

Iolanthe iniltili bir ses çıkarıyor. Sikim acı verici bir şekilde sertleşti, ama bunu seviyorum. Ondan bu tepkiyi almayı seviyorum. Tüm bunların yeni olmasına rağmen bir şekilde korkmamasına bayılıyorum. Her şeyi benimle birlikte deneyimliyor, kalçalarını açmaya ve ona istediğim gibi dokunmama ve tatmama izin vermeye istekli. Çok iyi, tatlı bir kadın ve daha da tatlı bir eş olacak. Bundan hiç şüphem yok.

Onu tekrar yalıyorum ve bir miktar yağın tadını alabiliyorum, ama bundan daha fazlası, Iolanthe'nin tadını alabiliyorum. Etini kaplayan misk kokulu uyarılma. Sadece onu yatıştırmak için bir şeyler söylemiyorum, dilimin üzerindeki tadı ağız sulandırıcı, herhangi bir tatlıdan daha iyi. Onu tekrar yalıyorum, acele etmeden ve altımda kıvrana kadar dilimi açıkta kalan pembe etinin her bir parçasının üzerinde gezdiriyorum. "Ne kadar güzel, lezzetli bir amcık," diye mırıldanıyorum. "Seni saatlerce böyle yalayabilirim ve asla doyamam."

Düşük bir inilti ondan kaçıyor. Dilim klitorisini tekrar sıyırdığında biraz kıpırdandı ve bir kez boşaldıktan sonra hassaslaştığından şüpheleniyorum. O halde saatlerce ona ziyafet çekemeyeceğim. Onu iyi hissettirmem, sersemletmem, doyurmam ve performansımdan memnun bırakmam gerekiyor ki tören devam edebilsin ve yarın gece karı koca olarak yatağa girdiğimizde dokunuşlarımız için istekli olsun.

Iolanthe'nin ellerini tekrar sikimin üzerinde hayal etmek, yüzündeki o meraklı, hevesli bakış, neredeyse kontrolümü kaybetmeme yetiyor. Gözlerimi kapatıyorum, kendimi kontrol etmeye çalışırken nefesim kesiliyor. Benim horoz hissediyor

Sanki pantolonumun içinde nabız gibi atıyor ve kendimi okulsuz bir çocuk gibi harcamaktan bir nefes uzaktayım. Odaklanmak zorundayım. Konsantre olmalıyım.

Kendimi neredeyse tekrar kontrol altına aldığımda, bir el saçlarıma dokunuyor. Bu Iolanthe, ama benden durmamı istemiyor. Sadece bana dokunuyor. Sanki bana doyamıyormuş gibi.

Bu beni aklıktan çılgına çeviriyor. Yüzümü onun tatlı amına gömüyorum, doyumsuzca yalıyor ve tadına bakıyorum. Şaşkınlıkla haykırıyor ve sonra klitorisini bulup küçük tomurcuğunu emdiğimde küçük zevk sesleri çıkarıyor. Kalçaları bana karşı titriyor ve onu dilimle ve dudaklarımla kızdırıyorum, acele etmeme ve yavaş gitme konusundaki tüm iddialarım kontrolüm kadar çabuk kayboldu. Ağzım klitorisinin üzerinde sıcak ve şiddetli ve onu çalıştırırken, vücudunun girişine bir parmağımı bastırıyorum. Kaygan ve ıslak, sıcak ve sikim için hazır ve etine karşı inliyorum. Tüm tanrılar adına, o mükemmel.

Yavaşça bir parmağımı içine sokuyorum ve Iolanthe haykırıyor. Bu sefer elbisesini yumruklamak yerine parmaklarını saçlarıma gömüyor ve ben klitorisini emerken çekerek büküyor.

Nefes nefese başımı kaldırıyorum. "Durmali mıyım?"

"Hayır! Devam et! Çok yaklaştım!" Çaresizce başımı çekiştiriyor. "Daha fazla... daha fazla ağzın!"

Tekrar inliyorum, tekrar üzerine iniyorum. Ağzımla aynı anda hareket eden kalçalarının titremesini seviyorum ve parmağımı nazikçe bakire kanalına sokup çıkarıyorum. Sıkı, ama ısı ve ıslaklıkla titreşiyor ve bunu onun için iyi hale getirmek istiyorum. Daha fazla parmak eklemiyorum ya da duvarının iç kısmında onu zevkle ters yüz edecek noktayı aramıyorum. Onu bunaltmamak için bunu yarına saklayacağım.

Iolanthe yüzüme karşı sallanıyor, doruk noktasına doğru ilerlerken nefesi tıslayarak dışarı çıkıyor. Vücudu bana karşı geriliyor, çıkardığı sesler daha acil hale geliyor ve amcığı kayan parmağımın etrafında titrediğinde, onun

Umutsuzca yaklaştım. Onunla konuşmak, ne kadar tatlı, iyi bir eş olacağını söylemek istiyorum ama ağzımı kaldıramıyorum. Devam ediyorum, dilimi kullandığım aynı ritimde hareket ettiriyorum ve saçımı ne kadar çekerse çeksin asla bırakmıyorum.

"Ah!"

Yüzüm onun salıverilmesiyle dolmadan önce aldığım tek uyarı irkilerek attığı keskin çığlık. Bir zevk hırıltısıyla ona sarılıyorum, orgazmıyla titreyip sarsılırken onu memnun ediyorum, kanalı parmağımın etrafında sıkışıyor. Doruk noktası devam ederken altımda kıvranıyor ve sonunda tükendiğinde, ipleri kesilmiş bir kuklaymış gibi elleri saçlarımdan düşüyor ve gevşiyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve ıslak ağzımı siliyorum. "Iolanthe?"

"Mmm?" Sesi hülyalı ve yumuşak. Yorgun bir eli dudaklarıma uzanıp kırık dişime dokunuyor; yüzü yorgunluktan kızarmış, gözleri kararmış. "Agakor... bu..."

Sözünü bitirdiğinde homurdanıyorum. Gerçekten de öyleydi. Vücudumu kaydırıyorum, bir noktada pantolonumun her yerine boşaldığımı görünce hiç şaşırmadım. Muhtemelen o orgazm olduğuında. Onun ihtiyacına o kadar odaklanmıştım ki kontrolümü kaybettim ve şimdi pantolonum ıslak ve sikime yapışıyor. Tindal bana kıcıyla gülecek... ama umursayacak bir şey bulamıyorum. "Seni memnun edebildim mi, gelinim?"

Iolanthe oflaya puflaya gülmeyi başarır. "Aman Tanrım, evet. Evet, yaptın."

Odanın köşesinden şalgam geçiriyor. "Sanırım bu benim işaretim." Ayağa kalkıp kapıya doğru yöneldi. Refakatçinin orada olduğunu neredeyse unutmuştum, kendimi Iolanthe'ye ve onun zevkine öyle kaptırmıştım ki. Gelinimin de aynı şeyi düşündüğünü söyleyebilirim, çünkü çamaşırcı kadın salonun kapılarını açtığı anda benden uzaklaşıp eteklerini aceleyle bacaklarından aşağı indiriyor. "Bizim bir

iyi memnun olmuş bayan," diye bağırdı yaşlı Şalgam. "Ona bir ölüm perisi gibi çığlık attırdı. Hatta iki kez!"

Koridorun aşağısından bir tezahürat yükselir ve Iolanthe'den çıkan ses bir kahkaha ya da bir sızlanma olabilir. Belki ikisi de.

BÖLÜM 12

gecenin geri kalanının çoğunu engeller.

Bunun Cyclopae geleneği olduğunu biliyorum, bu yüzden

ve sırtan bakışlar. Ziyafet devam ederken tekrar odanın ön tarafına oturuyorum ve Agakor bana yemem için tatlı çerezler uzatırken çok fazla kızarmamaya çalışıyorum. Yüzünde bilmiş bir ifade var ve kendimi yemek ısırıkları arasında onun ağzına bakarken yakalıyorum. Az önce yaptığımız şeyi düşünmeden edemiyorum. Ne kadar iyi hissettirdiğini.

Nasıl tekrar yapmak istediğimi.

Ben de aynısını ona yapmak istiyorum.

Eminim ki babam gelinin tadına bakma ve gelinin ortaya çıkma olayını bilseydi çok kızardı. Hakarete uğrardı. Bunu evimize ve adına karşı yapılmış bir hakaret olarak görürdü. Belki beni çırlçıplak soyup Agakor'un beni yargılamasını sağlamak kesinlikle onun lehine tek taraflıydı ama tadım tamamen benim lehimeydi, değil mi? Performansından hoşnut olmadığımı söyleyebilirdim ve her şey iptal edilirdi. Şalgam herkese "eteklerimin arasına dalarken" ne kadar bağırdığımı ve kaba adamların Agakor'a attığı bakışların alay değil kıskançlık dolu olduğunu söylemeyi ihmal etmiyorum.

Bu tuhaf, saçma bir tören - evet, Agakor'un beni memnun ettiğine dair herkesi rahatlatmak için. Evet, iyi bir orkun yapması gerektiği gibi beni iki kez memnun etti.

Yatağa gidene kadar bol miktarda şarap içiyorum. Agakor beni odama götürüyor, elimi öpüyor ve bana yarını, düğünümüzün sonuçlanmasını ne kadar sabırsızlıkla beklediğini söylüyor. Uyluklarımın arasında yine sıcaklık birikiyor ve bu sefer o sıcaklığın ne için olduğunu biliyorum ve inliyorum. Şalgam çarşafı değiştirirken biraz utandım mı?

Yatmadan önce büyük yatağa mı? Tabii ki. Ama ikimiz de uyumak için yerleştığımızde, ben tamamen uyanığım. Agakor'u ve onun ağzını düşünüyorum. Agakor ve beni tatmin ederken bana sarılma şekli. Agakor'u ve ellerinin kalçalarımın iç kısımlarında gezinişini ve ağzını...

Sessizce bacaklarımın arasına dokunuyorum ve yine ıslandığımı görünce şaşırmıyorum. Nefes nefese elimi çekiyorum ve uyumaya çalışıyorum. Ama uyuyamıyorum. Agakor'u ve gülümsemesini düşünüp duruyorum.

Birkaç gün önce onu ne kadar çirkin bulmuştum. Şimdi bana tekrar gülümsemesini görmek için sabırsızlanıyorum.

* * *

Ertesi sabah kendi kendime giyinip saçımı düzeltiyorum. Bu konuda bana yardım edecek hanımlar yok ama bunu kendi başıma yapmaya alışkınım. Babam paradan tasarruf etmek için zaman içinde hizmetkâr kadrosunu yavaş yavaş azalttı ve ben de bakımımı kendim yapmayı öğrendim. Diğer hanımların onlara yardım eden bir düzine hizmetçisi var ama... diğer hanımlar yarı ork bir savaş lorduyla evlenmiyorlar, yani bu da var. Şalgam da pek iyi bir şaperon değil. Bu sabah başını tutuyor ve ne kadar acı çektiğini söyleyerek inliyordu. Bu kadar çok alkol almamalıydı diye söylenmiyorum. Merdivenlerden inerken bana eşlik ettiği için mutluyum, bu sabah yeni müstakbel kocamı görmek için sabırsızlanıyorum ve nefes nefese kalıyorum.

Bir hanımefendi soğukkanlılığını korumalı, diye hatırlatıyorum kendime ana salona doğru ilerlerken. Agakor'u görecek için çok heyecanlı görünmemeliyim, özellikle de dün geceden sonra, yoksa dedikodular ayyuka çıkacak ve alayların ardı arkası kesilmeyecek. Sadece... şimdi düşün için gerçekten heyecanlıyım. Bu, bir kızın görevinden düğün gecemizi beklemeye dönüştü ve yüzümün gün boyu kırmızı olacağından eminim. Umurumda değil,

Yine de. Mutluyum, heyecanlıyım ve çok uzun zamandır ilk kez geleceğe umutla bakıyorum.

Gerçi büyük salon boştu. Dün sabah, görevlerine gitmeden önce kahvaltılarını yapan askerlerle doluydu ve Agakor'u geçerken görebildim. Bugün daha da erken kalktım, kısa bir konuşma anından daha fazlasını yaşayabileceğimiz umuduyla, ama öyle olmayacak gibi görünüyor. Birkaç genç çocuk (hem ork hem de insan) koridordaki bulaşıkları temizliyor ve ben de hayal kırıklığımı gizlemeye çalışarak mutfağa doğru yöneliyorum.

"Günaydın Grundar," diye sesleniyorum kalabalık mutfağa girerken. Burada en azından hayat belirtileri var. Daha fazla çocuk mutfakta koşturuyor, kirli bulaşıkları getiriyor, tavaları yıkıyor, süpürüyor ve bir başka yardımcı fırından yeni pişmiş büyük bir tepsi etli börek çıkarıp yanımdaki masaya koyuyor. Mutfaklar temiz ve düzenli, çirkin yüzlü ve kötü tavırlı başka bir yaşlı yarı ork tarafından işletiliyor. Yine de onu kazanmaya karar verdim ve her sabah Grundar'la menüleri tartışmak ve onun fikrini almak için geldim. Bana tahammül ediyor ve sürekli kaşlarını çatıyor ama ne istersem yapıyor, ki bu da umabileceğim tek şey. "Bu sabah nasılsın?"

"Yaşıyor," diye tersliyor, kocaman bir tencereyi ovuyor. "Ne istiyorsun?"

Asık suratını görmezden geliyorum. Belki de kültürel bir şeydir. "Bu akşamki düğün ziyafeti için ne yapılacağını konuşmak istiyordum. Sanırım başka bir ziyafet daha var?"

"Üçüncü gün, değil mi?" diyor, sanki kendi düğünüm hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi.

"Bu doğru." Ona gülümsüyorum. "Bu son resmi düğün ziyafeti olduğundan ve son iki gündür istediğim yemekleri hazırlayarak çok güzel bir iş çıkardığınızdan, acaba bu akşamki yemeği kocamın mirasına bir saygı duruşu olarak yapılabilir miyiz?"

"Eh?"

"Belki de geleneksel ork yemekleri?" Ellerimi elbisemin belinde kavuşturuyorum. "İtiraf etmeliyim ki bunların ne olduğunu bilmiyorum ama Agakor'un ailesini bunlarla onurlandırmayı çok isterim."

Kıkırdayarak başını sallar. "Bunu yapmak istemezsin."

"Neden olmasın?"

Grundar tahta bir kaşık alıyor ve yanımdan uzanıp vuruyor. Şaşkınlıkla sığıyorum, dönüp baktığımda Şalgam'ın elini tuttuğunu ve ağzına çalıntı bir etli börek tıktığını görüyorum. "Bunlar daha sonra ziyafet için," diyor ona hırslayarak. "Onları yiyemezsin."

"Ben Leydi Rolandee'nin hizmetçisiyim," diye alay ediyor. "Bu da senden üstün olduğum anlamına geliyor."

"Benim adım Iolanthe," diye düzeltiyorum nazıkçe. Şalgam omuz silkiyor. Grundar homurdanıyor.

Tüm bunları görmezden gelmeye ve elimdeki göreve odaklanmaya karar verdim. Ziyafet. "Neden geleneksel bir ork yemeği istemeyelim ki?" Tekrar soruyorum. "Lütfen beni eğitin."

"Çam iğneleri," diyor Grundar.

"Çam iğneleri mi?" Kafam karışmış bir şekilde yankıladım.

"Ork yemekleri bolca çam iğnesiyle yapılır," diye onaylıyor ve bana odaklanmadan önce tahta kaşığı Şalgam'a doğru son bir kez sallıyor. "Dağlarda çam ağaçları ve yosun dışında pek bir şey yetişmez. Ve çiçekler. Bir ork yemeği tatmak istiyorsan, içinde bolca et ve çam iğnesi vardır. Güçlü ve keskin bir tadı vardır, ki bu iyi bir şeydir çünkü orkların dilleri pek hassas değildir." Grundar bana sinsi bir bakış attı. "Agakor'un yarı ork olması büyük şans, değil mi?"

Yüzüm yanıyormuş gibi hissediyorum. "Belki de bir ya da iki yemeği geleneksel ork usulüyle, geri kalanını da dün özetlediğim gibi yapalım," diye karar veriyorum, imayı görmezden gelerek. "Ziyafet için gerekli malzemeleriniz var mı ya da ihtiyacınız olan bir şey var mı?"

"Burası iyi," diyor bana, arkasında koşuşturan mutfak yardımcılarını işaret ederek. "Bir sürü et, sebze ve

Çocuklardan biri bir torba daha un almak için köye gitti. İyi olur."

Ona gülümseyerek oyalanıyorum. "Çok güzel. Harika bir iş çıkarıyorsun Grundar. Agakor'dan bahsetmişken..." Yaşlı yarı ork bana bilmiş bilmiş sırtınca yüzüm daha da ısınıyor. "Bu sabah onu gördün mü?"

Aşçı bir kutu baharat alıyor ve bana arkasını dönerek bir avuç dolusu alıp yeni öldürülmüş bir geyik leşinin üzerine atıyor. "Kasabada bazı sorunlar var. Tören için zamanında dönecek, merak etme. Bu gece hiçbir şeyin onu eteklerinizden uzak tutabileceğini sanmıyorum."

Şalgam sadece homurdanıyor.

Eğer burada yaşayacaksam bu adamların açık sözlü konuşmalarına alışmam gerekecek. "Kasabada sık sık sorun çıkar mı?"

Grundar bana garip bir bakış attı.

Acaba benim bilmediğim bir sorun mu var? Açıklamayınca, ana salondaki ilerlemeyi kontrol etmekle ilgili bir şeyler mırıldanıyorum ve kalabalık mutfaklardan çıkıyorum. Tekrar kalenin ana bölümüne çıkıyoruz, tek ses Şalgam'ın parmaklarını yalaması. "Agakor'un ziyafet tünığının nerede olduğunu biliyor musun Şalgam? Sanırım yakası onu rahatsız ediyordu ve bu geceden önce düzeltmek istiyorum."

Avlunun uzak ucundaki çamaşırhaneyi işaret ediyor ve ben de "kasabadaki belayı" düşünmemeye çalışarak onu takip ediyorum. Ne olabilirdi ki?

BÖLÜM 13

AGAKOR

"Bir ordu kuruyor," diyor demirci bana, adamlarım arkamda kasabaya doğru at sürerken.

"Lord Purnav?" Şaşırarak sordum. Cragshold'un komşu kasabası Darkshire'da olup biten her şeyden beni haberdar etmek için para alan demirciye parayı uzatıyorum. "Şaka yapıyorsun."

Demirci başını sallıyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş. "Sen burada yokken kasabaya atlılar gönderiyor, her paralı askeri ya da kalkan taşıyabilen herkesi kiralamak istiyor. Ordusunu ne için hazırladığına dair bir bilgi yok ama söylentilere göre kendisinden bir şey çalan birine saldırmayı planlıyormuş." Demirci çenesini bana doğru kaldırdı. "Sanırım o sensin."

"Ondan hiçbir şey çalmadım."

"Bunu ikimiz de biliyoruz. Bu aptallara duymak istediklerini söylüyor. İkimiz de bunun sadece bir bahane olduğunu biliyoruz."

Homurdanıyorum. Bir şeyler deneyeceğini biliyordum. Bu bir kumardı elbette. Lord Pissant tüm Adassia'daki en ucuz lord. Ona nasıl bir servete sahip olduğumu gösterirsem, hemen geri dönüp beni soyma riskini göze alacağını biliyordum. Tabii ki onun hakkında yanlış olmayı umuyordum; mirası ne olursa olsun kızının ona bakabilecek biriyle evlenmesinden memnun olacak ve evlilik hayatımıza alışacaktık. Öyle olmadı tabii ki. Yarı ork olduğum için, ondan daha aşağı olduğumu düşünüyor ve çoğu insan da öyle. Beni soymaları ve malikanemi yağmalamaları önemli değil, çünkü zaten oraya ait olmadığımı düşünüyorlar. Burayı adil bir şekilde satın almış olmam önemli değil. İyi bir lord olup olmamam önemli değil. Bir yarı ork görüyorlar

ve babamın kabilesi gibi dağlardan gelen vahşi bir canavar olduğumu düşünüyorlar.

Çileden çıkarıcı ama şaşırtıcı değil. Demirciye verdiği bilgiler için para teklif ediyorum. "Teşekkür ederim."

Adam elini kaldırır. "Sende kalsın. Sizden ve adamlarınızdan çok iş alıyorum ve herkes her zaman saygılı ve zamanında ödeme yapıyor. Sizinle bir alıp veremediğim yok. Aksine, bu kadar çok kişinin Lord Pissant'a akın etmesine şaşırdım, çünkü ucuz olduğu biliniyor."

Ucuz olabilir ama tamamen insan. Bazen önemli olan tek şey budur. Yine de bunu yüksek sesle söylemiyorum. "Endişelenmem gereken başka bir şey öğrenirsen bana haber ver."

"Yapacağım." Demirci bana sırtıttı. "Ve gelin için tebrikler. İri yarı, güçlü kuvvetli biri, değil mi?"

"O muhteşem," dedim ona gururla. "Krallara layık bir gelin."

"Ve babasına hiç benzemiyor," diye ekliyor eğlenerek.

İşte bu. Iolanthe'm babasına karşı gece ve gündüz kadar farklı ve ben daha fazla rahatlayamazdım.

Kasabada oyalanıyorum, tavernada bir bira içiyorum ve kaynaklarımdan daha fazla bilgi alıyorum. Herkes Lord Pissant'ın işe aldığı paralı askerlerden ve onlara "kısa bir baskın" için ihtiyacı olduğunu söylediğinden bahsediyor. Çok endişeli değilim - adamlarım iyi eğitilmiş ve kasabadaki paralı askerler onun gibi biri için çok fazla savaşmazlar. Az bir çabayla kalemi ele geçirebileceğini düşünüyor ve kibri onun çöküşü olacak. En büyük endişem, gelinimin babası ve yeni kocası savaşta olduğu için üzülecek olması. Onun yerine beni seçer mi? Şüpheli. Beni sadece birkaç gündür tanıyor ve hayatı boyunca onun kızı oldu. Iolanthe'nin onu bana tercih edeceği düşüncesi iç karartıcı ama gerçekçi.

Başka seçenekler varken kimse yarı ork seçmez.

Askerlerimle kasabadan çıktığımda, bir grup adam bizi kavşakta karşıyor. Liderleri bineğime doğru ilerliyor, zırhının hırpalanmış ve kullanılmış olduğunu görebiliyorum, silahları sırtına bağlı. Bana sesleniyor, "Sen yarı ork lordu musun?"

"Bu kasabada başkalarını görüyor musun?" Eğlenerek söylüyorum. "Ne istiyorsun?"

Bana bakıyor, hesaplıyor. "Lord Pissant size karşı bir ordu topluyor. Size karşı geleceğini duyana kadar ben ve adamlarım onun parasıyla ilgileniyorduk. Adamlarınızın hepsi adil olduğunuzu ve zamanında ödeme yaptığınızı söylüyor. Lord Pissant hakkında kimse böyle konuşmuyor. Onun yerine bizi işe almakla ilgilenip ilgilenmeyeceğinizi görmek istedik."

"Düğünümü kutluyorum," diyorum kelimelerimi dikkatle seçerek. "Ama benim gibi bir adamın her zaman birkaç sadık muhafıza daha ihtiyacı olabilir. Bize katılabilirsiniz. İkinci adamım ödemedenden sorumlu olacak."

Adamlar birbirlerine bakıyor ve başlarını salladıklarını görüyorum. Onları suçlamıyorum. Kılıcımı para karşılığı kiraladığım zamanlarda iyi para almak önemliydi ama güvenilir biri için çalışmak daha da önemliydi. Bu lordların çoğu bir satıcının kendilerinden daha aşağı olduğunu düşünüyor ve bu yüzden ücretlerini eksik ödüyorlar ya da hiç ödemiyorlar. Paralı askerler arasında itibar her şeydir ve benimki şu anda beni kurtarıyor. "Size katılacağız," diyor lider ve sonra ekliyor, "Lord Pissant kızını zorla tuttuğunuzu söylüyor ve onu kurtaracak."

İç geçirdim. Tabii ki biliyordu. "Lord Pissant en büyük kızıyla evlenme onuru için muazzam bir başlık parası ödedi. Leydi Iolanthe'yle evliliğim bu gece kesinleşecek. Eğer Lord Pissant kızının bir yarı orkla evlenmemesi gerektiğini düşünüyorsa, paramı almakta bu kadar acele etmemeliydi. O kızını satmak istiyordu, ben de onun evliliğini satın aldım."

Adamlar başlarını sallar. "Böyle bir şey olabileceğini düşündük. Yine de onun sözüne karşı sizinki olacak."

"Demek öyle." Bakışlarını sakince karşılıyorum. "Dediğim gibi, bu gece düğün var ve Leydi Iolanthe her şeyin yolunda gitmesi için büyük çaba sarf etti. Onu kimsenin, en çok da babasının üzmesine izin vermeyeceğim."

Lider bana sırtıyor. "Yarı ork bir lordun güvenilir olduğu garip bir gün, değil mi?"

Gerçekten de tuhaf. Adamlarıma Cragshold Kalesi'ne geri dönmemizi işaret ediyorum ve tüm paralı asker grubunun arkamızdan gelip bize katılmasına şaşırmıyorum. Eğer Lord Pissant bu gece bir şey yapmaya kalkışırsa, Iolanthe ile gerçekten evlenmeden önce onu kendi yeşil ellerimle öldüreceğim.

BÖLÜM 14

■ Bu düğün, Belara'nın rahibi kaleye getirilip bir yere oturtulana kadar gerçekmiş gibi gelmiyor. ateşin yanındaki onur. Birden her şey çok gerçekçi geliyor ve gerginliğim had safhaya ulaşıyor. Akşam yemeğinden ve törenden önceki kısa süreyi saçım ve elbisemle uğraşarak geçirmek için odama koşuyorum. Dün ortaya çıkan bakır aynadaki yansımama bakıyor, saçımın bir tutamını karmaşık örgümün içine yerleştiriyorum.

Bu gece evli bir kadın olacağım. Bu gece Agakor'un yatağında olacağım.

Heyecandan bir ürperti omurgamı sarıyor. Son birkaç gündür pek uyumadığım için bugün yorgun olacağımı düşünmüştüm. Uykuya dalacak kadar rahatlamam için çok fazla şey oluyor. Ama tıpkı önceki gün olduğu gibi enerji ve heyecan doluyum. Evlenmeye hazırım. Akşamı kocamla yatakta geçirmeye hazırım. Her şeye hazırım. Yanaklarımı sıkıp dudaklarımı ısırarak dolgunlaştırıyorum, sonra da sonuçları görmek için aynaya bakıyorum.

Telaşlanıyorum ve süsleniyorum çünkü alt katta görüldüğümde olabildiğince güzel olmak istiyorum. Agakor'un beni gördüğünde gözlerinin ışıldamasını istiyorum. Kocamın beni çok güzel bulmasını istiyorum. Aşağıda müzik başlıyor - paralı askerlerin tercih ettiği davul sesleri, gürültülü ritimler. Bir düğünden beklediğim bu değildi ama yine de evlenmeyi beklemiyordum. Hoşuma gittiğine karar verdim. Biraz vahşi ve görgüsüz, tıpkı evliliğimiz gibi. Aşağıdan kokular yükseliyor ve birazdan beni almaya geleceklerini biliyorum. Dudaklarımı tekrar ısıyorum ve göğüslerimi biraz daha sıkıyorum.

elbisemin altında pürüzsüz bir form oluşturacak kadar düzleşti. Şalgam nihayet geldiğinde, dudaklarım arı sokmuş gibi hissediyorum, korsajım o kadar sıkı ki zorlukla nefes alabiliyorum ve heyecanla dolup taşıyorum. Ellerimi belimin önünde kavuşturuyorum, sakın görünmek için elimden geleni yapıyorum ve onu merdivenlerden aşağıya kadar takip ediyorum.

Büyük salonun kapısından içeri adımımı attığım anda bir tezahürat yükseliyor. Yanaklarım kızarıyor ama sakın görünümümü koruyamıyorum. Ağzımı bir gülümseme kaplıyor ve Agakor'un odanın ortasında, Belara'nın rahibinin önünde durduğunu gördüğümde daha da geniş gülümsüyorum. Onun yanına vardığımda, aptal gibi sırtıyordum. O da bana gülümsüyor, dişleri hareket ediyor ve yakışıklı görünüyor. Çok yakışıklı. Sıradan bir şekilde değil elbette ama ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Kalın boynuna uyması için değiştirdiğim koyu mavi tuniğin düğmeleri tam iliklenmemiş, boyun kısmı gevşek ve biraz da hovarda görünümlü. Kalçalarına ince işlenmiş deri bir kemer takıyor, kemerden ağır bir para kesesi sarkıyor ve koyu renk saçları uzun kulaklarının arkasına doğru taranmış. Koyu renk gözleri bana odaklandığında parlıyor ve o bana baktığında kendimi diyardaki en güzel kadın gibi hissediyorum.

Agakor elini uzatıyor ve ben de kendi elimi onunkine koyuyorum. Eli büyük, avuç içi biraz sert ama çok doğru hissettiriyor. Yanına yaklaşıyorum ve ikimiz de Belara'nın küçük rahibinin üzerinde yükseliyoruz ama Agakor benden tam bir baş uzunluğunda ve ben onun yanında kendimi hâlâ narin hissediyorum.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor ben yaklaşırken.

Tekrar gülümsüyorum ve şu anda, daha önce hiç bu kadar mutlu olduğumu sanmıyorum. Parmaklarını sıkıyorum, çünkü mutluluğumu ifade etmek için söyleyecek kelime bulamıyorum. Bugün benim düğün günüm. Nazik, beni kitaplarını okumaya teşvik eden... ve dün gece sırf beni memnun etmek için sonsuz bir süre boyunca kalçalarımın arasını yalayan bir lordla evleniyorum. Kendimi kutsanmış hissediyorum.

Ve elimi dudaklarına götürüp öptüğünde, dili sessiz bir hatırlatmayla parmak eklemlerimin arasında geziniyor,

Kendimi kutsanmış ve tahrik olmuş hissediyorum.

Agakor elimi indiriyor ve sonra odaya bakıyor. Müzik kesiliyor ve kalabalığın mırıltıları da kesiliyor. Herkes sessiz, törenin başlamasını bekliyor, Agakor'un gelenek olduğu üzere Belara'nın rahibine rüşvet vermesini bekliyor. Müstakbel kocam, "Belara'nın sadıklarını bugün bizimle birlikte olmaları için çağırdım," diye anons ediyor ve kemerindeki para kesesini çıkarıyor. Herkesin görebilmesi için keseyi havaya kaldırıyor ve bu şimdiye kadar gördüğüm en büyük kutsama rüşveti. Gelin ve damadın ne kadar harcadıklarına bağlı olarak tanrıça tarafından tercih edilmeleri gerekiyor (çünkü Belara güzelliği sevdiği kadar zenginliği de seviyor) ve ben bu kesenin şişkinliği karşısında biraz afalladım. Rahibin de öyle olduğundan şüpheleniyorum çünkü çuval ona uzatılırken hayretle bakıyor. "Purnavlı Leydi Iolanthe ile evlenebilmem için tanrıçanın lütfunu istiyorum."

"Cömertliğiniz Belara'yı onurlandırdı," diyor rahip resmen. Bu ezbere bir yanıt - evlenenler düzinelerce-yüzlerce yerine sadece tek bir para verse bile Belara her zaman onurlandırılır - ama yine de sözleri beni heyecanlandırıyor. Birbirimize daha yakın durmamızı işaret ediyor. "El ele tutuşun ki evlilik törenine başlayabileyim."

Agakor iki elini bana uzatıyor, ben de benimkileri onunkilere koyuyorum. Birbirimize bakıyoruz ve utangaçlığım artıyor. Beni öyle bir dikkatle izliyor ki, sanki beni görmeye doyamıyor ve bu nefesimi kesiyor. Ya da belki de korsemın ne kadar sıkı olduğundan. Başparmağı elimin arkasını okşuyor ve kalçalarımın arasında yeni, taze bir sıcaklık birikiyor-

Büyük salonun kapıları pat diye açılır ve muhafızlardan biri içeri dalar. "Lordum! Sorun var!"

Agakor'un çenesi sıkıştı. İsteksizce benden uzaklaşıp tekrar askere bakıyor. "Şimdi ne olacak? Düşünümün ortasındayım."

Adam öne doğru koşuyor ve belinde mavi kuşaklardan birini taktığını görüyorum - bana söylenene göre bu kuşak Agakor'a sadakati ve para için burada olan bir paralı asker olmadığını gösteriyor. Adam

Bize doğru adım atıyor, neredeyse kocamın önünde durmadan önce bana bakıyor. Sesini alçalttı. "Atlı bir ork grubu kuzeyden bu tarafa doğru geliyor lordum. Söylentilere göre dağlardan gelmişler ve bu tarafa doğru ilerliyorlar. Önlerini kesmeleri için öncüler göndereyim mi?"

Neredeyse kocam inliyor. Elimi bırakıyor ve yüzünü ovuşturuyor, ifadesi yorgun. "Zamanlamasına lanet olsun."

"Ne oldu?" Sessizce soruyorum. Koridordaki herkesin bize baktığını, izlediğini fark ediyorum. Muhtemelen konuşmalarımızı duymak için kulaklarını zorluyorlardır. "Sorun ne?"

"Evliliğimizin biraz daha beklemesi dışında bir sorun yok." Agakor omuzlarımı kavırıyor ve iç çekiyor. "Görünüşe göre babam bize katılmak için yola çıkmış."

Babası mı?

BÖLÜM 15

■ Agakor'un babasının nasıl biri olmasını beklediğimden emin değilim. Belki müstakbel kocam gibi, sakın, eğlenen bir tavır ve istikrarlı, sessiz bir güven. Mudag ise bunların tam tersi. Oğlundan biraz daha uzun boylu ve gür, vahşi siyah saçları var. Dişleri de daha büyük, yüzüne doğru o kadar uzanıyor ki neredeyse burnunu dürtecek. Agakor'un kalın ve sağlam yapısının aksine Mudag zayıf ve iri yapılı. Tamamen kaslıdır, ama şişkinlik yerine pütürlü ve ham kemiklidir. Deriden yapılmış bir İskoç eteği, hayvan dişleriyle dolu bir kolye takıyor ve saçları çiçeklerle süslü, kemeri parlak, gösterişli çiçeklerle kaplı.

Ve bahçe gibi kokuyor. Ağır bir şekilde.

Adamlarıyla birlikte yaklaşan müstakbel kayınpederimin aşırı parfümlü kokusundan ürkmemeye çalışarak zorlukla yutkunuyorum. Agakor eğiliyor, elim hâlâ koruyucu bir şekilde kolunda. "Bu koku çiçeklerin kokusu," diye mırıldanıyor. "Orklar kokularını yırtıcılardan saklamak için bunu kullanır."

"Yırtıcılar mı?" Kibarca soruyorum.

"Baykuş ayıları, dağ nagaları, grifonlar." Omuz silkiyor. "Diğer orklar. İnsanlar."

Doğru. "Tehlikeli bir yere benziyor."

"İşte bu yüzden burada, Adassia'dayım," diye kabul ediyor ve bana doğru sırtlıyor. "Babam seni telaşlandırmasın. O zararsızdır."

O kadar da zararsız görünmüyor ama yine de Agakor da öyle ve gün geçtikçe onu daha çok seviyorum. Bu yüzden parlak bir şekilde gülümsüyorum ve ork grubu yaklaşırken Agakor'un yanında kalıyorum, gözlerim kokularından sulanıyor.

"Görünüşe göre tam zamanında geldik," diyor Mudag yüksek sesle, önümüzde durarak. Ork partisi geldiği için törenimiz ertelendi ve avluda durmak üzere hareket ettik. Agakor bunun, bir pislik olursa temiz zeminlere bulaşmaması için olduğunu söyledi. Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Mudag'ın çiçeklerle kaplı giysilerine ve kir pas içindeki çizmelerine bakınca bir fikir edinmeye başladım. Ork doğruldu, bana baktı ve birkaç parlak taç yaprağı yere döküldü. "İnsan bu mu?"

"Evet," diyor Agakor neşeyle. "Bu benim müstakbel gelinim.

Adı Iolanthe."

İçim dehşetle titriyor ama Mudağ dehşet dolu bakışlarını ü z e r i m d e sabitlerken bile bir şekilde gülümsemeye devam ediyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum, Mudag." Bir orka nasıl hitap edeceğimi hiç bilmiyorum ve umarım bunu doğru şekilde yapmışımdır. Agakor daha önce bir lord olmadığını söylemişti, o yüzden Mudağ'a da öyle demiyorum.

"Törenin tamamlanması için tam zamanında geldiniz." Agakor'a sanki hiç hoşnut değilmiş gibi dişlerini gösteriyor. "A insan düğünü?"

"Cyclopae gelenekleri," diye babasını rahatlatır.

Mudag isteksizce onay verir gibi homurdanıyor. "Artık ben de burada olduğuma göre, onunla ork geleneklerine göre evlenebilirsin. Birkaç gün beklemeniz gerekecek ama en azından ziyafet verebiliriz." Sanki her şey kararlaştırılmış gibi başını sallıyor.

Başka bir düğün mü? Tanrılar aşkına, yine herkesin önünde soyunmak zorunda mı kalacağım? Agakor'a paniklemiş bir bakış fırlatıyorum. "Ork geleneği mi?"

Müstakbel kocam yüzünü buruşturuyor. "Yapmak zorunda değiliz-"

"Yapmak zorundasın," diye bağılıyor Mudag, oğlunun yüzüne doğru eğilip ona sertçe bakarak. Agakor babasının bu tavrını görmezden geliyor ama bana attığı bakış düpedüz özür diliyor. Mudag yine de öfkeli. İri yeşil parmağıyla beni işaret ediyor. "Dolunay gecesi olmalı, Belara'nın kırmızı gözü senin üzerinde. Oğlum eşini çalacak."

Rahatlıyorum. Cyclopae evliliğinin heyecanından sonra, çalınıp götürölmek kulağa normal geliyor. "O kadar da kötü görünmüyor."

Mudag bana doğru hamle yaparak beni geriye sıçramaya zorluyor. "Tören sopasıyla kafana vuracak-"

"Pardon, ne dedin?" Yanlış duymuş olmalıyım.

"Tören sopası," diye devam ediyor Mudag. "Onunla sana vuracak ve seni bayıltacak, böylece seni çalabilecek."

Şok içinde ona göz kırpıyorum. "Bunu Agakor'un annesine sen mi yaptın?"

Mudag çenesini kaşıyor. "Elbette. Aksi takdirde benimle savaşmayı bırakmazdı."

"Bir ork düğününün iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye başlıyor Agakor.

Babası onu görmezden geliyor, bana odaklanıyor. "Ertesi gece, seçilmiş gelin yeni kocasından kaçmaya çalışmalı, yoksa zayıf sayılır."

Ben de kafama vuran birinden kaçmak isterdim, bu yüzden törenin bu kısmını çok iyi anlıyorum. "Peki ya sonra?"

Mudag omuz silkiyor. "Yeterince evcilleştirildiğinde, şef onu değerli bir gelin ilan edecek." Eğilip bana göz kırpıyor ve neredeyse neşeli bir hal alıyor. "Şef benim, o yüzden iyi bir mücadele ver. Oğlumun bunun için çalışmasını sağla."

Ah canım.

Beceriksiz Agakor'un omzuna vurur. "Endişelenme oğlum. Güzel bir kıza benziyor, iyi bir sopayı kaldırabilir."

Gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum. İltifat gibi geldi. Zavallı Agakor, babası kaleye doğru yürüyüp teftiştten geçip geçmediğini kontrol eder gibi bakarken hayal kırıklığına uğramış görünüyor. Eğilip kirli parmağını ağır ahşap kapıdaki bir çizğin üzerine sürterek kaşlarını çatıyor. Liderlerinden işaret alan diğer orklar akın ediyor

Beni Agakor ve onun eğlenen muhafızlarıyla avluda bırakarak içeri girdi.

Agakor derin bir iç çeker, bir elini yüzünde gezdirir ve alt dudağını çekiştirir. "Babamın zamanlaması pek arzulanan bir şey değil. Bunun için özür dilerim. Kafana asla vurmayacağımı biliyorsun."

Sesi benim adıma son derece kırgın geliyor. Dudaklarım seğirerek, "O zaman beni başka bir yerde sopalar mısın? Belki bir omzuma?"

"Hiçbir yerde kulüp yok." Agakor bana sevgiyle karışık bıkkın bir bakış atıyor. "Kadın, sen benim ölümüm olacaksın. Seni benim yapmak için üç gün beklemek zorunda olduğum için acı çekiyorum ve sen şimdi bir ork töreni mi yapmak istiyorsun?"

Oh. Nasıl oluyor da bu adam bu kadar tatlı olabiliyor? Birkaç gün önce onun kadar korkunç görünümlü biriyle evlenmekten korkarken nasıl oluyor da evlilik yatağını bu kadar çok arzulamama neden oluyor? Öne doğru ilerleyip elimi tuniğinin ön tarafına bastırıyorum, dün gece geç saatlerde eklediğim ince işlemeleri düzeltiyorum çünkü herkesin önünde süslü görünmesini istiyordum. "Babanın halkına göre evlenmek istemiyor musun?"

Bana şehvet dolu bir bakış atarak eğildi. "Bacaklarının arasında olmak istiyorum."

Yüzüm ısınıyor. "Bunu ben de istiyorum."

Agakor göğsünde yükselen iniltiyi bastırıyor ve avluya göz gezdiriyor. "Dolunaya iki gün daha var. Böyle bir şeyi düşünmek için bile üç çeşit aptal olmalıyım." Parmak eklemlerini kolumda aşağı yukarı ovuşturuyor. "Bu gece yatağında olmanı istiyorum. Bu benim açgözlülüğüm mü?"

Dudağımı ısıyorum. "Bu gece hâlâ senin yatağında olabilirim," diye fısıldıyorum. "Gizlice çıkabilir ve birbirimizi görebiliriz. Birbirimize dokunabiliriz."

Bu sefer yüksek sesle iniliyor. "Iolanthe. Nasıl oldu da seni kazanacak kadar şanslı oldum?"

"Babama çok para mı ödedin? Bu şans mı?"

Bana düpedüz memnun olmuş gibi bakıyor. "Sevgili kızıyla evlenmesi için bir yarı orkun teklifini kabul etmesi mi? Bunu şans olarak görüyorum."

Oh. Babamın bana değer verdiğini mi sanıyor? Keşke gerçeği bilseydi. Babam beni evlendirmek için kullanılacak bir piyon olarak gördü ve işe yaramayacak kadar uzun ve sade olduğum anda benimle işi bitti. Yüzümü buruşturdum. "Agakor, korkarım benim onun için olduğumdan daha değerli olduğumu düşünmene neden olmuş olabilir. Babam benden kurtulduğuna memnun oldu. Ona göre ben bir yüküm." Göğsündeki işlemeyi tekrar okşadım. "Şimdi ben senin yükünüm."

Agakor yine de ikna olmuş görünmüyor. Sanki söylediklerim tam olarak anlaşılmıyormuş gibi kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Baban seni geri almak için bir ordu kuruyor, Iolanthe. Seni endişelendirmek istemedim ama bu doğru. Bölgedeki tüm paralı askerleri tutuyor ve yakında buraya gelip seni geri isteyeceğinden şüpheleniyorum."

Bu babamın sesine benzemiyor. Başımı sallıyorum. "Eğer buraya geliyorsa, bunun tek bir nedeni var, o da ben değilim. Bu senin paran, Agakor. Senin paran. Zengin olduğunu biliyor ve muhtemelen yeterince büyük bir güçle onu senden alabileceğini düşünüyor."

"Belki de." Şüpheli görünüyor.

"Onu otuz yıldır tanıyorum," diyorum, ses tonum hafif. "Onun motivasyonlarını bildiğim konusunda bana güvenin."

"Onun motivasyonlarını biliyor olabilirsin ama kendi değerini anlamıyorsun," diyor elimi göğsünden çekip parmak uçlarımı öperek. "Bir evlilik törenine daha katlanmak zorunda olduğumuz için hayal kırıklığına uğradım. Bencilce bu gece seni yatağında görmeyi umuyordum."

Yanaklarım kızarıyor. Avluya göz gezdiriyorum. Avlu boşalıyor, gelen tüm orklar ve Agakor'un adamları artık bugün gerçekleşmeyecek olan düğünün ziyafetini yemek için içeri giriyor. "Kaybolursak kimse fark eder mi? Belki birkaç günlüğüne kaçabiliriz."

dakika." Bunu önerdiğim için kendimi bir fahişe gibi hissediyorum ama bu fikir o kadar cazip ki kendimi tutamıyorum. Ben de evlilik yatağını dört gözle bekliyordum. "Belki hasta numarası yaparım ve sen de beni daha iyi öpmek zorunda kalırsın."

Parmak uçlarımı ısıtıyor, yüzündeki ifade kızarıyor. "Bu uygun olmaz. Sen bir hanımefendisiz, Iolanthe."

Ama şu anda bir hanımefendi olmak istemiyorum. Onun karısı olmak istiyorum. Bana dokunmasını istiyorum. Başımı sallıyorum. "İki saat içinde başım ağrıyacak," diyorum ona dikkatle. "Ve bir kitap alıp çalışma odana saklanacağım çünkü kalabalık bana fazla gelecek." Ona anlamlı bir bakış attım. "Birkaç dakika sonra çıkıp bana katılırsan kimsenin fark edeceğini sanmıyorum."

Agakor'un bakışları bana bakarken adeta yanıyor. "Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun, Iolanthe?"

Düşünüyör muyum? "Açıkçası o kadar ilerisini düşünmedim," diye itiraf ediyorum. "Ama yeni evlilik törenimizi beklerken belki birkaç öpücük paylaşabilir ve birbirimize dokunabiliriz diye düşündüm. Bu çok mu yanlış?"

Parmak uçlarımı tekrar öpüyor. "Kadın. Kesinlikle benim ölümüm olacaksın." Bir an tereddüt etti ve sonra dedi ki, "Güneş. İkinci kat. Kitabını orada oku."

Başımı sallıyorum. Güneş.

* * *

İÇERİ GİRİYORUZ, elim Agakor'un kolunda, sanki o büyük bir lord ve ben de onun leydisiymişim gibi. Sandalyelerimiz hâlâ salonun ön tarafında, Agakor adamlarına -ve ziyarete gelen orklara- hitap edip planlardaki değişikliği açıklarken ben de oturuyorum. Birlikteliğimiz ork lideri, vahşice sırtan Mudag tarafından kutsandıktan sonra, yeminler Belara'nın rahibinin önünde söylenecek. O zamana kadar bir bakire olarak kalacağım.

Bu konuda bir sürü hayal kırıklığına uğramış çığlık ve yuhalama var, ama sanırım kimse benden daha fazla hayal kırıklığına uğramadı. Bu gece odamı kocamla paylaşacaktım... ama şimdi bir kez daha Şalgam'la paylaşmak zorundayım. Yüzümü buruşturarak şarabımı yudumluyorum ve şakaklarımı ovuşturarak baş ağrısı taklidi yapıyorum. Rol yapmak fazla çaba gerektirmiyor. Dağlardan gelen ork kabilesi gürültülü, gürültülü ve çiçek kokuyor. Agakor'un adamlarının gürültülü olduğunu sanırdım ama Mudag'ın savaşçıları onları utandırıyor. Her kelime haykırılıyor, her adımda tepiniliyor, her tabak masaya vuruluyor ve içip eğleniyorlar ve keyifli vakit geçiriyorlar. Kemerlerinde ve saçlarındaki zavallı çiçekler her yere düşüyor ve ayaklarının altında eziliyor ve gece ilerledikçe koku daha da artıyor. İlk başta bu şamataları beni biraz şaşırttı ama hepsi iyi huylu. Mutlu görünüyorlar, bu yüzden sese aldırmiyorum.

Tabii ki biliyormuş gibi yapıyorum.

Başımı tutarak, erkenden yatacağımı söyleyip kendimi affettiriyorum. Şalgam yerinden kalkıyor ve sıkıntıyla ofluyor. Partiden benimle birlikte ayrılmak istemiyor ama şaperonluk görevini yerine getiriyor. "Bizim" odamıza dönene kadar homurdanmasını duymazdan geliyorum ve sonra yatağımın yanındaki kitaplardan birini elime alıyorum. "Biliyor musunuz? Henüz uyumaya hazır değilim. Sanırım güneş odasına gidip biraz kitap okuyacağım."

Bana deliymişim gibi bakıyor. "Ne yapmam gerekiyor? Seni okurken mi izleyeyim?"

"Hayır, tabii ki değil," diyorum yatıştırıcı bir sesle. "Neden partiye geri dönmüyorsun?" Koridorun sonundaki muhafızları işaret ediyorum. "Sorun olmaz. Ben saklanıp kitap okuyacağım ve sonra yatacağım."

Şalgam'ın benimle tartışmasını bekliyorsam, yanılmışım. Parlıyor, çizgili yüzü bir sırtışa dönüşüyor. Gösterişli bir baş hareketiyle dönüp koridorda merdivenlere doğru koşuyor ve ben onun bu kadar hızlı hareket etmesine gülmek istiyorum. Şalgam partileri gerçekten çok seviyor.

Orklarla dolu. Eğlenerek kitabı göğsüme bastırıyorum ve arkamdan kapıları kapatarak güneşe doğru ilerliyorum.

Güneş odası her zaman bir kaledeki hanımefendinin özel odasıdır. Kız kardeşlerim ve ben Rockmourn Kalesi'nde güneş odasında dikiş dikerek ve kitap okuyarak çok zaman geçirirdik ve annemin pencerenin önünde oturup aşağıdaki avluya bakarak olan biteni izlemeyi ne kadar sevdiğini hatırlıyorum. Bizimki, dikiş dikmek için büyük bir penceresi ve hanımların oturup projeler üzerinde çalışabileceği masaları olan geniş ve rahat bir odaydı. Annemin dokuma tezgahını, etrafta duran bitmemiş duvar halılarını, boşta kalan ellerin çalması için müzik aletlerini hatırlıyorum. Bu oda hiç öyle değil. Bu solar uzun zamandır terk edilmiş, sahiplerini bekleyen el işi projeleri yok. Bir ya da iki mum koymak için küçük bir masa var ama köşedeki dokuma tezgâhı boş ve pencere kenarındaki koltuklar kullanılmamaktan yalnız kalmış. Bir hanımefendinin güneşlenme odasında görmeyi beklediğim küçük, rahat yastıklar bile yok. Burası Agakor'dan önce kiminse yağmalamış. Üzücü.

Agakor'un koridorun sonundaki muhafızlarını nasıl atlatacağını merak ederek boş odaya bakıyorum. Güneşe girmenin başka yolu yok. Ama belki de adamlarının burada benimle olduğunu görmesini istiyordur? Belki sırlarını saklarlar? Keşke bilseydim. Bir forvet bulup bir mum yakıyorum ama oda her zamanki gibi karanlık kalıyor. Dışarısı karanlık ve ay ışığı pencereden odayı aydınlatacak açıda değil. Endişeyle pencere kenarındaki koltuğa oturuyorum... ve öksürüyorum. Burası tozlu. Sonuncusu gittiğinden beri bu odaya hiçbir hanımın girmediği açık ve henüz hizmetkârları temizlik için buraya gönderme fırsatım olmadı. Elimi yüzüme götürüp tozun yatışmasını bekliyorum. Buradan, aşağıdaki çamurlu avlunun iyi bir görüntüsü var ve birkaç meşalenin ileri geri hareket ettiğini görüyorum, muhtemelen misafirlerimiz gece için yerleşiyorlar.

Arkamdan bir gıcırtı geliyor, bir kapı açılıyor ve ben ayağa fırlıyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, güneş odasının kapısı kapalıydı ama birinin içeri girdiğini duyduğuma yemin edebilirdim. "Alo?"

"Iolanthe?" Bu kısık ses Agakor'a ait ama kapıların olduğu yönden değil, gölgelerin yoğun olduğu uzak duvardan geliyor.

"Neredesin sen?" Fısıldıyorum, yakındaki bir masanın üzerine koyduğum mumu almak için ilerliyorum. "İçeri nasıl girdin?"

Gölgelerin arasından çıkıyor, sarp yüzü mum ışığında hortluyor. Bana doğru sırtıyor ve iğrenç olmasına rağmen kalbim eriyor. "Gizli geçit. Sadece birkaç kişi varlığını biliyor. Bu şekilde buluşabiliriz ve itibarın da zarar görmemiş olur."

Sanki itibarım umurumda da. Birkaç gün içinde evleneceğiz. Mumu tekrar yere bırakıyorum ve o bir adım öne çıkınca kendimi kollarına atıyorum.

Agakor şaşırmış gibi bir ses çıkarıyor ama sonra kollarını belime doluyor ve beni öpmeye başlıyor. Dişleri dudaklarıma sürtünüyor ve bu garip hissettiriyor ama aynı zamanda iyi hissettiriyor. Onun gibi hissettiriyor. Kollarımı boynuna dolayıp kendimi onun ağzına bırakırken küçük bir memnuniyet sesi çıkarıyorum. Onu hızlı, çılgınca ısırıklarla öpüyorum, sanki yakalanıp ayrı düşecekmişiz gibi. "Ne kadar zamanımız var?"

"Ne kadar süre istiyorsun?" diye soruyor, beni öperken elleri belimde geziniyor. "Ne yapmak istiyorsun?"

"Her şey," diyorum ona hevesle.

İnliyor, sesi bir kıkırdamaya dönüşüyor. "Benim tatlı, hevesli gelinim. Seni burada ve şu anda iyice sarhoş etmek isterdim ama ilk seferin için daha iyisini hak ediyorsun. Biraz birbirimizin tadını çıkaralım, olur mu? Seni iyi hissettirebilir miyim? Dün gece yaptığım gibi?"

Ağzı kalçalarımın arasındayken mi? Heyecandan titriyordum. "Bunu tekrar yapmak ister misin?"

"Bütün gün hayal ederken bile ağzım sulandı."

"Peki ya sen? Bunu yaparsak nasıl bir zevk alırsın?"

Tekrar kıkırdıyor. "Bunun yeterince zevk vermediğini mi düşünüyorsun?" İri eli eteklerimden aşağı kayıyor ve arka tarafımın bir yanağını sıkıyor. "Seni yalamaktan ve dilimin üzerinde kıvrınmanı izlemekten yoğun bir zevk almadığımı mı düşünüyorsun?"

Düşündükçe nefes nefese kalıyorum. "Bayıldım. Tekrar yapmak istiyorum."

"Mükemmel. Şehvetli bir karım olmasını seviyorum," diyor ve beni kendine doğru çekip güneş penceresine götürüyor.

Aklıma yeni bir düşünce geldi. Eğer ağzını kalçalarımın arasına koyarsa, ben de aynısını ona yapabilir miyim? Korkmamam için bana sikini nasıl gösterdiğini ve ne kadar sıcak ve kadifemsi hissettirdiğini hatırlıyorum. "Sana tekrar dokunabilir miyim? Bacaklarının arasına?"

İnliyor. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

Ama düşündükçe daha da heyecanlanıyorum. Vücudum hakkında her şeyi biliyorum, onunkini öğrenmeye çok daha meraklıyım. "Sana dokunmamı istemiyor musun?"

Hayal kırıklığım belli olmalı. Agakor'un nefes alış veriş düzeni düzensizleşiyor ve kolumu okşuyor. "Aşkım, tabii ki biliyorum. Daha önce bana dokunduğunda neredeyse boşalıyordum. Ama seni memnun etmemi istediğini sanmıştım."

"Evet," diyorum ona, nefes nefese. "Hoşuma gitti! Ama sana dokunmak istiyorum. Dün gece bana zevk verdin. Ben de senin için aynısını yapabilir miyim?"

Çıkardığı ses acı dolu. "Babanı daha iyi tanımasaydım, gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu söylerdim."

Bu durumdan çok etkilendim ve geri çekildim. Sanki var olduğunu bilmediğim bir çizgiyi aşmışım ve reddedilmişim gibi hissediyorum. Acı veriyor. "Öyle mi? Sormamalı mıydım?"

Aceleyle beni tekrar kollarına alıyor ve yüzüme tatlı öpücükler konduruyor. "Hiç de öyle değil, tatlım. Tanrım, bunu istemeyeceğimi mi sanıyorsun? Sadece bunu yapmak zorundayız."

birlikte geçirdiğimiz zamanı çalmak. Seni memnun etmemi tercih etmez misin?"

"Ama sana dokunmak benim için bir zevk," diyorum usulca. "Ve ben de seni neyin memnun ettiğini öğrenmek istiyorum."

Agakor kahkaha ya da oflama olabilecek bir ses çıkarıyor. Her iki durumda da sesi aynı anda hem kızgın hem de eğlenmiş gibi çıkıyor. "Eğer gerçekten istiyorsan, Iolanthe, itiraz etmeyeceğim. Ama evlilik yatağımızda senden böyle bir şey istemeyeceğimi bil. Sadece benim dokunuşumla mutlu ve rahat olmanı istiyorum."

Gölgeli yüzüne gülümsüyorum. "Ben de senin için bunu istiyorum." Dudağımı ısııyorum, neredeyse beklentiyle kendimden geçiyorum. "Peki... sana dokunabilir miyim?"

"Sanki seni bir şeyden mahrum edebilirmişim gibi?" Ellerimi ellerinin arasına alıyor ve güneşin etrafına bakıyor. Mumun durduğu küçük masadan başka mobilya yok ama pencere kenarındaki koltukta minderler var. Eski, tozlu minderler ama yine de minderler. Bakışları üzerinde geziniyor ve sonra kendi kendine başını sallayarak beni koltuğa götürüyor ve dikkatlice birinin kenarına oturuyor. Ayaklarını yere basıyor ve yüzünde temkinli bir ifadeyle beni izliyor. Ona dokunmak konusunda kötü olacağımı mı düşünüyor?

Ona bu konuda da iyi bir eş olabileceğimi göstermeyi hedefliyorum. Hevesle, onunla aynı anda kemerine uzanıyorum ve şaşkınlıkla duruyor. Kıkırdayarak ellerini kenara itiyorum. "Bu benim sıram. Bırak ben yapayım."

"Bir orka dokunmaya bu kadar hevesli olacağını hiç düşünmemiştim," diye düşünerek ellerini iki yanına bıraktı.

"Kocama dokunmak için sabırsızlanıyorum," diye düzeltiyorum, kemerinin düğümünü çekiştirip halkadan kurtarıyorum. Kayarak kurtuluyor ve belinden çekip bir kenara atıyorum. Tuniği daha uzun, uyluğunun ortasına kadar uzanıyor ve zengin bir damada yakışır şekilde kalın kabuklu işlemelerle kaplı. Sunakta güzel görünüyordu ama şu anda keşke daha kısa bir tunik giyseydi de onu yukarı itip karnımı doyursaydım. Dikkatlice tuniği yukarı doğru katladım ve

kırıştırmamak için kalçalarını sıkıyor ve Agakor'un yine o eğlenen oflama seslerinden birini çıkardığına yemin edebilirim. "Bir sonraki törenimiz için güzel görünmek isteyeceksin," diye hatırlatıyorum ona. "Bir şeyleri kırıştıramayız ya da lekeleyemeyiz."

"Tanrılar bana yardım etsin, daha kaç törene dayanabilirim bilmiyorum." Sesi boğuk çıkıyor, eli örgümü okşamak için uzanıyor. "Benim olman için hazırım."

Sözleri içimde bir heyecan yaratıyor, tıpkı kalçalarının arasındaki büyük şişkinlik gibi. Sikini tekrar görmek, hangi dokunuşlardan hoşlandığını görmek için heyecanlanıyorum. Pantolonunun büzme ipini çekiştirerek gevşetiyorum ve malzemeyi aşağı çekiyorum ve uzunluğu neredeyse serbest kalıyor. Oh. Hatırladığım kadar da büyük. Onu görünce zevkten nefesim kesiliyor ve hemen bir kez daha dokunmak için uzanıyorum. Parmaklarım sikinin uzunluğundan aşağı doğru kayıyor ve eskisi kadar sıcak ve kadifemsi bir dokunuş hissi veriyor. Onu okşamak öyle büyük bir zevk ki, parmaklarımı üzerinde gezdirerek iç çekiyorum.

Agakor'un aleti dokunuşumla seğiriyor ve altımda kıpırdamadan durduğunu fark ediyorum. Neredeyse üzerinde asılı kaldığımı fark ediyorum, diğer elim kalçasına bastırıyor. Muhtemelen onu rahatsız edici bir şekilde itiyorum. "Oh. Özür dilerim. Bunu yapmanın daha iyi bir yolu var mı? Oturmalı mıyım?"

Çıkardığı muffled ses acı dolu. Ben büyülenmiş bir şekilde izlerken, pantolonuna uzanıyor ve kendini tamamen serbest bırakıyor, kesesi giysisinin malzemesine yaslanıyor, shaftı bana doğru çıkarken bile. "Bazı dişiler -ah, bayanlar- dizlerinin üzerine çöker."

"Bunu yapabilirim," diyorum ona hevesle ve sert ahşap zeminde dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Bekle," diyor ve öne doğru eğiliyor. "İşte." Pencere kenarındaki minderlerden birini alıp kalçalarının arasına bırakıyor ve nedense bu sefer havalanan toz bulutuna daha az dikkat ediyorum. O hareket ettikçe sikinin sallanışı ve kıvrılışı beni büyülüyor. Bu... hipnotik.

Yastığın üzerine doğru ilerliyorum, bakışlarımı onun sikinden alamıyorum. Ellerim dizlerinin üzerinde sürünüyor ve ona saygıyla bakıyorum. "Daha önce kalçalarının arasına dokunan çok kadın oldu mu?"

"Ben... buna cevap vermeli miyim bilmiyorum, Iolanthe." Sesinin gerginliği karşısında başımı kaldırıp bakıyorum ve yüzünü buruşturuyor. "Ben sadece... Bir hanımefendi şöyle dursun, bir karım olmasını bile beklemiyordum. Bu yüzden beni kabul eden taverna fahişeleriyle ve kimse kabul etmediğinde arada bir fahişelerle oynadım. Ama bunu bile yapmayalı uzun zaman oldu. Hayatımda senden başka kadın yok."

"Ve Şalgam."

Eğlenerek homurdanıyor. "Bunu unutmaya çalışıyorum."

Ona gülümsüyorum. Geçmişini duymak beni rahatsız etmiyor. Dediği gibi, geçmişte kaldı. Ve garip bir şekilde anlıyorum. Bir kocam olacağını hiç düşünmemiştim, bu yüzden kendimi bir evliliğin gerektirdiklerine hiç hazırlamadım. Elbette bir gelin düşünmezdi. Adassia'nın çoğu hâlâ orkların efsane olduğunu, çocukları korkutmak için anlatılan hikâyelerdeki dağ canavarları olduğunu düşünüyor. Bırakın bir orkla evlenmeyi, evleneceğimi bile düşünmezdim. "Bugünden itibaren sadece ben varım, değil mi?"

Agakor şaşkınlıkla bana bakıyor. "Tanrılar. Evet, Iolanthe. Sadece sen. Sormak zorunda kaldığına inanamıyorum. Sana dokunduktan sonra, diğer tüm kadınlar için beni mahvettin." Uzanıp yanağımı okşadı. "Ve evlilik yeminimiz kutsaldır. Ben sana bağlıyım, sen de bana bağlısın."

Dokunuşuna doğru eğildim, sıcak ve arzulu hissediyorum. "Sadece emin olmak istedim. Bazı lordların gösteriş için bir karısı ve eğlence için bir metresi vardır. Ben... bundan hoşlanacağımı sanmıyorum."

"Metres yok. Sevgili yok. Senden başka kimse yok." Hararetli sözleri kulağıma çok güzel geliyor.

Işıl ışıl, düşüncesizce eğildim ve sikiinin başını öptüm. Ne de olsa tam orada.

Nefesini içine çeker, koca bedeni hareketsiz kalır.

"Bu yanlış mıydı?" Çekinerek sordum. Dudaklarımı yalıyorum, çünkü ucu ıslaktı ve tuzlu tadı tatmak için yalvarıyor. Tatların en hoşu değil, ama ne kadar keskin olduğu büyüleyici, sanki bana ihtiyacının ne kadar güçlü olduğunu cesurluğuyla iletiyor.

"Yanlış değil," diye beni rahatlatıyor, tonu sert. "İyi hissettim.

Ben sadece şaşırdım. Bunu yapmak istediğine emin misin?"

Bana sormaya devam edecek mi? Kadınlar kocalarına bunu yapmak istemez mi? Yoksa yarı ork olduğu için benim dokunuşumu hak etmediğini mi düşünüyor? Her iki durumda da, dün gece yatağımızda bana karşı ne kadar iyi olduğunu düşünmeden edemiyorum. Ağzını üzerime koymadan önce beni nasıl bu kadar iyi ve rahat hissettirdiğini ve bunun ne kadar inanılmaz bir his olduğunu.

Tabii ki ben de onun için aynısını yapmak istiyorum. Onun bana verdiği zevkin yarısını bile ona verebileceğimi düşünmek heyecan verici.

"Bunu yapmak istiyorum," diye ona güvence veriyorum. Uzanarak bir parmak ucumu tekrar sikinin başına dokunduruyorum. Agakor biraz rahatlıyor, ben ona dokunurken yüzümü okşuyor. Sikine bakmak istiyorum ama gözleriyle beni yiyip bitirmesi ondan başka bir yere bakmamı zorlaştırıyor. "Yaptığım bir şey iyi olmasaydı bana söyler miydin?"

Bu kez kıkırdıyor, başparmağı yanağımı okşuyor. "Benim için sorun olmayan bir şey yapabileceğini sanmıyorum. Isırmak bile. Bazen orklar sert sever."

Isırmak mı? Gözlerimi kırptıştırarak sikine bakıyorum. "Seni ısırman gerektiğinden emin değilim."

"Tabii ki hayır, tatlım." Bana alaycı bir gülümseme veriyor. "Sadece genel olarak konuşuyorum. Lanet olsun, saçmalıyorum çünkü elin üzerimdeyken başka hiçbir şeye konsantre olamıyorum."

Kulağa heyecan verici geliyor. Ellerini kalçalarımın arasına soktuğunda nasıl hissettiğimi düşünüyorum, tamamen yağlanmış ve kaygan, ve yastığın üzerinde kıvranıyorum. Bacaklarımı birbirine bastırıyorum ve önümdeki kalın shaftına odaklanıyorum. Başı yüzüme çok yakın bir şekilde sallanıyor ve onu tekrar öpmek için delice

bir istek duyuyorum. Parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum,
okşuyorum

ve onu hissetmeyi öğreniyorum. Aleti inanılmaz derecede kalın, başı sivrilmiş ve onu saran koyu renkli sünnet derisinden çıkıntı yapıyor. Parmaklarımı tekrar hafifçe üzerinde gezdirdiğimde, sünnet derisi biraz daha geri çekiliyor, siki eskisinden daha sert ve uzun görünüyor.

Karanlıkta zorlukla görülebilen bir damlacık, ucunda boncuklar oluşturuyor.

Dudaklarımı tekrar yalıyorum ve ona bakıyorum. "Seni tadabilir miyim?"

"Ah, Iolanthe," diye mırıldanıyor ve başparmağı alt dudağımda geziniyor. "Bunu çok isterim."

Öne doğru eğilip ucunu tekrar yalıyorum. Bu kez onun güçlü tadını bekliyordum ve tadı dilime vurduğunda geri çekilmiyorum. Tuzlu damlayı yalayıp yutuyorum ve nefesi kesiliyor. Bir tane daha beliriyor, ben de tekrar yapıyorum ve sonra dilimi orada tutuyorum, başının etrafında döndürüyorum çünkü bundan hoşlanıyor gibi görünüyor. Bunu yaparken ona bakıyorum ve gözleri gölgeler içinde çok karanlık, ağzı ayırık. Son derece korkutucu olması gerekirdi ama bunun yerine tuhaf bir şekilde heyecanlandım. Gözlerini benden alamamasını seviyorum. Yanağımı okşamaya devam etmesini ve yaslandığım bacakların gergin hissettirmesini seviyorum. Tüm odağının bende ve ağzımda olmasını seviyorum. Kendimi hiç bu andaki kadar canlı, bu kadar kontrollü hissetmemiştim.

Hafifçe dişlerimi başının üzerinde gezdiriyorum.

Nefesini içine çeker. "Sen benim ölümüm olacaksın, Iolanthe."

"Seni canlı istiyorum," diye fısıldıyorum ve kazıdığım yeri yalıyorum. "Yine de seni nasıl tatmin edeceğimi bilmiyorum. Bu konuda hiç deneyimim yok. Bana nelerden hoşlandığını gösterir misin?"

Agakor tekrar inliyor, sesi acı veriyor. "Nasıl bu kadar tatlı olabiliyorsun? Baban senin güzel başına çok az bir fiyat biçti, müstakbel eşim. Sen zenginliklerin ötesinde bir ödölsün." Çırpınan, okşayan ellerimden birini tutup avucunun içine alıyor ve avucum ona bastırılana kadar şaftına doğru yönlendiriyor. Sonra parmaklarımın onunkinin etrafında kıvrılmasına rehberlik ediyor.

uzunluğunda. Elimi tutuyor ve uzunluğunu yukarı ve aşağı sürüklüyor, sünnet derisi elimle hareket ediyor ve yumruğumun şaftında yukarı ve aşağı kaymasını sağlıyor.

Oh. O zaman daha sert seviyor, daha sert. Anlayışla, devralıyorum ve elimle onu hevesle pompalıyorum ve tutuşu üzerimde gevşediğinde, bunu tam istediği gibi yaptığımı biliyorum. Eğilip sikinin ucuna bir öpücük daha konduruyorum, çünkü ağzımı ona değdirmeye devam etmek istiyorum ve zevkten bir ses çıkardığında daha da cesaretleniyorum. Başını dudaklarımın arasına alıp emiyorum ve onun ağzını kalçalarımın arasındaki hassas et parçasının üzerinde nasıl gezdirdiğini düşünüyorum.

Nefesi kesiliyor ve eli saçlarıma gidiyor. "Tanrılar. Tanrılar, Iolanthe. Senin o küçük tatlı dilin harikulade."

Dilimi seviyor mu? Onu tekrar ağzıma almadan önce küçük girdaplarla sikinin başıyla alay ederek daha da fazla kullanıyorum. Ucuyla alay etmekten fazlasını yapamayacağım kadar büyük ama aldırıyor gibi görünüyor. Sanki Agakor benim çılgın, sarsak ellerimden ve sikinin üzerindeki aç ağzımdan hoşlanıyor. Ben onu okşarken cesaretlendirici mırıltılar çıkarıyor, kalçaları seğirirken kavrayan eli saçlarımı sıkıyor. Bu iyiye işaret. Onu ağzımla çılgınca çalıştırıyorum, sıkıyorum ve yumruğumu pompalıyorum, çünkü benim yaptığım gibi onun da serbest kalmasını istiyorum.

"Geri çekil," diye nefes alıyor, sesi o kadar muffled ve gergin ki ilk başta duymuyorum. Tekrarlıyor, bu sefer saçlarımı hafifçe çekiştiriyor. "Geri çekil, Iolanthe. Şimdi."

Titreyerek geri çekiliyorum. "Yanlış bir şey mi yaptım-"

Sözlerimi bitiremeden elimi tekrar kavlıyor ve beni aletini çalıştırmak için kullanıyor. Bunu yaparken başını geriye atıyor ve ilkel yüzünün ne kadar sert, ne kadar işkence görmüş, ne kadar yakışıklı olduğunu görünce aptala dönüyorum. O anın içinde kaybolmuş, dişlerini açmış, çok daha büyük olan alt dişlerine uyan bir çift küçük üst dişini gösteriyor. Bir an için onun

geliyor ve sonra havaya bir şeyin fışkırdığını görüyorum. Çıplak kalçalarına ve hâlâ eliyle örttüğü yumruğumun üzerine sıcıyor. Aleti patlıyor, tohumu olması gereken kremi iplerle dolup taşıyor ve parmaklarımın üzerine dökülürken onun sıcaklığıyla şok içinde nefes nefese kalıyorum.

"Sen," dedi sonunda kesik kesik nefes alarak, yüzü gerilmiş bir halde, "muhteşemdin. Sadece ilk seferinde ağzına boşalmak ve seni korkutmak istemedim. Neye bulaştığını görmeni istedim."

Oh. Ağzıma mı boşalacaktı? Bütün bunlarla mı? Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştıyorum, çünkü elimi ve kalçalarını kaplayan çok fazla tohum var. Çok, çok fazla. Merakla elimi onunkinden kaldırıp damlayan parmak ucunu yalıyorum ve hareketlerimi yakaladığında çıkardığı şiddetli iniltiye bayılıyorum.

Hâlâ en sevdiğim tat değil ama tepkisi hoşuma gidiyor. O kadar hoşuma gidiyor ki parmaklarımı tekrar yalıyorum ve bu tadın bende büyüdüğünü fark ediyorum. "Yanlış bir şey yaptığımı düşündüm," diye itiraf ediyorum, utangaç hissederek. "Yapsaydım bana söyler miydin?"

"Sana mükemmel olduğunu söylemiştim ve bunda ciddiye," diyor Agakor. Pencere kenarından başka bir minder kapıp elimi ve kalçalarını silerken, zavallı minderde bıraktığı lekeler karşısında sessizce dehşete kapılıyorum. "Ne?" diye soruyor yüz ifademi yakaladığında.

"Şalgam'dan bunu temizlemesini istemek zorunda kalacağım," diye kekeliyorum. "Neyin peşinde olduğumuzu anlamaz mı?"

Kıkırdıyor ve ses karnımda hoş bir şekilde kıvrılıyor. "Zaten bilmediğini mi sanıyorsun?"

Oh. Oh. "Öyle mi?"

"Evet, eğer akıllıysa çenesini kapalı tutar." Zavallı mahvolmuş yastıkla en kötüsünü silmeyi bitiriyor ve ben de garip bir şekilde yardım etmek için en içteki kombinezonumun eteğini kullanıyorum. Kalçaları ve ellerimiz artık yapış yapış olmadığında, beni kollarına çekip boynuma sokuluyor ve eteklerime bastıran çıplak boyunun sıcaklığını hissedebiliyorum. "Benim güzel, aç gelirim," diye mırıldanıyor ve sesi heyecanlanmış gibi çıkıyor. "Dokunuşuna bayılıyorum."

"Sana dokunmayı seviyorum," diye itiraf ediyorum utangaçça. Uzanıp yüzünü okşuyorum, başka bir öpücük umuduyla benimkine açı veriyorum. "Bunu yakında tekrar yapabilir miyim? Bunu mükemmel bir şekilde yapmayı öğrenmek istiyorum."

Agakor kıkırdayarak ellerini üzerimde gezdiriyor ve boynuma öpücükler konduruyor. Dişleri tenime sürtünüyor ama bu hoşuma gidiyor. Dürüst olmak gerekirse, onun her şeyini seviyorum. Farklı biri ama kendimi korunmuş ve güvende hissetmemi sağlıyor ve kişiliği o kadar sıcak ve cömert ki bir yarı orkla evlendiğim için üzülmem gerektiğini unutuyorum. Onu çirkin ve nahoş bulmam gerektiğini unutuyorum. Onda en ufak bir nahoşluk yok. "Daha fazla içkiyi evlendikten sonraya saklayacağız," diye söz veriyor bana, sesi pürüzsüz, zengin ve lezzetli. Bir eli eteğimi sıyrıyor ve sonra kalçama dokunuyor. "Şimdi sıranın sana gelmesini tercih etmez misin?"

Bunun üzerine biraz kıpırdandım, çünkü ağzının üzerimde olmasını seviyordum. Çok iyi, çok çiğ, açık ve utanmaz hissettirdi. Aynı zamanda hâlâ utangaç hissediyorum. Böyle bir şey istemek garip. Evet, lütfen parçalanana kadar bacaklarımın arasını diller misin? Onun kadar cesur olmak istiyorum ama kendim için istediğimde bu çok daha zor görünüyor. Kelimeler boğazımda düğümleniyor ve sonunda utanarak yüzümü boynuna bastırıyorum.

"Senin için çok mu fazla?" diye mırıldanıyor, beni kendisine yaslayarak. "Hala utangaç mısın, aşkım? Sikimi dillemek için yalvardın ama kendi zevkini isteyemiyor musun?"

"Farklı," diye mırıldanıyorum boğazına karşı. Burada sıcak ve erkeksi kokuyor ve ben sonsuza kadar böyle kalmak istiyorum. "Bana hep bir kadının işinin kocasını memnun etmek olduğu söylenirdi."

"Ahhh." Başparmağı eteğimin altından uyluğumun iç kısmına sürtünüyor. "Ama kimse kadınlara kendileri için bir şey talep etmeleri gerektiğini söylemiyor, değil mi?" Sözsüz başımı salladığımda eli bacaklarımın arasına kayıyor. "O zaman bana sessizce söyleyebilirsin... durmalı mıyım?"

Başımı sallıyorum, burnumu boynuna bastırıyorum. "Durma," diye fısıldamayı başarıyorum, yüzüm utançtan yanıyor olsa da. "Lütfen."

"Benden istediğin hiçbir şey utanç verici değil," diyor Agakor, sesi acı verici derecede alçak ve gürültülü. Uyluklarımın iç kısımlarında küçük daireler çiziyor, beni seğirtiyor ve özlemle çıldırtıyor. "Biz karı koca olacağız. Eğer her gün bana gelsen ve boşalana kadar o güzel amını yalamamı istesen, bunu memnuniyetle yaparım. Bu sadece kocan olarak benim görevim değil, aynı zamanda bir zevk."

İnledim.

Parmakları kıvrımlarıma doğru kayıyor ve kalın bir parmak kıvrımları ayırıp yavaşça aşağı yukarı hareket ettiğinde nefes almakta zorlanıyorum. "Bak şimdi benim için ne kadar ıslaksın," diye mırıldanıyor. "Sikimi seviyorsun. Dokunuşumu seviyorsun. Bu amcığın ne kadar ballı olduğunu seviyorum. Çok iyi bir evlilik olacak, tatlım."

Bir iniltiyi bastırarak, kıvrımlarımın tepesindeki boncuğu bulup kör bir parmak ucuyla onu kızdırmaya başladığında ellerimi tuniğinin içine sokuyorum. Dokunuşuna karşı sallanıyorum, kendimi onun eline karşı çalıştırıyorum ve zevk seslerimi onun boğazına karşı çıkarıyorum. Tıpkı dün geceki gibi, gıdıklayıcı ağrı sıcak bir özleme ve sonra daha fazlasına, büyüyen ve büyüyen, aciliyete doğru gelişen bir şeye dönüşüyor, ta ki ıslak, pratik parmaklarıyla amımı çalıştırırken vücudum müstehcen ıslak sesler çıkarana kadar, kulaklarıma bana ne yapmak istediği hakkında yaramaz, pis şeyler fısıldıyor.

Boşaldığımda vücudum kıvrılıyor ve elinin etrafında eğilerek onu kalçalarımın arasında sıkıca kavriyorum. O zaman bile klitorisimi okşayan bir parmağıyla okşuyor, ta ki ben onun kucağında soluk soluğa kalana, kalçalarımın içi sırlıklam olana ve bedenim boşalmaktan bitkin düşene kadar. Ona doğru yığılıyorum, ağır bir şekilde iç çekiyorum ve yanağıma öpücük üstüne öpücük bastırdığında bir gülümsemeyi başarıyorum.

"Benim güzel, şehvetli küçük kızım," diyor memnun bir şekilde. "Dolunayın çabuk gelmesini istiyorum."

"İki gün," diye kabul ediyorum. "Babanın dediği gibi."

"Sonsuza kadar," diye homurdanıyor.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Gülümseyerek eğiliyor ve çenesine mutlu bir öpücük konduruyorum.

"Bundan sonra işimiz bitti, değil mi?"

"Tanrım, umarım öyledir."

BÖLÜM 16

AGAKOR

Tiki gün, kendime söylüyorum. İki gün daha dayanabilirim. İki gün daha ve sonra tatlı insanımın üzerine d Ŗeceđim

Ŗafak s kene kadar gelin ve kızıŖma. İki gün sonra resmen benim olacak... yani  iftleŖmenin ork töreni tamamlandıktan sonra. O kısmı dört gözle beklemiyorum. Babam çok heyecanlı tabii. İnsan bir gelin almamı umursamıyor ama annem gibi vahŖi olmasını istiyor. Iolanthe'de pek çok Ŗey var ama o kesinlikle babamın sertlik anlayıŖına uymuyor. Ama akıllı, hevesli ve sadık ve beni memnun ediyor.

Büyük  l  de.

Bu yüzden babamın ne istediği önemli değil. Onun sataŖmalarını görmezden geliyorum, tıpkı Redbloom Klanı'nın geri kalanının sataŖmalarını görmezden geldiğim gibi. Onlar babamın klanı, benim değil. Iolanthe'yi  zmedikleri sürece istediklerini d Ŗ nebilirler. Bu yüzden önümüzdeki iki gün boyunca onu dikkatle izleyeceğim. Rockmourn Lordu Purnav'ın güçlerini topladığına dair haberler gelmeye devam etse de topraklarımı araŖtırmak için dıŖarı çıkmıyorum. Kalede kalıyorum ve herkesin gelinime düzgün davrandığından emin oluyorum çünkü birinin Iolanthe'ye zalimce davrandığı d Ŗ ncesi içime bıçak gibi saplanıyor.

Bir insan bu kadar tatlı birine karŖı nasıl zalim olabilir? Ama adamlarım kaba ve hazırdır. Kadınların etrafında olmaya alıŖık değiller ve babamın vahŖi ork grubuyla, nazikçe yetiŖtirilmiŖ Iolanthe'den çok daha fazla evdeler. Belki de bu yüzden ona karŖı bu kadar korumacı hissediyorum.  atıŖmalarla nasıl baŖa çıkacağımı biliyorum. SavaŖ, aŖınayım.

Ama birinin benim mükemmel, güzel gelinime zalimce davranacağı d Ŗ ncesi beni mahvediyor. Bu beni çaresiz bırakıyor. Bu yüzden kalenin etrafında **dolanıyorum** ve bir Ŗey yapıyormuŖum gibi görünmemeye  alıŖıyorum.

Endişeli. Yine de babam beni iyi tanıyor ve ona doğru bir bakış attığımı her yakaladığında sırtıyor. Bir ork için, hatta yarı ork için bile iyi bir hanımla evlenmenin ne kadar büyük bir olay olduğunu biliyor. Kendimi bir insan kadını gelin olarak almayı hayal ettiğimde, bundan daha fazlasını düşünmemiştim. Bu topraklar üzerindeki hak iddiamı sağlamlaştıracak bir oğul ve diğer lordların gözünde meşru görünmemi sağlayacak bir gelin istiyordum. Beni başka bir lord olarak görmelerini istiyordum, bir işgalci ya da bir lordun unvanını satın alan ve parayla tutulan bir davetsiz misafir olarak değil. Gelin sadece yapbozun bir parçasıydı, saygı görmenin başka bir yoluydu. Onu katlanılması gereken bir şey olarak hayal ettim, evlenmek zorunda olduğu kişiden dehşete düşecek ama babasına ödediğim altın yüzünden bana katlanacak biri.

Iolanthe gibi birini hiç hayal etmemiştim. Tüm arzularımı utangaç bir şekilde karşılayacak, bana dokunmaktan benim ona dokunduğum kadar etkilenecek biri. Köhne evime evi gibi bakan ve şimdi bile onu baştan aşağı temizlemek ve güzelleştirmek için çalışan biri. Karımın benden hoşlanacağını hayal bile edemezdim, dokunuşum için istekli olmak şöyle dursun.

Aletimi bir köpek yavrusuymuş gibi okşadığı andan itibaren, kalbimi avucunun içine aldı.

İki gün dayanabilirim, diyorum kendime. Eğer Iolanthe benimle birlikte tüm bu zorlu düğün törenlerine katılacak kadar cesursa, iki gün daha beklemeyi başarabilirim.

* * *

Dolunay akşamı açık ve soğuk. Ambarım babamın ve benim adamlarımla dolup taşıyor. Lord Purnav'ın etrafında daha fazla dedikodu dönüyor, ama bundan sonra ne olursa olsun hazırlıklıyım. Eğer beni soymayı düşünüyorsa, bir sürprizle karşılaşacak. Adamlarım kaba olabilir, ama acımasız savaşçılar ve

Bana sadık. Eğer Iolanthe'yi geri çalmayı ve fidye istemeyi düşünürse, kellesi kapımda bir mızrağın ucunda olacak.

Benden başka kimse gelinime dokunamaz.

Bu gece ziyafet yok ve silahlarımı göğsüme bağlayıp ağır botlarımı giyerken avcı derilerimi giyiyorum. Saçlarımı, tıpkı babamın saçları gibi, başımın tepesinde geleneksel düğümle bağlıyorum.

Mudag sorar, "Saçına çiçek takacak mısın? Babanın klanını onurlandıracak mısın?"

Kemerimdeki bıçağı kınına sokup yanına erzak dolu bir kese bağlarken ona gözlerimi deviriyorum. "Baba, bu törenle seni onurlandırıyorum. Çiçeklerin beni boğuyor."

"Tabii ki güçlüler. Kokunu gizliyor." Çenesini kaldırıyor, kibirli. "Amaç bu."

"Kokumu saklamama gerek yok," diye belirtiyorum tuniğimdeki bir parça tüyü fırçalayarak. "Iolanthe'nin bir insan burnu var. Bırakın kokumu almayı, geldiğimi bile duymaz." Duraklıyorum ve sonra ekliyorum, "Çiçekleri takmadığım sürece. O zaman kokumu bir fersah öteden alır."

"Bah. O senin annen gibi bir kadın değil." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Seni çok neşeli bir kovalamacaya sürükleyeceğinden şüpheliyim."

Üç adım önümde durup pes etse bile umurumda değil. "Yine de onunla evleneceğim."

Mudag homurdanıyor.

Babamın somurtkanlığı karşısında gözlerimi devirmemeye çalışıyorum ve gelinimi aramak üzere kaleye geri dönüyorum. Kalemin etrafındaki arazi düzlükler ve dağınık çiftliklerden başka bir şey olmadığından, arazimin kenarındaki ormana gidecek ve "çiftleşme törenimizi" orada gerçekleştireceğiz. Iolanthe bana pratik bir şeyler giyeceğini söyledi, ancak harap olmayan ve bir düzine kat etekle kaplı olmayan bir şeye sahip olduğundan tam olarak emin değilim. Bu gece için pratik kıyafetlere ihtiyacı var. Bir ork çiftleşmesi temelde bir kovalamacadır, avcı ve av. Onu bulduğum anda parçalanacak saçma bir elbise giymesini istemiyorum.

Çünkü bir ork avını yakaladığında ona sahip olur.
Geleneksel olarak.

Gerçi burada söz konusu olan benimkinden çok daha fazla gelenek var ve Iolanthe bu konuda çok iyi davranıyor. İlk çiftleşmemizi ormanın zemininde yapmayacağım. Onu kovalayacağım, sopayla hafifçe vuracağım ve sonra yatmak için güvenli bir yer bulacağız. Ertesi sabah benden kaçmasına izin vereceğim ve onun için yakınlarda tutacağım atla birlikte kaleye geri döneceğim ve döndüğünde son seremoniyi yapacağız. Babamı ve klanını memnun etmek için bir sürü gösteriş.

Yine de, bunu benimle yapmaya istekli olmasından düşündüğümde daha fazla memnunum.

Gelinimi aramak için kaleye doğru ilerliyorum. Hizmetkârlar duvarlardan eski balmumu damlalarını kazıyor ve burası taze ve temiz kokuyor. Gün geçtikçe, Iolanthe'nin komutası altında bir eve dönüşüyor ve bu hoşuma gidiyor. Gelinimi ya da eski refakatçisini hiçbir yerde göremiyorum, bu yüzden üst kattaki güneş odasına çıkıyorum. Orada da olmayınca yatak odasını deniyorum. "Iolanthe?"

Gelinim hemen kapıyı açıyor ve bana gülümsüyor. Tamamen koyu kırmızı renkte, göğüslerini muhteşem bir şekilde yukarı kaldıran işlemeli bir korsaj ile tam etekler giymişti. Korsesinin ön panelindeki küçük dekoratif bir zincir göğüslerinin kabarıklığını vurguluyor ve kolları kabarık ve dolgun, kurdelelerle süslenmiş. Bu kurdeleler, eteklerinin ağır panellerini bir araya getiren ve altındaki kombinezonun kışkırtıcı bakışlarını veren sanatsal ilmeklerle eşleşiyor. Elbette çok güzel.

Ayrıca bu durum için giyilecek tamamen yanlış bir şey. Ona başımı salladım. "Üstünü değiştirmen gerekecek."

Iolanthe alt dudağını çiğneyerek elbisesine bakıyor. "Bu benim en eski elbisem. Yanımda çok fazla getirmedim Agakor ve bir tanesini çoktan yırttık."

Doğru, ilk gecenin töreni için. Kıyafetlerine bakıyorum. Şimdi bahsettiğine göre, peluş kırmızısı

Elbisenin bazı yerleri solmuş ve kurdeleler yıpranmış. Göğüslerinin üzerindeki baştan çıkarıcı zincir kararmış ama yine de ormanda peşine düşmem için fazla şık olduğunu inkar edemem. "Toplam kaç elbisen var?" diye sordum.

Yanakları pembeleşiyor ve başını eğip endişelendiğinde yaptığı gibi elbisesini çekiştiriyor. Onun bu küçük hareketini fark etmiştim. "Dört. Şimdi üç tane. Ama parçaları karıştırıp eşleştirebilirim-"

Bıkkınlıkla elbisesine bakıyorum. Aklıma yeni bir fikir geliyor ve onu elinden tutuyorum. "Benimle gel."

BÖLÜM 17

H sonra, tamamen uygunsuz bir kıyafetle atlardan birinin üzerine oturdum ve

Kıvrın. Daha önce hiç pantolon giymemiştim. Üzerime garip oturdular. Bacaklarım bol geliyor ve aslında eteklerimin bacaklarıma sürtünmesini ve ağır rahatlığını özlüyorum. Bu konuda hoşuma giden tek şey Agakor'un sıcak tutan tuniklerinden birini giyiyor olmam ve onun eski bir kemerinin bir hançerle birlikte belime bağlanmış olması. Giydiğim pelerin karanlık ve ağır, ama onun gibi kokuyor ve sıcak.

Beni erkek kıyafetleri giymeye nasıl ikna ettiğinden emin değilim ama bundan hoşlanmıyorum. Bu geceki tören için uygun olmadıklarını anlasam da elbiselerimi geri istiyorum. Her şeyi yerinde tutacak bir korse ya da bacaklarıma değen kombinezonun ağır hışırtısı olmadan kendimi tuhaf bir şekilde çıplak hissediyorum. Bu akşamki törenle ilgili tedirginliğimi daha da arttırıyor.

Agakor'la geleneksel ork usulü "evlenmek" konusunda endişelendiğimden değil. Dolunayda karanlık ormanda koşturmam gerekecek. Ben açık hava kadını değilim. Evde kitaplarımla ve dikişlerimle olmayı seviyorum. Ateş başında rahat geceler geçirmeyi ve temiz bir eve sahip olmayı seviyorum. Avlanmayı ya da ata binmeyi sevmiyorum ve pantolon giymeyi de sevmiyorum.

Ama Agakor'u seviyorum ve benimle gurur duymasını istiyorum, o yüzden buradayım. Şimdiye kadar gördüğüm en büyük atın üzerinde yanımda at sürüyor ve adamları da çok geride değil. Atların arkasında birkaç ork yarışıyor, bu geceki tören için refakatçiler. Bana ormanda olacakları, bizimle olanları koklayarak izleyecekleri ama bize "mahremiyet" sağlayabilmek için hiçbir şey görmeyecekleri söylendi.

Geçmişte gelinlerin toprakta sahiplenilip sahiplenilmediğini, yeni kocalarının onları karanlıkta her yerde öpüp ağaçların altında eşleri yapıp yapmadığını merak ediyorum. Bunu dehşet verici mi yoksa tamamen iç gıcıklayıcı mı bulduğumu bilmiyorum. Agakor bunun bizim başımıza gelmeyeceğine söz verdi ve sanırım bu iyi bir şey.

Sanırım.

Agakor, devasa atını zıplatarak yaklaşıyor. "Burası her yer kadar iyi bir yer."

Öyle mi? Etrafıma bakıyorum. Dışarısı çok karanlık, ay gökyüzünde parlak ve kan kırmızısı. Yıldızlar gökyüzünü kaplıyor ama bana kalırsa yeterince ışık vermiyorlar. Her şey gölgede - birkaç dakika önce geçtiğimiz dere, önümüzdeki sık orman, yanımdaki büyük yarı ork. Atım bile karanlıkta biraz uğursuz görünüyor. Uzanıp boynunu okşuyorum, onun iyi olduğuna ve hepimizin güvende olduğuna dair kendime güvence veriyorum.

Müstakbel kocam attan iniyor ve diğer birkaç adam da iniyor. Ben daha atımdan inemedim Agakor yanıma gelip attan inmeme yardım ediyor ve ona karşı yine sevgi dolu duygular besliyorum. Attan kendi başıma da inebilirim elbette ama sanki çok değerli ve narin biriymişim gibi başımda dikilmesi çok hoş. Telaşla, ellerinin belimde oyalandığını ve müstehcen pantolonun içinde olduğu gibi özetlenmiş bacaklarıma birden fazla baktığını fark ediyorum. Ork koşucularının geri kalanı dere boyunca sıçrayarak bize katılıyor ve diğerlerinin yerleşip tören için hazırlanmasını beklerken pelerini etrafıma daha sıkı sarıyorum. Nefesim önümdeki havada püflüyor ama gergin olduğum kadar üşümüyorum da.

Gerçekten çok gergindim.

Mudag bize doğru yürüyor. Saçlarının dalları gece esintisinde uçuşuyor ve gölgelerin içinde Agakor tıpkı ona benziyor. Elini Agakor'un omzuna koyuyor, kara gözleri gururla parlıyor. "Oğlum. Bugün, kendine bir

Gelin. Baban ve Redbloom Klanı'nın lideri olarak, seninle daha fazla gurur duyamazdım."

Arkamızda orklar ayaklarını onaylayarak yere vuruyor, ıslık çalıp Agakor'un adını haykırıyorlar.

Mudag bir kolunu havaya kaldırıyor, havada bir sopa sallıyor. Ucunda bir sivri uç ve ucundaki kalın kısmın etrafına sarılmış zincire benzeyen şeyi görünce irkiliyorum. "Bu, gelinimi seçerken babamın bana verdiği sopadır ve sen de kendininkini seçebilmen için sana vereceğim sopadır." Sopyayı indirir ve Agakor'a uzatır. "İyi kullan oğlum."

Mudag ona korkunç görünümlü silahı uzatırken Agakor'un buğulu gözlerle bakması beni endişelendiriyor. "Teşekkür ederim babacığım. Bunu kullanarak seni ve klanı onurlandıracağım."

Grubun kenarındaki orklardan biri bir şarkı söylemeye başlıyor. Ork dilinde söylendiği için sözleri anlamıyorum. Ama diğerleri de şarkıya katılıp alkışladıkça şarkı heyecan ve yoğunlukla büyüyor, Agakor bana bakmak için döndüğünde sözler hızlanıyor.

Elindeki sopaya bir kez daha ihtiyatla bakıyorum.

"Törensel," diye fısıldıyor. "Söz veriyorum."

Sertçe yutkunuyorum. Ona güveniyor muyum? Etrafımda nasıl olduğunu düşündüm ve evet, güveniyorum diye karar verdim. Ork düğünü geleneğini kabul ettim. Agakor'un bana zarar vermeyeceğine güveniyorum. Beni bu kadar şefkatle öpmüş ve her yerimi sızlatacak şekilde dokunmuşken olmaz. Ölmemi istemiyor. Beni canlı, istekli ve yatağında istiyor. Bu yüzden gururla doğrulup ona bakıyorum.

Şarkı bittiğinde bana "Beş dakikan var" diye anons ediyor.

"Ne için beş dakika?"

"Kaçmak için," diyor Agakor bana. Siyah gözleri ay ışığında parıltıyor. "Ve sonra seni kovalayacağım."

İçimde sıcak, dehşete düşmüş küçük bir heyecan belirliyor. "Beni yakaladığında ne olacak?"

Yüzündeki ifade hınzırlaşıyor. "Her şeyi."

Dönüyorum ve ormana doğru koşuyorum.

* * *

Nefes nefese karanlık ormanda koşturuyorum. Ölü dallara takılıyorum ve bitkiler giydiğim pelerini yırtıyor ama koşmayı bırakamıyorum. Dolunay gecesinde ormanda kovalanıyor olmamın tuhaf, erotik bir heyecanı var. Agakor beni "yakaladığında" ne olacağını bilmek daha da heyecan verici. Beni bir kez öpüp yoluma göndermekten daha fazlasını yapacağından eminim. Dün gece yine güneşin altında karşılaştık ve boşalana kadar elini sürdüm ve dişlerimle tuniğinin kolunda bir delik açtım. Peşimden koştuğunu, beni yere serdiğini... ve sonra şehvetten çılgına dönene kadar kalçalarımın arasını yaladığını hayal ediyorum ve o kadar tahrik oluyorum ki doğru düzgün düşünemiyorum.

Hızlı koşuyorum. Amacımın beni yakalaması olduğunu biliyorum ama yine de bunun için onu uğraştırmak istiyorum. Babasının kabilesindeki orkların Agakor'u kovaladığım için gurur duymasını istiyorum. Bu yüzden olabildiğince hızlı koşuyorum, çalılıkların arasında tökezleyerek ilerliyorum. Çamurlu bir banktan aşağı ve bir dereye kayıyorum, ancak kendimi yakalayıp tekrar ayağa kalkıyorum ve bir kez daha ileriye doğru koşuyorum. Bir kadın olmama rağmen güçlüyüm. Evde bütün gün ayaktayım, evin işlerine yardım ediyorum ve büyük adımlar atarak toprağı yiyebiliyorum.

Hızlı olmam gerekecek, çünkü beni sadece kokumdan bile bulabilir. Sadece bu düşünce bile içimde bir başka sıcak karıncalanmaya neden oluyor ve nefesim hıçkırıklarla havaya karışıyor. Daha hızlı, diye uyarıyorum kendimi nefesimi tutup bir ağaca yaslanırken. Daha hızlı koş.

Ucunda çivi olan devasa sopayı hayal ediyorum ve bu ayaklarımı hareket ettiriyor.

Ağaçların arasından hızla geçip bir uçurumun kenarına geldiğimde kayarak duruyorum. Durup birkaç adım atıyorum ve yerin ne kadar altında olduğumu görmek için bakıyorum. Çok değil

Boyumun belki üç katı kadar. Altımda, tepenin yarısı kayaya dönüşmüş gibi görünüyor, kenarlardan birkaç dal sarkıyor. Dümdüz gidemediğim için uçurumun kenarını takip ederek aşağıya doğru bir yol arıyorum.

Bunu yaparken, bir adamın kahkahasını duyuyorum.

Agakor'un beni çoktan bulmuş olmasından endişelenerek kısa kesiyorum. Heyecandan içim içime sığmıyor ve koşarak gidebileceğim bir sonraki noktayı bulmak için etrafıma bakınıyorum. İleride bir ağaç kümesi var ve yakında gelecek olan kocamı yavaşlatacağı umuduyla onların korumasına doğru bir kez daha koşuyorum.

Kovalanmak çok heyecan verici. İlk başta bunun aptalca olduğunu düşünmüştüm, ama şimdi beni avladığına göre, hiç bu kadar tahrik olduğumu sanmıyorum. Hem beni yakalamasını istiyorum hem de yakaladığında olacıklardan korkuyorum (ve heyecanlanıyorum). Arkamda bir dalın kırıldığını duyuyorum ve ağaçların arasından ileriye doğru hamle yapıyorum-

-Bir kol belime dolanıyor.

Bağırıyorum, yüksek sesle ve nefessiz. Beni yakaladı! Beklenti alevleniyor ama güçlü bir el çenemi kavrayıp başımı geriye ittiğinde heyecanlı hislerim yerini dehşete bırakıyor. Belime dolanan kol acımasız, yüzümü kavrayan el ise morartacak kadar sıkı. Babamın en güvendiği şövalyelerden birinin gözlerinin içine bakıyorum.

"Tanrılar aşkına," diye nefes alıyor, beni gördüğüne şaşırmış gibi. "Bu Leydi Iolanthe."

Birkaç adım arkasında gölgelerin arasından başka bir adam çıkıyor. İkisi de koyu renk giyinmiş, kapüşonlarını başlarına çekmişler. Bunun ne olduğunu hemen anladım. Babam gözcüler göndermiş. Bu ormanda -Agakor'un ormanında- gizleniyorlar ve kocama ya da adamlarına saldıracaklar. Bir şeyler yapmalıyım, hem de hemen.

İki adam da bana bakarken, ikincisinin elinde bir bıçak olduğunu fark ediyorum. İkisi de kılıç taşıyor ve yüzlerinde koyu lekeler var, sanki geceleri soluk tenlerini gizlemeye çalışıyorlarmış gibi. Bir pusu. Bu da öyle bir şey. Ben de

Bir kadının en iyi savunması olan gözyaşlarını kullanmak. Hemen hıçkırıklara boğuldum. "Beni kurtardınız!"

Belli ki gösterilerim onları şaşırtmış. Üzerimdeki sıkı, morartıcı eller gevşiyor ve uzaklaşıyor. "Hanımefendi-"

Olmam gereken dehşete kapılmış bir kadın gibi kendimi beni esir alan kişiye doğru fırlatıyorum. "Beni eve götürüyorsun, değil mi? Lütfen öyle olduğunu söyle! Babam seni beni kurtarman için gönderdi, değil mi?" Zihnim çılgınca çalışırken bir yandan da yüksek sesle ve öfkeyle ağlıyorum. "Eminim bu yüzden buradasınızdır?"

"Ah, bayan..." En yakın olan omzuma vurdu. "Baban yakında seni kurtarmayı planlıyordu, asla korkma."

"Ama bu gece değil?" Feryat ediyorum.

Birbirlerine endişeli bakışlar atarlar ve biri parmağını dudaklarına götürür. "Lütfen sessiz olun, Leydi Iolanthe. Bu orman orklarla çevrili."

Tabii ki öyleler. Buraya onlarla birlikte geldim. Ama zayıf, yapmacık bir aptal gibi davranıyorum. "O zaman beni kurtardın."

Adamlar tekrar birbirlerine bakarlar. "Keşif yapıyoruz," diye geveliyor ikincisi. "Tamamlamamız gereken bir görev var-"

"Hiçbir görev beni babamın yanına döndürmekten daha önemli olamaz, öyle değil mi?" İlk adamın tuniğine yapıştım, yüzümde dengesiz ve biraz da çaresiz bir ifade vardı. "Önce beni eve götürürsen babam çok sevinecek!"

Sessizler. Dehşet içinde bunun planın bir parçası olmadığını fark ediyorum. Babam bu adamları beni kurtarmaları için göndermiyor. Buraya masum şeyler için keşif yapmaya gelmediler. Bilgi toplamak ve babama rapor vermek için buradalar. Bir anda, beni görünce neden bu kadar isteksiz olduklarını anladım. Zaten dönmüşsem babam itiraz edip geri dönmemi talep edemez. Eğer evdeysem beni güvenli bir şekilde geri isteyemez. Saldırmak için bir neden yoksa, kavga çıkarıp Agakor'un kalesini yağmalayamaz.

Agakor'un yanıldığını, babamın beni almak için asla bir ordu kurmayacağını düşünmüştüm. Yarı yarıya haklıymışım. Bir ordu kuruyor ama beni geri almak için değil. Beni kurtarma bahanesiyle Agakor'u soymak için. Bu adamların davranışlarından belli, sanki aniden çözmeleri gereken bir sorunmuşum gibi.

"Buraya nasıl geldiniz Leydi Iolanthe?" diye soruyor daha şüpheli olan ikincisi.

Sesimi alçaltıyorum, korkmuş gibi yapıyorum. Aslında numara yapmıyorum. Bu karanlık ormanda bir yerlerde benim tatlı Agakor'um var. Eğer bu adamlar onu bulursa, ona saldıracaklardır. Burada babamın başka adamları da olabilir. O tehlikede ve bunu bir şekilde düzeltmeliyim. "Beni avlıyorlar," diye alaycı bir şekilde fısıldıyorum. "Bu bir Ork düğün geleneği. Beni bulacak ve kafama vuracak. Neden bu kadar paniklediğimi sanıyorsun?"

Gözleri büyür ve birbirlerine bir kez daha bakarlar. "Keşke sizi de yanımızda götürebilseydik, Leydi Iolanthe," diye başlıyor biri, pişmanlığı ses tonundan belli. "Sadece... bir görevimiz var..."

"Lütfen," diye ağlıyorum, olabildiğince acınası olmaya çalışarak. Yere düşüp pelerinin üzerine yerleşmesine izin veriyorum. O sırada toprağı yokluyorum, silah olarak kullanabileceğim bir şey arıyorum. Yumruk büyüklüğünde bir taşa ya da ağır bir şeye ihtiyacım var. Arayan parmaklarım bileğim kalınlığında bir dala kenetlendiğinde, onu pelerinin altına kaydırıyorum ve tekrar ayağa kalkıyorum. "Lütfen, beni burada bırakamazsın."

"Leydim..."

Yakındaki çalılıklardan bir ses geliyor ve iki adam da hemen benden uzaklaşıyor, bakışları karanlık ormana kilitleniyor. Biri kılıcını çekti ve bir adım öne çıktı.

Dalı başımın üzerine kaldırıyorum ve kafatasının arkasına olabildiğince sert bir şekilde indiriyorum. Çatırtı muazzamdı ve dal tuttuğum yerde parçalandı. Bir saniye sonra Agakor ormandan çıkıyor ve diğer adamın kafasına vuruyor.

İkisi de ayaklarımızın dibine geldiğinde nefes nefese bana bakıyor. Yarı ork soluk ay ışığında muhteşem görünüyor, aynı anda hem ölümcül hem de koruyucu. "Sana zarar verdiler mi, Iolanthe? Söyle de boyunlarını kirayım."

Başımı sallamayı başarıyorum. "Ben iyiyim," diye nefes alıyorum. Sonra da ayaklarının dibine yığılmış adamı gösteriyorum. "Ama bence sen bununla evlendin."

Uzun bir süre bana baktı. Sonra kahkahayı patlattı ve bu şimdiye kadar duyduğum en tatlı sestti.

BÖLÜM 18

AGAKOR

■ Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım. anlar
Iolanthe oldu ile onu Babamın
Askerler.

İlk başta onun hayatı için çok korkmuştum. Çok gerisinde değildim ve bir asker onu belinden yakaladığında ve çığlık attığında, yemin ederim o anda yirmi yıl yaşlandım. Saldırmamak için kendimi zor tuttum. Ona zarar vermeyeceklerinden ya da onu bana karşı bir kalkan olarak kullanmayacaklarından emin olamazdım. Düşünmem gerekiyordu. Gölgelelerin avantajını elimde tutmalıydım.

Ve sonra, Iolanthe ağlamaya ve onu babasına geri götürmeleri için yalvarmaya başladı. O kadar içten ve acınası bir şekilde ağlamıştı ki, içimi yeni bir sızı kapladı. Bu gerçek miydi? Başından beri benimle evlenmeye hevesliymiş gibi mi davranıyordu? Bu düşünce kalbimi sanki külden yapılmış gibi hissettirdi. Birlikte çaldığımız tüm o anların, hevesli öpücüklerinin, tatlı kahkahalarının yalan olduğunu düşünmek...

Ama sonra adamlardan birinin kafasına vurdu ve tekrar nefes alabileceğimi hissettim.

Kısa bir süre sonra her iki adamı da bağlamış ve ağızlarını tıkamıştım. Her birini giysilerinden bir avuç tutup arkamdan sürüklüyorum, Iolanthe yanımda koşturuyor, babamın adamlarına geri dönerken güzel yüzünde endişeli bir ifade var. Kızgınım. Bu aptallar benim topraklarımda olduğu için kızgınım. Iolanthe'nin babasının böyle zavallı bir adam olmasına kızgınım.

Bir düşün töreninin daha yarıda kesilmesine kızgınım. Tanrılar benden nefret mi ediyor? Iolanthe'nin benim olduğunu asla iddia edemeyecek miyim? Bu gidişle taşaklarım sürekli ağrıyacak.

Mudag yanında iki askerle ortaya çıktığımda hiç şaşırmadı. Bu gecenin gidişatından öğrenerek onları ayaklarının dibine fırlattım. "Onlardan bilgi almamız gerek. Topraklarımda ne yapıyorlar, Lord Purnav'ın planları ne? Gelinim için ne planlıyorlar."

Babam homurdanıyor, elleri kalçalarında. Çenesini kaldırıp bana ve Iolanthe'ye bakıyor. "Yakalama oyunlarınızı bitirdiniz mi?"

"Hayır," dedim sinirlenerek. Müstakbel gelinimi korumakla meşguldüm.

"Gecenin yarısı bitti," diyor bana, Iolanthe'ye bakarak. "Dayak yemiş gibi görünmüyor."

"Hiç gitmedim," diye onaylıyor yardımsever gelinim. Giysilerinin tozunu alıyor ve saçlarını geriye atıyor. "O halde yola koyulalım mı Agakor?"

Pek fazla şey beni şaşırtmaz ama bu dişi şaşırttı. Bir an için ona bakakaldım. "Sen... devam etmek istiyor musun?"

Iolanthe'nin kaşları çatılır. "Bunun dolunayda yapılması gerekiyor, değil mi?" Ağaçların arkasına gizlenmiş gökyüzünü işaret ediyor. "Dolunay. Zaten buradayız. Devam etsek iyi olur."

Başımı salladım. "Bundan hoşlanmadım. O adamlar seni yakaladı. Ya bir sonraki seni babana geri götürmeye karar verirse? Ormanı tarayan daha fazlası olabilir. Ormanın kenarında bekleyen bir grup paralı asker olabilir. Eve dönmek daha güvenli."

Iolanthe başını bana doğru eğiyor ve sonra inatçı kadın başını sallıyor. "Hayır. Bu gece yapıyoruz. Seninle evlenmek için bir ay daha beklemeyeceğim."

"Ama o askerler-"

"Beni çabucak yakalaman gerekecek," diyor ve ben daha fazla itiraz edemededen ormana geri dönüyor.

Babam gülüyor, sesi içten ve eğleniyor. "Bana anneni hatırlatıyor. Onunla hiçbir tartışmayı kazanamazdım." Sırtıma şefkatle bir tokat atıyor. "Gidip gelinini yakalasan iyi olur evlat. Onu güzelce sopala."

Sopalamak. Daha çok onu yakalamak ve bu kadar inatçı olduğu için sarsmak istiyorum. İç çekerek peşinden ormana doğru yola çıktım. İlk başta ayaklarımı sürüyordum, ona benden kaçması için sportmence bir şans vermek istiyordum. Sonra ormanın tehlikeli olduğunu hatırlıyorum ve hızlanıyorum. Iolanthe'nin hafif kokusu geceleyin ormanın her tarafına yayılıyor ve içimi rahatlatan tek koku da bu. Bu civarda başkalarının olmadığı anlamına gelmiyor. Rüzgar yönünde olabilirler. Sadece tetikte olmalıyım... ve eşimi yakalamalıyım.

Kısa bir süre bekliyorum, onun önümde yarışmasına ve ormanın kenarındaki ork grubuyla aramıza mesafe koymasına izin veriyorum. İşlerin yeterince uzadığına karar verdiğimde, Iolanthe'nin arkasına gizlenerek hızlanıyorum. Ormanın içinde ölüleri uyandıracak kadar gürültülü bir şekilde ilerliyor ve bunun yeterli olduğuna karar veriyorum. Iolanthe'nin yanına doğru ilerliyorum ve onu kucağıma alıyorum. En büyüleyici çığlığı atıyor, kollarını boynuma doluyor ve ben koşmaya devam ederken bana tutunuyor.

Onu ormanın içinde taşırken "Nereye gidiyoruz?" diye itiraz ediyor. "Beni yakaladın!"

"Bir mağara bulacağız. Sonra da gecenin geri kalanında saklanacağız ki herkes seni yakaladığını bilsin." Neyse ki, tam yerini biliyorum. Buradan çok uzakta olmayan küçük bir mağara var ve geçmişte avlanırken fırtınaya yakalandığımda geceyi orada geçirmiştım. Lord Purnav'ın adamlarının bulabileceğini sanmadığım kadar gizli bir yer. Eğer bulurlarsa, kafalarını kırar ve onları tekrar babama götürürüm sanırım.

Ama bu töreni bu gece bitiriyoruz. Onu tekrar tehlikeye atmayacağım. Ormana geri döndüğümüz için şimdiden nefret ediyorum, çünkü sahip olduğum her koruyucu içgüdü bana geri dönmemi ve onu kaleme geri götürmemi söylüyor. Arkasındaki her kapıyı kilitlememi ve her birinin önüne bir düzine muhafız koymamı. Onu battaniyelere sarmak ve kimsenin ona ulaşamayacağından emin olmak için. Babasının ne olduğu umurunda değil.

sonra (benden çalabileceğini düşünmesi beni rahatsız etse de). Onu önemsiyorum. Iolanthe'nin güvenliği her şeydir.

Yine de mağara fikrine karşı çıkmıyor. Ben çalılıkların arasından mümkün olduğunca sessizce ilerlerken bana yapışıyor. Başka kimseye rastlamıyoruz ve müstakbel gelinimin ormanda benimle olması beni biraz daha rahatlatıyor. Mağaranın girişini buluyorum - kayalık bir blöfün ortasında dar, sarp bir çatlak - ve içeriye doğru ilerliyorum. Iolanthe tuniğimin keskin bir kenarda yırtılma sesini duyunca irkiliyor ve yüzünü göğsüme gömüyor. "Agakor! İyi misin?"

"Sadece tuniğim," diye onu rahatlatıyorum. "Ben iyiyim." Neyse ki mağara ağızdan biraz daha uzağa açılıyor, bu yüzden uzanacak yerim var. Onu nazikçe ayağa kaldırıyorum ve ellerimi kollarında ve bacaklarında gezdiriyorum. İyi olduğundan eminim ama ben koşarken bir dal yumuşak derisini kesmiş ya da dikenler batmış olabilir. "Sen de iyisin, değil mi? Olmasaydın bana söyler miydin?"

"Ben gayet iyiyim." Karanlıkta bana gülümsüyor ve gözlerinin yüzümü arayışından beni göremediğini anlayabiliyorum. "Peki ya sen? Sen iyi misin?"

"Olacağım. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olmak için hızlı bir keşif turu yapacağım." Sopayı omzumdaki kılıfından çıkarıyorum. "Bunu al ve buraya gelen herkesi sopala, tamam mı?"

"Ama o zaman onlarla evlenmek zorunda kalacak mıyım?" Iolanthe şaka yapıyor, sesinde gergin bir yalpalama var.

Yüzünü kavriyorum ve ona hızlı, sert bir öpücük veriyorum. "Benden başka kimseyle evlenmeyeceksin, kadın." Kıkırdayınca memnun oldum. Onu kısa bir süreliğine yalnız bırakmak zorunda kaldığım için kendimi bir anlığına daha iyi hissediyorum. "Söz veriyorum, hemen döneceğim."

"Tamam," diye fısıldıyor ve sonra sopayı tutup girişe bakarak bekliyor. "Ben burada olacağım."

Gururla dolu bir şekilde müstakbel gelinime bakıyorum. Garip evlilik adetlerinden bu duruma kadar her şeyin üstesinden geldi.

Bu gece saldırıya uğrayacak. Onun nazik ve dirençli doğasını hiçbir şey bozamaz, bir yarı orkla evlenmek üzere olması bile. Gerçekten, tanrılar birlikteliğimize tepeden bakıyor... tabii sunağa gidip eylemi tamamlayabilirsek. Ama önce, güvenlik. Mağaradan dışarı kayıyorum, tuniğimi daha da parçalıyorum ve ağaçların arasına geri dönüyorum. Kısa bir süre sonra yakınlarda kimsenin olmadığından emin oluyorum. Bizimki hariç ormandaki tüm kokular eskiydi. Mağaraya doğru geri dönüyorum, içeri girerken Iolanthe'ye bir uyarı veriyorum. "Her yer temiz."

Rahat bir nefes alarak sopayı bana geri uzattı. "Bu senin o zaman."

Ondan alıp duvara yaslıyorum. "Senin üzerinde kullanmak gibi bir planım yok. Babam sarmaş dolaş kokularımızdan seni bulduğumu ve bu geceyi birlikte geçireceğimizi anlayacak."

"Beni gerçekten sopalayacağını düşünmemiştim," diye itiraf ediyor, karanlıkta uzanarak. Elleri tuniğimi bulduğunda yaklaşıyor ve beni kucaklıyor. "Yine de askerlerle karşılaştığımda endişelendim."

Saçlarını okşuyorum, benimkine bastırılmış küçük bedenini hissetmek hoşuma gidiyor. "Ben de öyleydim. Ağladığını ve seni geri almaları için yalvardığını duydum ve bunun gerçek olduğunu düşündüm. Bunca zaman benimle birlikte olmak istiyormuş gibi davrandığını sanıyordum, sırf baban paralarımı elinde tutabilsin diye." Nefesi kesilince onu omuzlarından tuttum. "Benimle evlenmek zorunda olmadığını biliyorsun, değil mi? Eğer istediğin bu değilse, anlarım. Seni babanın kapısına geri götüreceğim, hiçbir soru sormadan. Seni mutlu edecek şeyi istediğime söz veriyorum."

Sessiz ve bir şeyler düşündüğünü fark etmek göğsümü ağrıtıyor. Tabii ki düşünüyor. Yarı ork biriyle evlenmek kimsenin hayalindeki koca değildir. Bir kalem var ve zenginim ama bununla birlikte gelen bir unvanım yok. Muhtemelen kendini tamamen farklı bir senaryoda hayal ediyordu ve bunun gerçekliği hayal kırıklığı yaratıyor. Bu beni incitiyor ama onun mutluluğunu istiyorum. Babasına ilk yaklaştığımda

Bir gelin ararken, onun duygularıyla ilgilenmedim. Benim için bu önemli değildi. Ama şimdi Iolanthe'yi daha iyi tanıdığım ve onun nasıl bir ödöl olduğunu bildiğim için, düşünebildiğim tek şey onun dünyanın sunabileceği en iyi şeye ihtiyacı olduğu.

Ve bu ben değilim.

"Iolanthe," diye başlıyorum, doğru hareket tarzını seçmeye kararlıyım.

Elini sikimin üzerine koyarak beni susturuyor. "Bence beni mahvetmelisin, Agakor. Bu gece."

BÖLÜM 19

A Gakor sessiz. Acaba yanlış bir şey mi yaptım, yoksa boynunu tutarak onu gücendirdim mi?

"Seni... babana geri götürmemi istemiyor musun?" Sesi şaşkıncı. Mağaranın karanlığında yüzünü göremiyorum. "İstediğinin bu olduğunu sanıyordum."

Ciddi mi bu? Bunu nasıl düşünebilir? Elimi boyunda aşağı yukarı ovuşturuyorum ve dokunuşumla hemen sertleşiyor. Bu hem tatmin edici hem de heyecan verici. Sadece bir dokunuşla onu bu kadar heyecanlandırabilmem hoşuma gidiyor. Ve babama dönmek istediğimi mi düşünüyor? Tamamen unutulmuş bir hayata mı? "Ciddi olamazsın."

"Senin mutlu olmanı istiyorum, Iolanthe. Ben kültürlü değilim. Tam olarak insan bile değilim."

Onu susturmak için sikini sıkıyorum. "Seninle evleniyorum ve bu son sözüm. Babamın bunu yapmasından hoşlanmıyorum. Nefret ediyorum. İkimize de her konuda yalan söylemesinden nefret ediyorum." Pantolonundaki şişkinliği ovuyorum. "Bence bekâretimi almalısın. Bu gece. Beni mahvet ki kimse aramızdaki evliliğin gerçekleşmesini engelleyemesin."

Bir an için boğulur. "Sen... ciddi olamazsın."

"Ben çok ciddiyim." Diğer kolumu beline doluyor, baştan çıkarıcı uzunluğunu okşarken bile kendimi ona doğru bastırıyorum. "Kaybedecek fazla bir itibarım yok. Babam eski bir unvanı olan bir soylu ama çok az parası var. Herkes zaten evleneceğimizi düşünüyor. Beni şimdi almanın ne zararı var? Eğer beni sahiplenirsen, babam beni senden alamaz." Aletini parmaklarımla tembel tembel okşuyorum. "Beni istemiyor musun?"

Agakor'un nefesi kulağımı tırmalıyor. Omuzlarımı sıkıyor. Bir kez. İki kez. "Iolanthe. İstediğimi biliyorsun

sen."

"Ben de seni istiyorum."

"İlk seferin bir mağarada olmamalı."

"Seninle olduğu sürece ilk seferimin nerede olacağı umurumda değil," diye itiraf ediyorum. "Sadece senin olmak istiyorum. Sonunda beni kendinin yapman için kaç evlilik töreni yapmamız gerekiyor?"

Alçak bir hırıltıyla elini karışık saçlarımın arasına sokuyor ve başımı geriye yatırıyor. Bir an sonra, ağzı benimkine çarpıyor. Memnun bir şaşkınlıkla nefesimi tutuyorum ve öpücüğünü almak için açılıyorum. Ağızlarımız birbirine tam olarak uymuyor -onunki çok geniş ve dişleri araya giriyor ama önemli değil. Tutkuyu, dilinin benimkine değmesini, dudaklarını yüzümde gezdirmesini seviyorum. Hepsini seviyorum ve çok daha fazlasını istiyorum. "Benim olmak ister misin?" diye soruyor, sesi düzensiz. "Bu gece mi?"

"Her şeyden çok."

Karanlığa gülümsüyorum. "O zaman dokun bana."

Beni tekrar öpüyor, ağzı benimkinde nazik. Sonra boynumdan aşağıya doğru öpüyor, boğazımın hassas derisine sokuluyor ve yalıyor. "Büyük bir yatağı ve yumuşak battaniyeleri hak ediyorsun," diye mırıldanıyor öpücüklerinin arasında. "Seni sıcak tutacak bir ateş. Susuzluğunuzu gidermek için şarap. Mum ışığı-"

Üst düğümünü tutup çekiştiriyorum. "Bunu şimdi istiyorum," diye hatırlatıyorum ona. "Buranın bir mağara olması ya da havanın soğuk olması umurumda değil. Sadece senin olmak istiyorum. Artık beklemek yok, Agakor."

"Artık beklemek yok," diye kabul ediyor ve sonra eli belimdeki kemere gidiyor. Çekiştirerek çözüyor ve yere düşmesine izin veriyor. "Seni soyabilir miyim?"

"Keşke yapsan."

Agakor kıkırdar. "Sana ne yaparsam yapayım çok heveslisin." Ödünç aldığım tuniğimin eteklerini çekiştirerek yukarı doğru çekiyor. "Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

"Babama bir araba dolusu altın mı verdin?" Alay ediyorum. "Bu şans mı?" Tuniği başımdan çekerken soğuktan **titriyorum** ve üstsüz kalıyorum. Bu tür şeylere çok daha aşinayım.

Çıplak tenimi örtmek için bir kombinezon giyiyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Göğüslerim büyük ve özellikle dik değiller ve her şeyi doğru yerine çeken sıkı bir korsajın içine hapsedildiklerinde daha iyi hissettiriyorlar. Her şeyin gevşek olması garip. En azından karanlık.

Ama sonra Agakor elimi çekti. "Sana bakmama izin ver."

"Bunun içinde görebiliyor musun?" Elim uzatıyorum, parmaklarımı oynatıyorum ama önümü bile göremiyorum.

"Yapabilirim. Orkların mükemmel bir görüşü vardır." Ellerimi çekiyor ve yanlarıma bıraktığımda nefesinin tısladığını duyuyorum. "Şu haline bak. Çok güzelsin."

Verdiği yanıt karşısında tenim karıncalanıyor ve meme uçlarım geriliyor. Kıpırdamadan durmak ve üzerimi tekrar örtmemek için her şeyimi harcıyorum çünkü bana bakmak istiyor. Ben de onun bakmasını istiyorum. Tıpkı benim onunla olduğum gibi, onun da benimle ilgili her şeyden memnun olmasını istiyorum. Onun bir yarı ork olması ya da babasının kokusunu gizlemek için çiçeklerden çelenkler takmayı sevmesi umurumda bile değil. Sadece Agakor'la birlikte olmaktan keyif alıyorum. Bana hissettirdiklerini seviyorum. Ne kadar koruyucu olduğunu ve beni güldürmesini seviyorum.

Ve onun dokunuşunu gerçekten çok seviyorum.

Büyük, sıcak bir el göğsümü avuçladığında nefesim kesiliyor. Bir an sonra diğer eliyle üzerimi örtüyor ve sonra her ikisiyle de oynuyor. "Tanrılar, Iolanthe. Senin çillerinden daha iyi bir şey olabileceğini düşünmemiştim ama bu güzelliklerin üzerindeki çillerin nefesimi kesiyor."

Çillerimden hoşlanıyor mu? Bunu sormak istiyorum ama başparmakları meme uçlarımla üzerinde geziniyor ve sonra kafamdaki her şey kararıyor. Sersemlemiş bir halde, o meme uçlarımla oynarken kıpırdamadan duruyorum ve içimde bir sıcaklık püskürüyor. Göğüslerimin uçlarıyla oynaması beni neredeyse parmaklarının kalçalarımla arasında olduğu zamanki kadar ateşlendiriyor. Şimdiye kadar göğüslerime hiç dokunmamıştı ve bunun bu kadar güzel hissettirebileceğini hiç düşünmemiştim.

"Bir şey söyle," diye mırıldanıyor Agakor. "Her şey yolunda mı?"

"İyi hissettiriyor," diye idare ediyorum, başparmağı sıkı bir meme ucunu okşadığında titriyorum. "Onlara daha önce hiç dokunmamıştın."

"Genellikle elbiselerinden birinde onları çenene kadar kıvrırsın," diye kabul ediyor. Kumaşın yer değiştirdiğini duyuyorum ve bir an sonra sıcak, aç bir ağız bir meme ucumu kavlıyor. O zevkle inlerken ben haykırıyorum. "Ve tadın hayal ettiğim kadar tatlı."

"Agakor," diye nefes alıyorum. "Oh, tanrılar."

"Ne güzel göğüsler," diye mırıldanıyor tenime karşı. Bir göğsümün ucunu okşayıp sonra diğerine geçerken dişleri hassas tenimi sıyrıyor. Çırpınan, çaresiz ellerim saçlarına indiğinde, önümde diz çöktüğünü fark ediyorum ve parmaklarımı kafatasının üstündeki saç düğümüne batırıyorum. Büyük bir kolunu belime dolayıp beni kendine çekerken, ağzı göğsüme yapıştığında tutunacak bir şeye sahip olmak iyi hissettiriyor. "Bu güzellikleri saatlerce dilleyebilirim."

Nefes nefese, ona karşı kıvranıyorum. Bunu istiyorum ama aynı zamanda beni tamamen sahiplenmesini de istiyorum. Her yerime dokunmasını istiyorum ve açgözlü hissediyorum. Bir elimi tuniğine doğru kaydırıyorum ve bir avuç tutuyorum. "Ben de seni çıplak hissetmek istiyorum."

"Mmm, bunun için bana yalvar," diyor ve göğsümün ucunu tekrar ısıırıyor.

Bir iniltiyle ona doğru sendeliyorum. Dizlerimin bağı çözülüyor, o göğüslerimle ilgilenirken sıcak bir ihtiyaç içimde zonkluyor. Ağızının ne kadar iyi hissettirdiği, sertçe emdiğinde içimdeki her şeyin nasıl sıkıldığı, diğer elinin ihmal edilmiş göğsümü çalıştırması haksızlık. "Lütfen," diye fısıldıyorum. "Lütfen benim de seni hissetmeme izin ver."

Ben inleyene kadar meme ucumun etrafında küçük daireler çiziyor, sonunda rahatlıyor. "Sadece senin için." Kıyafetinin hışırtısını ve ardından mağaranın zeminine çarpan kumaşın hafif tokadını duyuyorum. Sonra elleri pantolonumun belinde. "Bir parça kıyafet için bir parça kıyafet."

Nedense bu beni güldürüyor. Belki göğüslerime kondurduğu öpücükler yüzünden her yerim karıncalanıyor, belki de kıyafet sayısı konusunda rekabet etmeye çalışmak aptalca geliyor. "Eğer beni çıplak istiyorsan, söylemen yeterli."

"Seni çıplak istiyorum. Bunun açık olduğunu sanıyordum."

Artık daha rahatım ve içimde zonklayan o kadar çok ihtiyaç var ki çıplak olmak umurumda değil. Botlarımı tekmeleyip pantolonumdan sıyrılıyorum, ayak parmaklarım soğuk mağara zemininde kıvrılıyor. Bu sefer eğlenceli tüylerim değil, ürpertici tüylerim diken diken oluyor ve kollarımı ovuşturuyorum.

"Üşüdün mü?" diye soruyor, eli çıplak kolumu okşuyor. "Buraya gel, seni ısıtayım."

Öne doğru bir adım atıyorum ve hemen kollarının çemberine giriyorum. Beni tekrar öpüyor, elleri çıplak tenimde geziniyor ve ileri doğru bastırıldığında, aramızdaki kavurucu uzunluğu hissedebiliyorum. Oh. Ben soyunurken onun da soyunduğunu fark etmemiştim. Sert, kıllı kalçalarından kaslı karnını kaplayan kıllara kadar çıplak teninin her parçasını hissedebiliyorum. Hiç de hayalini kurduğum gibi bir koca değil. Genç bir kızken, elimi nazikçe tutup bana şiirler okuyan, soluk saçlı ve güzel gözlü, tatlı yüzlü bir şövalye hayal ederdim.

Gerçek çok daha iyi.

"Bunu nasıl yapacağız?" Elimi tekrar sikinin üzerinde gezdirerek fısıldıyorum. Ona dokunmadan duramıyorum. Tepkilerini seviyorum, avucumun içindeki sıcak hissini seviyorum. "Ellerimin ve dizlerimin üzerine çökmem gerekiyor mu?"

Agakor yüzümü kavırıyor ve bana aç bir öpücük daha veriyor. "Ben yere oturacağım, sen de üstüme oturabilirsin."

Gözlerimi kırptıştırıyorum, çünkü bunun nasıl işe yarayabileceğini hayal bile edemiyorum. Babamın hayvanlarından birinin yaptığını gördüğüm her şeye aykırı. Ama Agakor'un bu konuda benden daha çok şey bildiğine inanıyorum ve bu yüzden titreyerek bekliyorum.

Karanlıkta yaptığı hareketleri bana tarif etti - oturmamak için pelerinini yere koyduğunu ve

yere. Sonra elime dokunuyor ve ben onun üzerinde durana kadar beni ileri doğru yönlendiriyor. Uyluklarının üzerine çöküyorum ve siki kalçalarımın arasındaki sıcak ete baskı yapıyor. Ne kadar çiğ ve acil hissettirdiğini görünce bir nefes çekiyorum ve kolları tekrar etrafıma dolanıyor, beni daha yakına çekiyor ve başka bir öpücük için beni içine çekiyor.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor öpücükler arasında.

Başımı sallıyorum, nefes nefese. "İyi hissettiriyor." Ve öyle de oluyor. Göğüslerim onun büyük, sert göğsüne bastırıyor. Ayaklarım soğuk zeminden uzakta, dizlerim onun iki yanında pelerine sarılmış. Elleri üzerimde, beni ısıtıyor ve kendimi değer verilmiş, sevilmiş... ve çok ama çok tahrik olmuş hissediyorum. "Sadece ne yapmam gerektiğini bilmiyorum."

"İslandın mı?" Büyük elleriyle popomu tutuyor ve beni aletine doğru sürüklüyor. Beni ona doğru sallarken nefesim kesiliyor ve sikinin kıvrımlarımın arasından kayma hissi daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Sevgili tanrıça Belara, bu çok fazla. Ama beni tekrar öptüğünde, bir kez daha onun uzunluğuna karşı sallandığımı fark ediyorum. Ona sürtünmek çok iyi hissettiriyor. İçimdeki açlıkla dalga geçerek daha fazlasını arzulamama neden oluyor. "Evet, ıslanmışsın," diye mırıldanıyor. "Aletimi sularınla ıslattığını hissedebiliyorum."

Dudakları dudaklarıma değiyor ve ben miyavlıyorum, onu cılgınca öperken boynuna yapışıyorum. "İçimde olman gerekmiyor mu?"

"Açgözlü eş," diye kıkırdıyor Agakor. "Önce seni boşaltmamı istemiyor musun?"

Başımı sallıyorum. Normalde bunu isterdim ama şu anda sadece onun içimde olmasını, beni doldurmasını istiyorum. Kalçalarımın arasında daha önce hiç hissetmediğim derin bir ağrıyla kendimi boşlukta hissediyorum. "Sadece seni istiyorum. Bu gece. Şimdi."

Agakor inliyor ve ağzı benimkine kilitleniyor, dili şakacı bir şekilde benimkine sürtünüyor. Ben sikine doğru sallanırken eli aramıza giriyor ve büyük bir parmağını bedenimin girişine bastırıldığında inliyorum. Daha derine ittiğinde muazzam hissettiriyor, nefesim kesiliyor

dudaklarına karşı. "Seni esnetmem gerek yoksa bu iş yürümez aşkım. Bana güveniyor musun?"

Alt dudağını ısırarak başımı sallıyorum. Artık gerçekten öpüşmüyor olsak da ağızlarımız birbirinin üzerinde gezinmeye devam ediyor. Sadece çılgınca hareketler, o beni parmaklarken biri umutsuzca diğerinin tadına bakıyor. İçime girdiğinde bir çığlık atıyorum, çünkü bu çok fazla geliyor. Çok fazla ve bu sadece bir parmak. Bunu nasıl yapacağımıza dair hiçbir fikrim yok ve düşüncelerimin arasından bir endişe dalgası geçiyor. "Belki de yağ getirmeliydik?"

Beni öpüyor, ağız benimkine karşı şaşırtıcı derecede yumuşak. "Yanımdayım aşkım. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum. Sadece elimde kendini salla. Vücudunu iyi hissettir, tamam mı?"

İçime derinlemesine itiyor ve ben dudaklarına yapışarak nefes nefese kalıyorum. Bu çok fazla gibi geldi, ama tekrar ittiğinde, eskisi kadar sıkı hissetmiyorum. Parmağını birkaç kez daha içime sokuyor, ne kadar iyi bir eş olduğumu ve elinin üzerinde ne kadar tatlı hissettiğimi mırıldanıyor ve sonra ikinci bir parmak ekliyor ve gerginlik yeniden başlıyor. Bu kısmı sevdiğimden emin değilim, çünkü rahatsız edici ve vücudum karanlıkta müstehcen olan ıslak, özensiz sesler çıkarıyor, ama Agakor'un ağız benimkinde tatlı ve güven verici.

"Bu iyi hissettiriyor mu?"

Bir an tereddüt ediyorum, yalan söylesem mi diye düşünüyorum. "Bu farklı."

Kıkırdıyor ve bana daha ateşli öpücükler konduruyor. "O zaman bu hayır demek. Neyin yardımcı olacağını biliyorum." Çift parmaklarını tekrar içime sokuyor ve bu sefer başparmağı kıvrımlarımın arasından geçiyor. Klitorisime bastırıyor ve tekrar içime pompaladığında klitorisim hareket ediyor. Bu sefer inliyorum ve bu şaşkınlıktan değil. Bu iyi hissettiriyor. Gerçekten iyi. Ve parmaklarının içimde olması her şeyin nasıl hissettirdiğini değiştiriyor. "Bu daha iyi," diye nefes alıyor. "İşte benim tatlı karım."

İnleyerek, iki parmağını vücudumun derinliklerine sokmaya devam ederken elinin üzerinde sallanıyorum, başparmağı klitorisimin düğmesiyle alay ediyor. Bu sefer üçüncü parmağı eklediğinde nefesimi tutuyorum ama yine de iyi hissediyorum. Sıkı, ama onun cesaretlendirici sözleri ve başparmağının klitorisimdeki hissiyle bu sıkılık çabucak kayboluyor, açlık ihtiyacıyla dolu eline karşı çılgınca sallanana kadar benimle oynuyor.

"Iolanthe. Iolanthe. Gelmek istiyor musun?" Kelimeleri düzensiz, sesi boğuk. "Gelmeni sağlayayım mı, karıcığım?"

Kalçalarımı onun üzerinde pompalıyorum, vücudumu onun eline karşı çalıştırıyorum. Bunu yaparken, sikinin sıcak uzunluğunu aramızda hissedebiliyorum, tohumunun damlaları ona sürtündüğüm yerde tenimi parlatıyor. Bu bana burada daha büyük bir amaç olduğunu ve önce beni boşaltırsa bitiremeyebileceğimizi hatırlatıyor. Düğünümüzden önce kızlığımı bozmaya benim kadar hevesli değil.

Ben de başımı sallayıp alt dudağını sertçe ısıyorum. "Seni içimde istiyorum. Bunu kaldırabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum, tatlı aşkım," diye inliyor. "Tanrım, yapabileceğini biliyorum. Sadece emin olmanı istiyorum-"

"Eminim. Çok eminim, Agakor. Lütfen."

Acı dolu bir ses çıkararak alnını benimkine bastırıyor. "Tanrım, seni hak etmiyorum."

"Ama nasıl olsa bana sahipsin," diye takılıyorum. "O yüzden beni şimdiden senin yap."

Kahkahalar atıyor ve parmaklarını içimden çekmeden önce son bir kez klitorisimi okşuyor. Kendimi hemen yoksun hissediyorum, o garip, baskıcı dolgunluğu kaybettiğim için protesto ederek sızlanmak istiyorum. Ama sonra beni tekrar öpüyor ve elleri kalçalarımnda, beni kaldırıp genişçe açıyor.

Sonra onu vücudumun en mahrem yerine, rahmimin girişine doğru bastırırken hissediyorum. Kalın, sıcak ve istilacı ve sadece başının oraya doğru itilmesi bile beni saf şehvetle kıvrandırıyor. "Lütfen," diye inliyorum. "Oh lütfen."

"Yavaş ol," diye uyarıyor beni, dişlerini gıcırdatarak. "Üzerime çök."

Oh. Kontrolü ele almamı mı istiyor? Ağırlığımı dizlerimin üzerine veriyorum, içim onun sikinin girişime yaptığı baskıyla sıkışıyor. Bu kadar büyük ve sert bir şeye karşı koymak pek işe yarayacak gibi görünmüyor. Ama Agakor sabırlı, yüzüme öpücükler kondururken beni yerimde sabit tutuyor ve bedenlerimizin nasıl bir araya geleceğinin lojistiğini çözmeye çalışarak onun üzerinde kıpırdanmama ve kıvranmama izin veriyor.

Sonra içime girdi. Sadece bir çentik, ama nefesimi kesmeye yetecek kadar. Her şey sıkı, sıkı, sıkı... ama sonra bana karşı seğiriyor ve bedenimin onun parmaklarına uyum sağladığı zamanları hatırlıyorum. Bekliyorum, öpücükleri için yaşıyorum ve birkaç dakika geçtiğinde kalçalarımı deneysel bir şekilde sallıyorum. Daha iyiyim. Parmaklarıyla kendimi eskisi kadar dolu hissediyorum. Belki daha da dolgun. Bu... tarif edilemez. "Var mısınız?"

Agakor anlaşılmaz bir ses çıkarır.

Bu bir hayır mı? Aramıza uzanıyorum ve vücudumun onun etrafında gerildiğini hissediyorum. Parmaklarımı aşağı doğru hareket ettirdiğimde, vücudumun içinde sadece başını yutmayı başardığımı fark ediyorum. Oh. Tanrıça Belara, çok fazla aleti var. Ama ben kararlıyım. "Bunu kaldırabilirim," diyorum ona.

"Yapabilirsin." Sesi gergin. "Yapabileceğini biliyorum. Sadece rahatla ve olmasına izin ver."

Rahatlamak mı? Olmasına izin mi vereyim? Ön kolum kadar büyük bir şeyi vücuduna almaya çalışan o değil. Nefes nefese kalsam da dediğini yapmaya çalışıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve rahatlamak için elimden geleni yapıyorum, öpücüklerine doğru eğiliyorum ve hareket ederken göğüslerimin uçlarını göğsünün üzerinde sürüklüyorum. Küçük, hızlı öpücükler paylaşırken kalçaları kısa, sallantılı hareketlerle hareket ediyor.

"Kendine dokun," dedi bana. "Tam klitorisine. Kendini iyi hisset."

Utancımдан yüzümü boynuna gömüyorum. "Şu anda mı?"

"Evet, hemen şimdi. Göster bana."

Oh, tanrıça. Bir iniltiyle titreyen elimi kalçalarımın arasına koyuyorum ve kendimi okşuyorum. Hemen vücudumda şehvet titreşiyor. Onun içime bastırması başka bir his katmanı ekliyor ve klitorisimle oynamaya devam ederken tekrar inliyorum. Tüm nefesim vücudumu terk etmiş gibi görünüyor ve o cesaretlendirici sözler mırıldanırken, kendimi kızdırmaya devam ediyorum.

"Ne kadar iyi olduğuna bak," diye mırıldanıyor ve ensemdaki ince tüyler diken diken oluyor. Tanrım, benimle böyle konuştuğunda sesi inanılmaz çıkıyor. "Sikimin ne kadarını o daracık amına aldığına bak, Iolanthe. Devam et. Daha fazlasını alabilirsin."

"Yapabilirim," diye nefes alıyorum, umutsuzca onu memnun etmek istiyorum. Vücudumun kaldırabileceği sınırdaymışım gibi geliyor ama bir şekilde kalçalarımı oynatmaya ve kendime dokunmaya devam ediyorum ve onun üzerine daha da batıyorum. Kalçalarım onunkilere sürtünüyor ve içimde ne kadar çok olduğunu fark ediyorum. Ellerini kaldırıyor ve bir solukla yolun geri kalanına batıyorum, onu tamamen kılıfına sokuyorum. "Oh, tanrıça."

"Çok güzel," diyor Agakor, eli enseme gidiyor ve beni bir öpücük daha için kendine çekiyor. "Sen çok güzelsin, Iolanthe. Mükemmel. Nasıl hissediyorsun?"

"Gerçekten dolu," diye idare ediyorum. Her şey daha önce hiç hissetmediğim kadar sıkı ve tıka basa dolu geliyor.

Beni tekrar öpüyor ve bir eli göğsüme kayıyor. "Sadece rahatla. Bu duyguya alış, aşkım."

Oh. Bana aşkım mı diyor? Kalbim bu lakapla küçük mutlu bir dans yapıyor. Ona gülümsüyorum, ama başparmağı meme ucumun üzerinde gezinirken, ağrıyana ve ben onun üzerinde hareket etmek için can atana kadar onunla alay edip oynarken dikkatim tekrar dağılıyor. Sinirli bir sesle kalçalarımı sallıyorum... ve hiçbir şey acımıyor. Hâlâ sıkı, hâlâ çok fazla ama bununla başa çıkabilirim. "Agakor," diyorum kollarımı boynuna doladığımda gülümseyerek. "Şimdi ne yapacağız?"

"Şimdi," dedi alçak bir sesle. "Dayan ve seni sahiplenmeme izin ver."

Beklemek mi? Ama kalçalarımı kavrayıp beni üzerinden kaldırdığında, sadece sikinin ucu içimde kalacak kadar yükseğe kaldırdığında ne demek istediği anlaşıyor. Sonra, onu bir kez daha yutana kadar beni uzunluğunun üzerinden aşağı doğru sürüklüyor. Oooh. Bunun birkaç turundan sonra, katılmak isteyerek geçici olarak onunla birlikte hareket etmeye başlıyorum. Bu aramızdaki sürtünmeyi ve zevki artırıyor ve o kadar hızlı hareket ettiğimizi fark etmem birkaç dakikamı alıyor ki, beni sikinin üzerinde çalıştırırken neredeyse tepesinde zıplıyorum. İyi hissettiriyor ama elinin klitorisimde olduğu zamanki gibi değil. Ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan o yoğun zevk şimşeklerini hissetmiyorum. Bu sadece... güzel hissettiriyor. Derin ve farklı ama güzel.

Agakor boğazında mırıldanıyor, sesi meraklı ve düşünceli, sanki bir şey bulmuş gibi. Ona ne olduğunu sormak istiyorum ama bir sonraki hamlesinde açıyı değiştirerek beni sertçe kendine doğru çekiyor ve nefesim kesiliyor. Bu farklı hissettirdi. Karnımda sıcak ve muhtaç bir şey açılıyor. "Oh."

"Bu daha iyi," diye mırıldanıyor. "Hoşuna gitti mi, tatlım?"

Başımı sallıyorum, içime doğru tekrar sallanırken ona tutunuyorum ve bir kez daha, vücudumun içine doğru o derin kayışı tamamen farklı, çok daha hassas bir noktaya çarpıyor gibi görünüyor. Zevk karnımda birikiyor -elinin klitorisimdeki şimşeginden farklı, ama peşinden gitmem gereken bir şey. "Daha fazla," diyorum ona. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Öyle mi?" diye sorar, sesi boğuktur. "Bu iyi hissettiriyor, değil mi? Şimdi yerine oturdu mu?" Çılgınca başımı salladığımda tekrar itiyor ve sonra hızla hareket ediyor, içime öncekinden daha hızlı pompalıyor. Onun ritmine uymaya çalışırken nefesim kesiliyor ama içimdeki o noktaya vurmaya devam ettiğinde takip etmem zorlaşıyor. Üşümeyi ya da içime bastırırken ne kadar büyük hissettirdiğini unutuyorum ve o kıvrılan zevk ipinin peşine düşüyorum. Tırnaklarımı derisine geçiriyorum ve o yukarı doğru iterken ben de ona baskı yapıyorum.

Devam ediyor, devam ediyor ve o tatlı, ele geçmez zevk artmaya devam ediyor. İhtiyaçtan hıçkırıyorum, o içime doğru iterken kendimi ona doğru itiyorum. Yalvarıyor olabilirim. Kalçalarımı onunkilere çarpıyor olabilirim. Kendime çılgınca dokunuyor olabilirim.

-Tek bildiğim gelmem gerektiği, hem de çaresizce. Yüzümü boynuna bastırıyorum, odaklanıyorum ve omzumu ısırduğunda şok oluyorum. Sıcak, sert ısırığı beni ürkütüyor ve sonra daha önce hiç gelmediğim kadar sert boşalıyorum, bacaklarım sarsılıyor ve içimden dalga dalga boşalıyorum. Agakor kulağıma fısıldıyor ve içime tekrar tekrar girerken bile ne kadar güzel olduğumu söylüyor, beni daha fazla serbest bırakıyor.

Kemiksiz ve doygun bir şekilde ona doğru yığılıyorum ve o da boğazından kısık bir sesle hırlıyor. "Seni sırt üstü yatırabilir miyim aşkım?" Başımı sallıyorum ve kolları sırtımda, mağaranın içinde üzerimde. Döküntü giysilerimizin üzerinde yatıyorum ve sırtım soğuk mağara zemininde, ama bunun bir önemi yok gibi görünüyor. Agakor dizlerimi neredeyse omuzlarıma kadar iterken ve sonra tekrar üzerime çıkıp taşakları tenime çarpacak kadar sert bir şekilde içime girerken hareket edemeyecek kadar sersemlemiş durumdayım. Boşaldığında karanlık bir hırıltıyla iri vücudu benimkinin üzerinde titriyor. Bir, iki kez daha içime giriyor ve sonra üzerime düşüp kollarıyla beni kafesliyor.

* * *

YAVAŞÇA, ne kadar ağır olduğunun farkına varıyorum. İç çekiyorum, anı bozmak istemediğim için elimi kolunun üzerinde kaydırıyorum. "Kıçıma bir taş batıyor," diye fısıldıyorum. "Oturabilir miyiz?"

Yorgun ama memnun bir sesle kıkırdıyor ve üzerimden kalkıyor. Vücudunun benimkinin üzerindeki kaybını hemen hissediyorum ve kalçalarımın arasındaki yapışkan ıslaklığın son derece farkındayım. Oh, Belara'nın merhameti, ortalığı dağıttık. Bir elimi

Kalçalarımın arasında ve her yerde onun tohumu var. "Lütfen bana bu mağarada bir yerde havlu olduğunu söyle."

"Hayır, ama tuniğim var." Beni ayağa kaldırıp üstümü başımı temizliyor ve ben de yarın tuniksiz geldiğinde herkesin ne düşüneceğini düşünerek içten içe ürperiyorum. Ne yaptığımızı anlayacaklar mı?

Sonra tekrar, bu bizim düğün gecemiz. Sayılır. "Peki şimdi ne olacak?"

Beni kendine çekiyor, yanağıma bir öpücük konduruyor ve sonra kulağımı ısıyor. Şu anda bile şefkatli ve ben de kollarına doğru yaklaşıp çıplak tenine bastırıyorum. Dizlerim sudan yapılmış gibi hissetse de, az önce yaptığımız her şeyden sonra bana sarılmasına izin vermek iyi hissettiriyor. "Daha fazla bir şey olması gerekiyor mu?" Kulak mememi dilliyor. "Seni tekrar boşaltmamı ister misin? Yapabilirim. Gerçek bir orkun yapacağı gibi seni iki kez boşaltmalıydım."

"Bütün gece burada mı kalacağız?" Kızarak açıklıyorum. "Hâlâ beni sopalamaya ihtiyacın var mı?"

Agakor beni tekrar öpüyor, ağzını çeneme bastırıyor. "Seni dövmeyeceğim. Birlikte olduğumuzun kokusunu alabilecekler ve buradan bir sonuç çıkarabilecekler."

Dehşet dolu bir iniltiyi bastırıyorum. Onun insanları işleri farklı yapıyor, diye hatırlatıyorum kendime. "Birinin gerçekten kanıta ihtiyacı varsa omzuma attığın ısırtığı onlara gösterebiliriz sanırım."

Parmağını çenemin altına koyup yüzümü yukarı kaldırıyor. "Görmelerine gerek yok. Boğazının her yerinde bıraktığım çentikleri görebilecekler. Sanırım kendimi biraz fazla kaptırdım." Beni kendine doğru çekiyor, bir eliyle sırtımı okşuyor. "Bir yerin ağrıyor mu?" Omuz silktiğimde bana bakıp kıkırdıyor. "Yarın olacaksın, sözümü unutma."

"Yarın, senden kaçmam gereken zaman mı?" İşaret ediyorum.

"Sopayla bana bir aşk dokunuşu yapmana izin vereceğim," diye söz veriyor. "Babam bunu görünce çok heyecanlanacak." Sonra beni tekrar öpüyor, kolları beni sımsıkı sarıyor. "Gelinim. Benim gelinim."

tatlı Iolanthe. Bazen beni istediğine hala inanamıyorum."

"Gelin için para ödedin," diyorum gülerek.

"Yaptım. Ve huysuz kadınımı mihraba sürüklemeyi bekliyordum. Sana sahip olmak... hayal bile edemeyeceğim bir hediye." Beni kendine doğru çekti ve kendimi güvende ve korunmuş hissettim. "Bu gece yaptıklarımızdan pişman olmalıyım. Düğün gecemizi beklemediğimiz için. Ama çok memnunum, Iolanthe. Çok memnunum."

"Ben de öyle. Şansımızı bilseydik, birisi uzun zamandır kayıp olan Novoralı bir akrabasıyla ortaya çıkar ve bir evlilik töreni daha yapmak isterdi," diye homurdanıyorum.

Agakor gülüyor, iri vücudu zevkten titriyor. "Novoralıların eş paylaşımına inandıklarını duydun, değil mi?"

Rezil olmuş bir halde karnına hafifçe vuruyorum. "Onlar değil.

Benimle dalga geçiyorsun."

"Bu doğru. Tuhaf insanlar." İri eli saçlarımı düzeltiyor.

"Pişman olmadığına emin misin, aşkım?"

"Benim senin 'aşkın' olduğumdan emin misin?" Ben de ona takılarak karşılık verdim. "Daha iki haftadan kısa bir süre önce tanıştık."

Parmakları birbirine dolanıyor, irkiliyorum ama saçlarımı okşamaya devam ediyor, düğümü nazıkçe çözmeye çalışıyor ve bundan hoşlandığıma karar veriyorum. Seksten sonra okşanmak neredeyse seks kadar güzel. Neredeyse. Agakor yine de sorumla eğleniyor. "Seni sevmem için çok erken olduğunu mu düşünüyorsun? Sence ne kadar zamana ihtiyacım var?"

"Bundan daha fazlası mı?"

"Mmm, katılmıyorum. Orklar çok çabuk sever. Bir bakışta bağlanabiliriz. Babam anneme, kampına saldırdığında ve annem onu neredeyse bir et şişiyle parçaladığında aşık olmuş. O zaman aşk olduğunu söyledi. Bana gelince..." Parmak eklemleri göğüslerimin kabarıklığını okşuyor. "Çillerini gördüğüm an olduğunu söylemek isterdim ama değildi."

"Ne zaman oldu?" Merakla sordum. Onun için beni belirleyen an neydi? Önlüğüm yırtıldığında mı? Beni "tattığında" mı? Geçen hafta içinde başka bir an mı?

Yakınıma eğilip kulağıma fısıldarken sesindeki eğlence sıcak bir battaniye gibi. "Sikimi okşadığın zaman. Korkusuz ve büyülenmiştin ve açıkça ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yoktu. O anda aşık oldum."

Boğazımdan öfkeli bir ses çıkıyor ama kıkırdayarak öfkemi bastırıyorum. Bunun ona nasıl görünmüş olabileceğini ancak hayal edebilirim. Nasıl dokunduğumu hatırlamıyorum, ama güneş randevumuz için buluştuğumuzda sevdiği sıkı, sert dairesel tutuşu kullanmadığımı biliyorum. "Kötü müydü?"

"İnanılmaz derecede garip," diye kabul ediyor. "Ama çok çekici." Başımın üstüne bir öpücük konduruyor. "Tıpkı gelinim gibi."

BÖLÜM 20

T Düğün törenlerinin geri kalanı aksamadan devam eder. Ertesi sabah, Mudag

Klanının gözünde evlendik ve Agakor hemen Belara'nın rahibini geri çağırdı. O akşam ikinci düğünümüzü ve beraberindeki ziyafeti yaptık ve resmi olarak evli olduğumuz ilk geceyi birlikte yatakta geçirdik. Artık resmen Agakor'un karısı olduğuma göre, yakındaki kasabadan fazladan hizmetkârlar tutarak ev temizliğine hız verdim. Evin içini dışını fırçalıyoruz ve sonra dekorasyona başlıyorum. Şalgam'ın kasabadaki herkesi tanıdığı ve harika bir pazarlıkçı olduğu ortaya çıktı, bu yüzden onu "resmi" kahya yaptım. Ona bir dizi anahtar verdiğimde, inkar etse de gözleri buğulandı ve burnunu çekti.

Agakor'la geçirdiğim geceler mükemmel. Kendisi boşalmadan önce beni en az iki kez boşaltmak için zaman ayırıyor ve ben de onu keşfetmeyi ve yatakta yeni şeyler denemeyi seviyorum. Hepsi benim için heyecan verici ve beni bu kadar çekici bulduğuna hala inanamıyorum. Ellerini üzerimden çekemiyor, yemek yerken bana dokunuyor ya da şömine başında kitap okurken kucağına oturmam için ısrar ediyor. Ben de bunu yiyorum. Yıllarca görmezden gelindikten ve yalnız kaldıktan sonra, eli sıkı, şefkatli kocamı seviyorum.

Hayat mükemmel olurdu... eğer babam her şeyi mahvetmeye kararlı olmasaydı.

Agakor bana endişelenmememi söyledi. Bana bir şey olmasına izin vermeyeceğini. Babamın beni ondan almasına izin vermeyeceğini. Ona güveniyorum ama her gün kalemize yeni paralı askerlerin geldiğini görmek beni incitiyor. Agakor ve adamlarının sürekli olarak

Babamın casuslarını arıyorum. Babamın pes etmeyeceğini biliyorum.

Benimle ilgili değil. Bunu bir bahane olarak kullanıyor, Agakor'a saldırmak için bir gerekçe çünkü o zengin. Benim mutluluğumla ilgilenmiyor. Babamın ilgilendiği tek şey kendi parası ve gücü oldu. Kız kardeşlerim ve ben, bu gücü arttırmasına yardımcı olan yararlı araçlardık sadece. Şimdi servetini tekrar arttırmak için kolay bir yol gördüğünden, Agakor'un hazinesini almak için hiçbir şeyden vazgeçmeyecektir.

Bu beni endişelendiriyor. Evleneli bir hafta oldu ve babamın komşu bir lordla görüştüğü haberi yayıldı. Bu beni her şeyden daha çok endişelendiriyor. Agakor'un adamları var ama itibarı yok. Ya yerel lordlar bir araya gelip krala yaklaşır ve ondan müdahale etmesini isterlerse? Babam kolayca kaçırıldığım ve isteğim dışında tutulduğum hakkında bir hikaye uydurabilir. Ya komşularının desteğini alırsa ve onlar da topluca saldırırsa? Agakor'un bile bir orduyu durduracak kadar adamı yok.

O gece yine seviştikten sonra yatakta korkularımı itiraf ediyorum. "Babamı benim kadar tanımıyorsun," diye beni yatıştırmaya çalıştığında endişeleniyorum. "Babam aklına bir fikir geldiğinde başını eğen bir boğa gibidir. Senin zengin olduğunu biliyor ve bunu kaldırabileceğini düşünüyor."

Agakor sırtımı ovuyor, parmakları çıplak omurgamda bir aşağı bir yukarı geziniyor. Ona doğru kıvrılıyorum, çıplak, yanağım göğsünde, bir elim sahiplenici bir şekilde kesesini kavriyor çünkü ona yakından dokunmayı seviyorum. Onun bana olduğu kadar ben de ona karşı sahiplenici olmaya başlıyorum. "Çok fazla endişeleniyorsun, aşkım. Bırak ben halledeyim."

"Ama ben onun neler yapabileceğini biliyorum," diye itiraz ediyorum. "Paranı ele geçirmek için her türlü entrikayı çevirecektir."

"Kimse onu benden alamaz, Iolanthe. Seni alamazlar. Fonlarımı alamazlar. Seni korumak için savaşa gideceğim. Buna güven."

Kaşlarımı çatıyorum, çünkü onun savaşa gitmesini istemiyorum. Bunların hiçbirini istemiyorum. Sadece harika kocamla sakın bir hayat sürmek istiyorum. Babamla doğrudan konuşmam gerektiğine karar verdim. Eğer bana karşı zerre kadar sevgisi varsa, belki beni dinler. Hemen ne yapmam gerektiğini planlamaya başladım. Atlar, karar verdim, çünkü vagonlar yavaş. Benimle gelecek adamlara da ihtiyacım olacak.

"Iolanthe?" Agakor saçımın uzun bir tutamını parmağının etrafında döndürerek soruyor. "Çok sessizsin. Bana ne düşündüğünü söyle."

Şimdiden beni çok iyi tanıyor. Kesesini elimde yuvarlıyorum, ona bakarken taşaklarıyla alay ediyorum ve ona boğucu bir gülümseme veriyorum. "Hamile kalmam için çalışmamız gerektiğini düşünüyordum. O zaman hiçbir şey hakkında soru işareti kalmaz."

Gözleri parlıyor ve sırtıyor. "Düşünce tarzını seviyorum, karıcığım."

"Bana karım demene bayılıyorum," diye mırıldanıyorum, doğrulup bacağımı kalçalarının üzerine atıyorum. Yarın karar veriyorum. Yarın yola çıkıp babamla konuşacağım. Bu gece kocam için.

* * *

ERTESİ SABAH, avluda ağlamaklı bir halde kocamı defalarca öpüyorum.

Agakor sadece kıkırdıyor, beni kendine yakın tutuyor. "Sadece bir kasaba öteye gidiyoruz, aşkım. Yarın öğleden sonra dönmüş olacağım, söz veriyorum. Bölgedeki tüm paralı askerlerin daha eğitimli adamlar aradığını ve iyi para ödediğimi bildiğinden emin olmak istiyorum. Burada, kalede güvende olacaksın."

"Biliyorum," diye burnumu çekiyorum. Kafam tehlikeli olabilecek planlarımla dolu. Üzölmek zor değil. Ya babamla karşılaşırsam ve Agakor'a dönmeme izin vermezse? Bunun olmasına izin vermeyeceğim, karar verdim. Parmaklarımı Agakor'un

parmak uçlarımda durup çenesinden öpüyorum. "Yine de seni özleyeceğim. Hem de çok."

"Bir şeye ihtiyacın olursa, Tindal sana yardım edecektir," diye söz veriyor bana. "Sadece ona sor."

"Yapacağım."

Duraklıyor, bana bakıyor. "Beni çok mutlu ediyorsun, Iolanthe. Babanın kılıç sallamalarının seni endişelendirmesine izin verme, tamam mı? Bir kocanın yapması gerektiği gibi seninle ilgilenmeme izin ver."

"Elbette." Az önce kırıştırdığım için tuniğinin önünü düzeltiyorum. "Ben de seni seviyorum. Umarım yolculuğunuzda başarılı olursunuz. Çabuk dön."

Avluda bekliyorum, kocamın atları ve adamları gözden kaybolana kadar el sallayarak vedalaşıyorum. Küçük bir grupta gidiyor -korkutucu- ama nedenini anlıyorum. Geri kalanların burada kalmasını, kaleyi korumasını istiyor. Beni korumak. Ben de kocamı koruyabilirim. Eteklerimi toplayıp içeri giriyorum ve Tindal'ı arıyorum.

Onu mahzende, birkaç fıçı biranın teslimatına bakarken buluyorum. Ona doğru yürüdüğümde yüzünde hemen temkinli bir ifade belirliyor. "Uh oh," diyor Tindal. "Bu bakışı biliyorum. Agakor bir şey istediğinde ve bu fikirden nefret ettiğimi bildiğinde bu bakışı takınır."

Kocamın bazı huylarını mı alıyorum o zaman? Bu fikri hoş buluyorum. "Bir iyilik isteyeceğim."

"Tabii ki biliyorsun." Fıçıları taşıyan adamlara bakıyor, bir tanesi gürültüyle yere bırakılırken yüzünü buruşturuyor. "Eğer dökersen, yine de satın almak zorundayım," diye adamı uyarıyor. "Bana iyi paraya mal olma!"

Fıçı yerleşene kadar bekliyorum ve sonra Tindal'a dönüyorum. "Birkaç adama ve birkaç hızlı ata ihtiyacım var."

Yüzü kızarıyor. "Nedenini sormak istiyor muyum?"

Yalan söylemeyi düşünüyorum. Agakor burada olsaydı, beni durdururdu. Beni omzuna atar, yatağa götürür ve ben zevkten kıvrana ve her düşünce aklımdan uçup gidene kadar beni yalar. Ama eylemlerim onu korumak için, tıpkı inşa ettiğimiz evi korumak için olduğu gibi.

Burada. Ben de Tindal'a gerçeği söylemeye karar verdim. "Babam diğer lordları yokluyor ve çok fazla insanı kendi tarafına çekeceğinden endişeleniyorum. Eğer tüm kırsalı ayağa kaldırırsa, Agakor'un bu kaleyi adil bir şekilde satın almış olması ya da benimle evlenmek için babama bir araba dolusu para ödemiş olması önemli olmayacak. Yarı ork bir davetsiz misafir görecekler ve hepsi bu. Bu yüzden gidip babamla uzun ve güzel bir konuşma yapacağım ve burada kendi seçimimle bulunduğumu açıkça belirteceğim."

Tindal bana bakıyor.

"Ne?" "Ne?" diye

sordum.

"Deli misin yoksa dahi misin karar veremiyorum."

"İkisinden de biraz mı?" Ona temkinli bir gülümseme veriyorum. "Nasıl gideceğinden emin değilim ama en azından deneyebilirim."

Üst dudağını kemiriyor, yeşil tenli yüzü buruşuyor. "Normalde siktir et derdim ama içimde bunu her halükarda yapacağına dair bir his var, değil mi?" Başımı sallayınca iç geçirdi. "O zaman şu fiıları halledeyim, sana hızlı atlar ve Agakor'un sahip olduğu en sadık adamları bulalım." Tereddüt ediyor ve sonra tekrar bana bakıyor. "Eğer tek parça halinde dönmezsen, kellemi mızrağa geçireceğini bil."

"Her şey yoluna girecek," diye onu rahatlatıyorum. "O benim babam. Bana zarar vermez."

Bana bakışları düpedüz acıma dolu.

BÖLÜM 21

T Tindal'ın benimle gönderdiği askerler mükemmel adamlar. İkiisi kocam gibi yarı ork, biri de tamamen ork, diğerleri ise insan. Hepsi de sert biniciler ve yorulmak bilmezler. Bizi yavaşlatan bendim, bu yüzden kısırağımı daha önce hiç binmediğim kadar hızlı gitmeye teşvik etmek için elimden geleni yapıyorum ve hayatım pahasına tutunuyorum. Geceyi küçük bir handa geçirdikten sonra şafak vakti taze atlarla yola çıkıyoruz ve babamın topraklarına doğru son sürat ilerliyoruz.

Muhtemelen pantolonla daha rahat edeceğim halde, en güzel elbiselerimden birini giyiyorum. Canlı etekleri ve süslü kolları olan eski bir kırmızı elbise ve korsajındaki neredeyse çıplak kemikler, at her hareket ettiğinde göğsümün alt tarafına batıyor. Yine de bunu görmezden geliyorum, tıpkı bacaklarımın ne kadar ağrıdığını ve Agakor'un nereye gittiğini öğrendiğinde ne kadar kızacağını görmezden geldiğim gibi. Önemli olan tek şey babamın mantıklı düşünmesini sağlamak. Bu yüzden en eski, en sevdiğim elbisemi giyiyorum, saçlarımı gençken yaptığım gibi örüyorum ve babamın topraklarının eteklerine doğru ilerlerken küçük partimizin en önünde at sürüyorum.

Herkesin benim olduğumu bilmesini istiyorum. Leydi Iolanthe'nin babasını görmeye geldiğinden kimsenin şüphesi kalmasın istiyorum. Köyde yavaşladığımızdan emin oluyorum ve herkese el sallayarak selam veriyorum, birkaç kişiyi isimleriyle çağırıyorum. Onları tanıyorum, tıpkı birkaçının eskiden babam için kalede çalıştığını ve artık çalışmadığını çünkü babamın onlara ödeme yapmayı kestğini bildiğim gibi. Fakirler bile yemek yemek zorunda ama babamın umurunda değil. Babamın ne kadar bencil olduğunu anlamaya başlıyorum ve bu çok zor. Her ne kadar üzgün olsam da, o hala benim babam. Hâlâ bu dünyada en çok tanıdığım kişi.

Ya da öyleydi. Sadece birkaç hafta içinde Agakor'u otuz yıldır birlikte yaşadığım adamı tanıdığımdan daha iyi tanımam ne tuhaf.

Kararlı bir şekilde, Rockmourn Keep'e doğru yola çıktım. Oraya doğru ilerlerken, babamın topraklarında birden fazla kamp görüyorum. Yolun yakınında, ekin tarlalarının kenarlarında, kamp ateşlerinin etrafında askerler kümelenmiş. Bu endişe verici. Gerçekten de bir orduyu askere alıyormuş gibi görünüyor. Yüzlerin çoğunu tanımıyorum, tanıdıklarına da selam vermeyi ihmal etmiyorum. "Thorvald," diye sesleniyorum babamın demircisine. "Çocuklar nasıl?"

Yüzündeki şaşkınlık ifadesi beni memnun etti.

Babamın silah arkadaşının beni karşılamak için kamplardan geçmesi uzun sürmedi. Sör Foyleton, çamur lekeli bir tuniğin üzerine hırkalarını ve vambrace'lerini giyerek yürüyor. O da beni gördüğüne şaşırılmış görünüyor. Atımın üstünden neşeli bir selam veriyorum. "Sör Foyleton! Oldukça iyi görünüyorsunuz. Tanrım, burası çok kalabalık. Babam buralarda mı?"

Ona en parlak, en boş gülümsememi veriyorum, çünkü ben savaşla ilgili şeylerle ilgilenmek yerine içeride ateşin yanında kalıp kitap okuması ya da dikiş dikmesiyle tanınan bir kıyım. Eğer tatlı ve işe yaramaz görünürsem, bana öyle davranacaklardır.

Yanımdaki adamlara -hepsi de babamın ayak takımı paralı askerlerinden daha iyi zırhlı ve çok daha tehlikeli görünömlü-dikkatle bakıyor. "Burada ne işiniz var?"

"Birinin beni zorla tuttuğına dair korkunç bir söylenti duydum, bu yüzden gelip babamı ziyaret etmeye ve ona iyi olduğuma dair güvence vermeye karar verdim." Ona bakıyorum. "Yakınlarda mı? Onu görmeyi çok isterim."

Sör Foyleton tereddüt eder. "Eminim öyledir. Benimle kaleye gelmek ister misiniz leydim?"

Atımın boynunu okşuyorum ve yorgun olmama ve kıcıım yanıyormuş gibi hissetmeme rağmen rahat görünmek için elimden geleni yapıyorum.

Bu planın ne olduğunu biliyorum. Babamın neden kavga çıkardığı gerçeğini adamların duymasını istemiyorlar. Ortaya çıkıp etrafta dolaşırsam, rehine gibi görünemem. Burada olmak bile onun planlarını mahvediyor. Ben de dedim ki, "Burada gayet iyiyim. Babam gelip benimle dışarıda buluşamaz mı? Çok güzel bir gün."

Kaşlarını bana doğru çattı. "Eminim içeride daha rahat edersiniz."

"Eminim yapmazdım," diye yineliyorum nazikçe. Aklıma yeni ve korkutucu bir düşünce geliyor: Ya babamın evine girersem ve o da çıkmama izin vermezse? Oraya adımımı atmamın imkanı yok. "Kocamın adamları burada ve ben onlarla kalacağım."

Sör Foyleton devam ediyor. "Eminim hepiniz içeri hoş geldiniz."

"Hayır," diyorum kararlılıkla. "Babam benimle konuşmak istiyorsa, gelip beni burada karşılaması gerekecek." Ses tonum keskin olduğu için iyi huylu, boş bir gülümsemeye geçiyorum. "Rehin tutulduğumdan korktuğu için bunu yapmak isteyeceğinden eminim. Bu çok garip. Madem böyle bir şeyden endişeleniyordu, neden evliliğimle ilgilenmeden önce beni orada bıraktı, merak ediyorum. Bu garip değil mi?"

Gözlerime bakmıyor. Onun yerine genç bir çocuğu işaret etti. "Sen. Git ve Lord Purnav'ı bul. Ona kızının döndüğünü söyle."

"Ziyaret," diye açıklıyorum. "Sadece ziyaret ediyorum."

Sör Foyleton da aynı fikirde olduğunu belirterek, "Ziyaret," dedi.

Yüzümdeki aptal gülümsemeyi koruyarak güneşin altında oturuyor ve etrafımdaki askerlere bakıyorum. Onlara asker denebilir mi, onu bile bilmiyorum. Üniformaları yok. Çadırları üzgün, çamurlu bir karmaşa ve çoğunun zırhı yok gibi görünüyor. Babam ortaya çıkan ve kılıç tutabilen herkesi işe mi alıyor? Bu beni öfkeliyor ama dikkatli davranmak zorundayım. Atım çukurlu yolda zıplıyor ve bana eşlik eden adamlara dönüp bakıyorum. Her şey için taş da olabilirler.

Duygularını gösteriyorlar. Kızgın güneş onları rahatsız etmiyor. Yolun kenarındaki adamların bakışları onları rahatsız etmiyor. Gerçekten, babam Agakor'a karşı kazanabileceğini mi düşünüyor? Hiç şansı yok. Kocamın endişelenmemesine şaşmamalı.

Yine de benim yüzümden bir kavga çıkacağı düşüncesi hoşuma gitmiyor. Bu yüzden saç örgümü geriye atıyorum ve sanki buraya gelişimi denetlemeye kararlıymış gibi hâlâ yolun ortasında duran Sör Foyleton'a bakıyorum. Yüksek sesle "Bütün bu adamlar nereden geldi?" diye sorarken sesimi parlak ve neşeli tutuyorum.

Sör Foyleton bana sakinleştirici bir bakış attı. Bana cevap vermiyor.

Sorun değil. Ona ihtiyacım yok. Arkamdaki adamlarımdan birine bakıyorum. Yarı orklardan biri -Throx- soğuk ve özlü bir şekilde konuşuyor. "Paralı askerler."

"Paralı askerler mi?" Şaşırmış gibi yaparak yankıladım. "Ama bu nasıl mümkün olabilir? Sör Foyleton, babam paralı askerleri nasıl karşılıyor? Hiç parası yok."

Sör Foyleton'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve yüzü kırmızının koyu bir tonuna büründü. Atımın dizginlerini tutmaya çalışarak ileri atıldı. Telaşlanan kısrağım sıcıyor ve bir zırh şingirtisi duyuluyor. Yanımdaki ork, sadece "Kızıl" diye cevap veren bir Broketusk savaşçısı, bineğimin dizginlerini babamın silah arkadaşının elinden kapıyor ve ona ters ters bakıyor. Foyleton geri çekiliyor ve Red kısrağımın burnunu okşayıp başını sallayarak bana bakıyor.

"Lütfen atıma dokunmayın," diyorum Sör Foyleton'a tatlı tatlı. "Oldukça ürkektir. Ve herkes babamın oldukça fakir olduğunu bilirken bu paralı askerleri nasıl karşıladığını söylemediniz. Lütfen söyleyin. Bilmek isterim."

Şövalye cevap vermiyor. Bize dik dik bakmaya devam ediyor, babamın yaklaşmasını bekliyor. Önemli değil. Buraya şüphe tohumları ekmeye geldim. Kamptakilere bir göz atıyorum, bazıları açıkça bana ve beraberimdeki adamlara bakıyor. Şüpheli bakışlar var.

yüzlerini. Eğer moralleri bozabilirsem -hatta bazı paralı askerleri babamın ordusundan ayırabilirsem- buradaki işimi tamamlamış sayacağım.

"Iolanthe!" Babamın öfkeli feryadı yüreğime korku salıyor. Bir anlığına, babam çok para harcadığı için kâhyasına bağırıp çağırırken, ateşin başında omuzlarını kamburlaştırıp fark edilmemeye çalışan çelimsiz genç bir kadın oluyorum. Çenemi kaldırıyorum, ama kabadayılığım gitmiş.

Babam bugün bana daha küçük görünüyor. Görünüşü değişmedi, ama onu arkamdaki adamlarla ya da büyük, güçlü kocamla karşılaştırdığımda, babam cılız ve eksik görünüyor. Sakalına aklar düşmüş ve atımın tepesinden saklamaya çalıştığı kel noktayı görebiliyorum. Yüzü çizgili, sert ve nahos görünüyor ve annemin onda ne bulduğunu merak ediyorum.

Atıma yaklaşırken "Burada ne arıyorsun?" diye tıslıyor.

Red, babamı kısırağıma doğru yürüyüp onu korkutmadan önce durdurmak için elini uzatıyor ve babam bana doğru gürleyen bir bakış fırlatıyor. Daha önce sahip olduğum haklı öfkeyi yeniden kazanmak için elimden geleni yapsam da içten içe irkiliyorum. "Beni gördüğüne sevinirsin diye düşünmüştüm," diye sesleniyorum yüksek sesle. "Herkes kaçırıldığımı söylediğine göre. Bunun doğru olmadığını biliyorsun baba. Herkes beni Agakor'a sattığınızı biliyor çünkü o zengindi ve şövalyelerinize ödeyecek paranız yoktu."

Babamın çenesi sıkıştı. Yaramaz bir çocuk gibi gelip önünde durmamı işaret ederek yeri gösteriyor.

Bir an için o sinmiş genç kız oldum. Babası bağırdığında gölgelerin içine girip saklanmak isteyen genç kızım, çünkü önümüzdeki birkaç gün boyunca onunla yaşamamanın korkunç olacağını biliyorum. Bunun için kendimden nefret ediyorum ama atımın sırtından kayarak iniyorum ve tam da bunu yapmaya hazır bir şekilde öne çıkıyorum.

Red önümde ilerliyor ve başını sallıyor. "Agakor bundan hoşlanmazdı."

Derin bir nefes alıyorum ve sanki yeniden kendim oluyorum. Doğru ya. Artık babama hesap vermiyorum. Bir kocam var. Ona hesap verdiğimi bile söyleyemem, çünkü doğrusu Agakor her konuda bana yol gösteriyor. Bu yüzden çenemi kaldırıp babama doğru meydan okuyan bir adım atıyorum ve daha fazla yaklaşıyorum. "Kızına sarılmak istemiyor musun? Çalınmasından korktuğun kızına?"

Bana kaşlarını çatarak bakıyor. "Burada ne işin var, Iolanthe? Neden ortalığı karıştırıyorsun?"

Ben mi ortalığı karıştırıyorum? Bunu onun söylemesi çok hoş. "Size iyi olduğumu göstermek istedim. Kurduğunuz ordunun kocama saldırması için bir sebep yok. Çünkü plan bu, değil mi? Benim adımı kullanarak Agakor'a saldıracaksınız. Buradayım çünkü bu yanlış."

Babamın dudağı kıvrılır. "Toprak sahibi olmasına izin verilmemeli.

O piç bir yarı ork."

"Beni ona sattığında onun yarı ork olduğunu biliyordun," diye belirtiyorum, piç kısmını görmezden gelerek. "O zaman senin için sorun yokmuş gibi görünüyordu."

"İçeri gel," diyor babam. "Seni eski odana yerleştireceğim ve tüm bunları unutacağız. Burada güvendesin."

Ona sürünerek geri döneceğimi mi sanıyor? Öfkem alevleniyor ve bir an için babamın bu cüretine çok kızıyorum. Sanki gerçekler yokmuş gibi davranıyor ve bu beni çileden çıkarıyor. "Seninle hiçbir yere gitmiyorum," diyorum olabildiğince yüksek sesle. "Herkes verdiğin sözü tutmuyorsun. Beni Agakor'la evlendirdin ve düğünden önce altınlarını alıp gittin. Artık hayatımda söz hakkın yok."

Babamın yüzü öfkeyle buruşur. "Iolanthe-"

Onun yerine konuşarak devam ediyorum. "Bütün bu adamlara ödeme yapacak kadar paranız yok. İşte bu yüzden

Paralı asker bulmak için uzak kasabalara gitmelisin çünkü buradakiler senin için çalışmaz. Onlara ödeme yapmayacağınızı biliyorlar. Cimri ve ucuz olmakla ün saldıgınızı biliyorlar. Bu yüzden tüm askerler Rockmourn Kalesini terk etti, baba. Onlara ödeme yapmadığınız için sizi terk ettiler."

"Yalan!"

"Keşke öyle olsaydı." Ellerimi atımın eyerine koyuyorum ve tekrar binmeme yardım ederken Red'in elini kabul ediyorum. Eteklerim bacaklarıma dolanıyor ve sırtım ağrıyor ama hepsini görmezden geliyorum. "Seni herkesten daha uzun süredir tanıyorum baba. Keşke sadakatime sahip olduğunu söyleyebilseydim ama beni kandırdın ve tıpkı bu adamları satacağın gibi beni de sattın. Ne yazık ki Agakor iyi ve güçlü bir lider ve bir şey yapmaya kalkışırsan seni ezer geçer." Bineğimin dizginlerini tutup onu yolun kenarında kümelenmiş kamplara doğru çeviriyorum. "Babamın aksine, kocam çok zengin. O da paralı askerler arıyor. İstedğin yere sorabilirsin - Broketusk Klanı'ndan Agakor'un adil ödeme konusunda mükemmel bir ünü vardır. Ve eğer ona babamın ordusundan ayrılıp onun ordusuna katıldığını söylersen, sana babamın söz verdiğinin iki katı ödeme yapılmasını sağlarım."

"Iolanthe!"

Öfkeli bağırışını duymazdan geliyorum. Bu noktada çok uzaktayım. "Babamın sözlerinin hiçbir değeri olmaması çok kötü," diye seslenip atımı geri çeviriyorum. "Güle güle baba. Kocama selamınızı söyleyeceğim."

Atım ayağa kalkıp yola geri dönmeye başladığında arkamdan öfkeli bir homurtu geliyor. Tüm gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. Blöfüm işe yarayacak mı bilmiyorum ama sanırım yarayacak. Tek yapmaları gereken soru sormak. Kalbimdeki acıyı görmezden geliyorum, çünkü babamın benden nefret edeceğini biliyorum. Kız kardeşlerim de edebilir. Ama ben kimin tarafını tutacağımı seçtim ve bana sadece uzun boylu, hantal bir kız kurusu değilmişim gibi davranan yarı ork. Bana bir tanrıçaymışım gibi davranıyor.

"Yakalayın onu," diye bağılıyor babam. "Biri onu yakalasın!"

Onu kaleye getirin!"

Omuzlarım sertleşti. Babam bunu gerçekten denemeyecek, değil mi? Kısrağımı ileriye doğru itiyorum, gerginim ve birinin saldırmasını bekliyorum. Onun yerine birinin "Söyledikleri doğru mu?" diye seslendiğini duyuyorum.

Bir diğeri "Paramı önden istiyorum!" diyor.

Bu da bir şeydir. Gülümsememi bastırarak sürmeye devam ediyorum ve arkama bakmıyorum.

Kimse beni durdurmaya çalışmıyor.

BÖLÜM 22

AGAKOR

N o at yeterince hızlı. Bineğimi ne kadar zorlarsam zorlayayım, hiçbir zaman o çılgınca vuruş kadar hızlı olmuyor.

Yeni karımı babasının pençelerinden kurtarmak için yarışırken kalbimin derinliklerinde. Atımı bir an bile durduramıyorum. Cragshold'a döndüğümde ve Tindal, Iolanthe'nin planını itiraf ettiğinde hemen atımı sürdüm. Gece boyunca da at sürdük, yorgun bineklerimizi bir handa taze atlarla değiştirdik. Şu anda bile bineğim benim belirlediğim yorucu tempoyu tutturmakta zorlanıyor ama ben yavaşlamayı reddediyorum. Gözlerimi her kapattığımda, tatlı, masum Iolanthe'yi görüyorum, babasını kollarını açarak karşılıyor ve babası onu bir daha asla görmemek üzere kalesinin kapılarının arkasına itiyor. Babasının onu serbest bırakmayacağını anladığında gözyaşlarını hayal ediyorum. Yanımdan ayrılacağı için ne kadar üzüleceğini ve kendini nasıl sorumlu hisseceğini hayal ediyorum.

Onu tanıyorum. Onun yumuşak kalbini biliyorum... ve bu yüzden atımı köpürüp bayılmasına rağmen teşvik ediyorum. Bir şeyler yapmalıyım, hem de hemen.

"Agakor," diye sesleniyor adamlardan biri bana. Bu Haster, yıllardır yanımda at süren kaba görünümlü eski bir paralı asker. İleriyi işaret ediyor. "Atlılar bu tarafa doğru geliyor."

Birisi mırıldanıyor ve kötülüğü uzaklaştırmak için işaret yapıyor. Haster'ın soluk, insan dışı görünümlü gözleri var ve herkesin görebileceğinden daha uzağı görebiliyor. Tanrılardan birinin soyundan geldiğine ve şanssız olduğuna dair pek çok söylenti var ama onu bu tür şeyler beni rahatsız etmeyecek kadar uzun süredir tanıyorum. Atlılar beni takip ediyor ve biz de bekliyoruz.

Atım soluk soluğa nefesini verirken elimi kılıcıma götürüyorum ve **etrafımı** değerlendiriyorum. Rockmourn

Keep tam olarak Adassia'nın en çorak bölgesinde yer alıyor ve çevremizde kayalarla yuvarlanmış ve yabancı otlarla kaplı hafif inişli çıkışlı tepelerden başka bir şey yok. Buradaki yol sert ve kuru, yıllar boyunca yüzlerce arabanın geçmesinden dolayı tekerlek izleri oluşmuş ve tek bir ağaç bile yok. Uzakta, bir tepenin zirvesinde nihayet belli belirsiz bir toz bulutu görüyorum; Haster'ın uyardığı atlılar.

Gerginim, şekilleri sayıyorum. İki... üç... dört... Eğer bu bir savaş partisiyse, onları haklayabiliriz ama önce kan dökme fikri hoşuma gitmiyor. Yine de karımı geri almamı engelleyemeyecekler. Hiçbir şey durduramaz. Onu geri almak için Lord Purnav'ı ve kalesini yakmam gerekse bile yakarım.

Altı...yedi...sekiz. O zaman bir savaş ekibi değil. Bir grup izci mi? Gözcüler mi? Siyah noktalar at sırtındaki şekillere dönüşürken parmaklarım kılıcımın kabzasında dans ediyor. Arkamda bir yerde Haster kıkırdıyor... ve sonra kırmızıyı görüyorum. Parlak kırmızı etekler.

Bineğimi ileri itip ona doğru sürerken bile içimden sıcak bir rahatlama akıyor. Bunu yaparken, havadaki narin kokusunu alıyorum. Kendisi gibi ve ter gibi kokuyor, biraz kamp ateşi ve çamur kokusu var ama başka bir şey yok.

Güzel. O zaman kimse ona dokunmadı. Kimse ona zarar vermedi ya da onu durdurmaya çalışmadı.

Iolanthe'nin atına doğru sürüyorum ve onu eyerinden tutup kollarıma çekiyorum. Sevimli bir gıcırtı çıkarıyor ve bana yapışıyor. "Agakor!"

Burnu güneşten yanmış ve saçları ata binmekten kıvırcıklaşmış ama çok güzel. Hem de çok güzel. Bineğimi çevirip arazilerime doğru sürmeye başlarken başının yan tarafına bir öpücük konduruyorum. "Bu hareketin için sana çok kızgınım," diye homurdanıyorum. "Seni dizlerimin üzerine çekip tokatlamalıyım."

Adamlardan biri kıkırdayınca Iolanthe öfkeli bir nefes veriyor. Eskortları adamlarımla birlikte geliyor ve Red ile Throx'u onunla birlikte görmekten memnunum. İkisi de iyi, sadık adamlar ve Tindal'ın onunla en iyisini gönderdiğini biliyorum, çünkü o

onu durduramadı. Yine de hala kızgınım. Dik başlı küçük gelinim kendini tehlikeye attığı için kızgınım. Elimden alınmaya bu kadar yaklaştığı için kızgınım.

Yalnız kaldığımız anda onu kesinlikle tokatlayacağım. O küçük nefesi ve kucağımdaki kıpırdanışı bu fikrin onu heyecanlandırıldığını gösteriyordu. Yani kesinlikle şaplak yiyecek... ama sadece o isterse.

"Bana kıyamazsın," diye ısrar ediyor Iolanthe kollarıma yerleşirken. "Kendimi göstermek zorundaydım. Eğer babam onlara rehine olduğumu söylüyorsa, herkese yalan söylediğini gösterdim. Onlara evliliğimde özgür ve mutlu olduğumu gösterdim." Tereddüt ediyor ve sonra ekliyor: "Ve yüksek sesle babamın beş parasız olduğunu ve iltica eden herkese onun teklif ettiğinin iki katını ödeyeceğinizi söyledim."

Başımı geriye atarak, Iolanthe'nin zekâsına zevkle gülüyorum. Babasını aptal yerine koymak için gösteriş yapmakla kalmıyor, burnunun dibinde onun birliklerinin altını oyuyor. Buna bayılıyorum.

"İyi yaptım mı peki?" diye soruyor karım, onayıyla gururlanarak. "Mükemmel bir plandı, sence de öyle değil mi?"

Eğilip kulağını ısııyorum, sesim hırıltılı bir fısıltıya dönüşüyor. "Yine de seni sonra tokatlayacağım."

Nefesi kesiliyor ve elleri tuniğime doğru kasılıyor. Evet, bu fikir kesinlikle hoşuna gitti.

"Agakor," diye tekrar sesleniyor Haster. Ona döndüğümde arkamızı işaret ediyor. "Adamlar yaya olarak bu tarafa doğru geliyor."

"Kaç tane?"

Gözlerini kısarak uzaktaki ufka bakıyor. "Üç. Hayır...dört."

Savaş partisi olmak için çok azlar. O halde çoktan iltica ediyorlar. Kendini riske attığı için Iolanthe'yi hâlâ sarsmak istiyorum ama onu kendime daha sıkı sarıyorum. "Planın iyi bir plandı," diye kabul ediyorum. "Ve şimdi bana bir daha asla böyle bir şey yapmayacağına söz vermelisin. Sana güvenmediğimden değil. Babana güvenmediğimden."

Başını sallıyor, ellerini tuniğimin önüne kaydırıyor ve tahrik olduğunda yaptığı gibi göğsümü okşuyor.

"Bana bir bebek vermek zorunda kalacaksın, böylece söz konusu bile olmayacak."

Yabani bir zevk hırıltısını ısııyorum. Güvendiğim en yakın kasabadan hâlâ saatler uzaktayız ve sikim sertleşirse ata binemeyeceğim. Ama karıma fısıldamaktan kendimi alamıyorum, "Bu gece bir handa duracağız ve seni tekrar tekrar tohumlarımla dolduracağım. Seni çiftleştireceğim, benim küçük çilli güzel karım."

Kollarını boynuma doluyor. "Otele gitmek için sabırsızlanıyorum." Sonra eğildi ve "Kıçım beni öldürüyor" dedi.

Ligler boyunca gülmeyi bırakmadım.

* * *

SONUNDA Purnav'ın topraklarından güvenli bir mesafede, iyi görünümlü bir hana varıyoruz. Vardığımızda hava kararmıştı ve Iolanthe göğsüme kıvrılmış uyukluyordu. Onu uyandırıyorum ve içeri giriyoruz, adamlarım atlarımızı vardiyalı olarak korumayı kabul ediyor.

Throx neşeyle, "Ve bu tarafa gelen sığınmacılarla güzel bir sohbet etmek için," diye ekliyor. "Çünkü daha fazlası da gelecektir."

Uykulu gelinimi hanın içine taşıyarak başımı sallıyorum. Bu kadar çok ata binmeye alışık değil ve tamamen bitkin, bir oda bulup onu merdivenlerden yukarı çekerken zar zor kıpırdanıyor. Hancı benim için en iyi odasının kapısını açıyor ve büyük bir kuş tüyü yatak ve hoş görünümlü ahşap mobilyalarla iyi bir oda. Gerçek olduğundan emin olmak için paramı sinsice ısııyor ama bu beni korkutmuyor bile. Tek umursadığım Iolanthe'yi yerleştirmek.

Karım yatağına uzanıp uyuduğunda, ben de aşağı inip bir şeyler atıştırıyorum. Adamlarımı kontrol ettim ve Throx ile Red'in en az yirmi kişi oldukları anlaşılan bir grupla konuştuklarını gördüm.

Lord Purnav'ın ayak takımı ordusundan paralı askerler. İçimden bir ses Iolanthe'nin k planının babasının başına b dertler açacağını söylüyor ve zeki karımla ne kadar gurur duysam azdır. Onu düşünerek birkaç soğuk etli börek ve bir sürahi ballı bira alıp yukarı getiriyorum ki uyandığında yiyecek bir şeyleri olsun.

Ancak döndüğümde Iolanthe yatağında doğruluyor. Saçları omuzlarından dökülüyor ve uykulu yüzünü şaşkın bir ifadeyle ovuşturuyor. "Neredeyiz biz?"

"Lagoros'ta bir han," dedim ona. "Yolun biraz dışında ama temiz ve güvenli. A mısın?"

Başını sallıyor ve benden bir etli börek alıyor. "ok düşüncelisin Agakor. Çok teşekkür ederim."

Düşünceli değilim. Yorgun karımın etli böreği kemirmesini ve birkaç yudum bira içmesini izlerken sabırlı olmaya çalışan tam bir azgın canavarım. Yavaş yavaş yiyor, omuzları yorgunluktan çökmüş durumda ve ben yine de bu gece onun tatlı amını sikeceğim ve onu tohumlarımla dolduracağım çünkü ona sahip çıkmam gerekiyor. Onun sadece ve sadece bana ait olduğunu anlamasını sağlamalıyım. İçine bir bebek koymalıyım ki başka hiç kimse karımı benden almayı dşnemessin.

O k lokmalar alırken ben de karşısındaki sandalyede kıpırdanıyorum. Bir şeyler yapmalıyım yoksa onu ters çevirip parmaklarındaki sosu yalarken arkadan ona vuracağım. Ayağa kalkıp lavaboya gidiyorum ve içine su dolduruyorum. Iolanthe'nin yanına gidip kollarındaki karmaşık düğümleri karıştırıyorum, o yemek yerken ben de onu soyuyorum. Bir kolundaki bağcıkları çözüp diğerine geçtiğimde, "Ben hallederim," diye itiraz ediyor. "Beni soymak zorunda değilsin."

"İstiyorum, yoksa seni asla soyamam," diye homurdanıyorum. "ok yavaş yiyorsun."

Eğlenceli kıkırdaması karnımı ısıtıyor. "zr dilerim. Senin kadar hızlı yiyemiyorum. Ağzım daha k."

"K ağzını seviyorum. Ve k ellerini."

Bu sefer kahkahalarla gülüyor. "Benim ellerim küçük değil. Üzerimdeki hiçbir şey narin değil."

"Ellerin sikimin üzerinde çok küçük," diyorum eğilip onu öperken. Tadı etli börek ve bira gibi ve ağzımı onunkinden kaldırdığımda sersemlemiş ve dikkati dağılmış görünüyor. "Yemeğini bitirdin mi?"

Iolanthe turtayı almam için uzatırken, "Çünkü sikin çok büyük," diye onaylıyor. "Her kadının ellerini gölgede bırakır."

Şimdi, bir erkeği nasıl pohpohlayacağını biliyor.

Son kalan turtayı ondan alıp bir kenara koyuyorum, sonra da daraltıcı kırmızı elbiseyi ve ona bağlı korsajı çıkarmasına yardım ediyorum. Kadın kıyafetleri benim için tam bir kabus ve onun rahat etmesini istiyorum. Kombinezonundan başka bir şey giymediğinde belini kaşıyor ve hoş bir şekilde iç çekiyor. "Çok daha iyi."

Yine de onunla işim henüz bitmedi. Bir bez alıp lavaboya batırıyorum ve Iolanthe'yi çok eğlendirecek şekilde ellerini, yüzünü, boynunu ve ayaklarını siliyorum. Ona bir çocuk gibi davrandığım için itiraz ediyor ama beni itmiyor, bu da bana gerçekten ne kadar yorgun olduğunu gösteriyor. Iolanthe her ne kadar savaşa da bitkin. Sorun değil. Bundan sonrası için tek yapması gereken arkasına yaslanıp onu iyi hissettirmeme izin vermek. Temizlendikten sonra el bezini leğene atıyorum, eşimin kombinezonunu beline kadar itiyorum ve kalçalarının iç kısımlarını öpmeye başlıyorum.

"Oh," diye nefes alıyor Iolanthe, ayak parmakları kıvrılıyor. Yatağa uzanıyor, uzun saçları çözülmüş, yüzünde hülyalı bir ifade var. "Oh, bunu mu yapıyoruz?"

"Durayım mı? Çok mu yorgunsun?" Dizine kadar öpüyorum, giderken kaldırıyorum.

"Bütün işi sana yaptıramayacak kadar yorgun musun?" Kıkırdıyor, kombinezonunu biraz daha yukarı kaldırıyor ve güzel amını bana gösteriyor. "Hiç de değil. Ağzın iyi hissettiriyor."

Ona sırtıyorum. "O zaman sana bu şekilde de bakmama izin ver." Ve onun ayrılmış dudaklarının tepesine doğru öpücüklerimi konduruyorum.

Kalçalar.

Bacaklarının arasına yerleşip onları omuzlarımın üzerine koyduğumda tatlı küçük iç çekişler yapıyor. Hemen işe koyuldum, sevdiğini bildiğim şekilde onu dillemeye başladım. Iolanthe dilime karşı kıvranıyor, ben kıvrımlarına dikkatimi verirken eli saçlarıma kayıyor. Ben klitorisini okşarken, emerken ve alay ederken zevkle mırıldanıyor ama bu gece biraz daha fazlasına ihtiyacı olduğunu söyleyebilirim. Yorgun ve tahrik olması daha uzun sürüyor. Sorun değil. Normalde ona saatlerce ziyafet çekerdim, zamanımı sadece bacaklarının arasında geçirmekten memnun olurdum, ama yorgun olduğunu biliyorum. Numaralarımın birini özel bir durum için saklıyordum ve şimdi iyi bir fırsat gibi görünüyor.

Ben de klitorisini okşamaya devam ederken bir parmağımı onun sıcaklığına sokuyorum. Başka bir zevk sesi daha çıkarıyor, ben de bir parmak daha ekleyerek onu sikim için geriyorum. Islak ama beni kolayca içine alacak kadar kaygan değil. Henüz değil. Parmağımı içine sokuyorum, ön duvarının içindeki hafif pürüzlü noktayı arıyorum. Bulmam biraz zaman alıyor ama bulduğumda tepkisi anında oluyor. Iolanthe'nin bacakları sarsılıyor ve nefesini içine çekiyor. "Bu da neydi?"

"Hiçbir şey aşkım," diye mırıldanıyorum tenine karşı. "Arkana yaslan ve keyfini çıkar."

Iolanthe'nin eli saçlarımda sıkışıyor ve diğer elinin de kombinezonunun önünde kıvrıldığını fark ediyorum. Kontrolünü kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kaldığında giysilerini çekiştirmeyi seviyor ve bunu görmek beni memnun ediyor. Klitorisini tekrar emerken bile parmağımı içindeki noktada gıdıklıyorum ve ağzıma doğru eğilerek çığlık atıyor.

Tepkisini severek, her küçük çığlığı ve nefesi ondan çıkarmaya kararlı bir şekilde onu coşkuyla dilliyorum. Parmaklarıma karşı zorlanırken topuklarının sırtıma gömülmesinden, sert noktasıyla tekrar alay etmeden önce okşayan bir parmağı içeri ve dışarı soktuğumda amının çıkardığı ıslak seslere kadar her şey mükemmel. O

Ciyaklıyor ve sonra kalçaları titreyip sarsılırken, serbest kalması gittikçe yaklaşırken benim adım boğazında muhtaç, tiz bir inilti oluyor.

Bacakları yüzüme doğru gerildiğinde, kendi ihtiyacımı daha fazla görmezden gelemiyorum. Başımı kaldırıyorum - hemen Iolanthe bir protesto çığlığı atıyor ve başımı tekrar aşağı itmeye çalışıyor. "Hayır!"

"İçine boşalacağım," diye söz veriyorum ona, kemerimi çekip çıkarırken ve pantolonumu dizlerime kadar indirip sikimi serbest bırakırken yapışan uzuvlarından çözülüyorum. Altımda kızarıp titreyen güzel karımı kavıyorum ve uzun, görkemli bacaklarından birini havaya kaldırıp topuğunu omzuma bastırıyorum. Iolanthe'nin içine düzgün bir şekilde girebilmek için derin bir açığa ihtiyacı var ve bu bana onu boşaltmak için ihtiyacım olan kaldırıcı verecek, hem de sert bir şekilde. Aletimin başını vücudunun girişinde gezdiriyorum ve beni azar azar misafirperver vücuduna almadan önce sadece en ufak bir direnç var.

Iolanthe inliyor, ben kalçasını kavrayıp yavaşça içine doğru sallanırken ayağı omzuma basıyor. "Agakor. Lütfen aşkım. Sana çok ihtiyacım var."

"Seni çocuğumla doldurmamı mı istiyorsun?" Mırıldanıyorum.

"Evet," diye hıçkırıyor. "Bana bebeğini ver. Beni tohumunla doldur. Lütfen!"

Utangaç karımın bu şekilde yalvarması karakterime çok aykırı. Bu beni de arzudan çıldırtıyor. Kendimi kontrol edemeyerek derinlere dalıyor, sert ve emin vuruşlarla içine pompalıyorum. İçine her girdiğimde çığlık atıyor, başını geriye atıyor ve gözlerini kapatıp hislerin tadını çıkarıyor. Ben içine girdikçe göğüsleri kombinezonunun altında baştan çıkarıcı bir şekilde zıplıyor ve boştaki elimle uzanıp birini okşuyorum. Amcığının etrafımda sıkılaştığını hissedebiliyorum, serbest kalmaya hazırlanırken çırpınıyor ve bu benim ona daha hızlı, daha sert girmemi sağlıyor, vücudum serbest bırakılmayı talep ediyor. Onu sahiplenmem gerekiyor, ilkel, ork parçam talep ediyor. Onu doldurmam gerekiyor. Onu hamile bırakmalıyım.

Dünyaya onun benim olduğunu göstermeliyim.

Iolanthe'nin doruk noktası o kadar sert ki çığlık atıyor ve serbest bırakılmasıyla amcığı beni bir mengene gibi kavırıyor. Ona daha sert giriyorum, yumuşak vücudunun üzerinde dalgalanırken onu yatağa doğru itiyorum. Benim. Benim. Benim. Boşaldığımda, muhteşemdi. İçine boşalıyorum, öyle kavurucu ve ani bir boşalma ki gözlerimin önünde yıldızlar görüyorum. Taşaklarım sonsuza dek boşalmış gibi görünüyor, hayatımı onun vücudunun beşiğine döküyorum, ta ki ben onun üzerine yatağa yığılana kadar, bitkin ve nefessiz.

Saçlarımı okşuyor, nefesini tutarken küçük zevk sesleri çıkarıyor. Kendime gelmem biraz daha zaman alıyor ve doğrulduğumda bedenlerimizin birleştiği yerin ne kadar ıslak olduğunu fark ediyorum. Onu gerçekten iyi tohumladım, ihtiyacımın kanıtı vücudundan damlıyor ve uyluklarını ıslatıyor. Otomatik olarak, parmaklarımı karmaşanın içinde sürüklüyorum ve her damlasını ona vermeye kararlı bir şekilde tekrar içine itiyorum. "Canını yaktım mı?"

Iolanthe sanki bu soru aptalca bir soruymuş gibi güler. "Tabii ki hayır."

"Her zaman sormam gerekir. Senden çok daha büyüğüm." Bacaklarını okşuyorum, yüzündeki şaşkın gülümsemeden memnunum. "Bunu yakında tekrar yapmayı planladığımı biliyorsun, değil mi?" Bana kaşlarını kaldırdığında sırtıtıyorum. "Söylediğimde ciddiydim. Ben seni doğurana kadar bu yataktan çıkmayacaksın."

"Bu söylediğin çok kaba," diye yaygara koparıyor ama yüzündeki gülümseme ve yanaklarındaki kızarıklık bana kaba sözlerimden hoşlandığını söylüyor.

"Yani benim açıklamama itiraz ediyorsun ama birkaç gün yatakta kalmaya itiraz etmiyorsun öyle mi?" Alay ediyorum ve yüzünü yastıklardan biriyle gizlemesi hoşuma gidiyor. O kadar bakir ve utangaç ki, şimdi bile parmaklarım tohumlarımı vücuduna geri sokarken. "Pekâlâ o zaman. Bu güzel küçük amcığı önümüzdeki süre boyunca ne kadar dolduracağımı anlatmak için çiçekli kelimeler kullanacağım."

Pembe yanaklarına bastırđıđı yastığın altında başını sallayarak öfkeli bir ses çıkarıyor. "Agakor! Adamların ne diyecek?"

"şanslı olduğumu söyleyecekler," diyorum ona, özensiz parmaklarımı tekrar sıcaklığının içinden geçirerek. İ duvarındaki sert noktayı bulup okşuyorum ve bacakları yine tepki olarak seğiriyor. "Beni suçlamadıklarını söyleyecekler."

"Peki ya adamlarınıza yeni katılanlar?" diye soruyor, yastık sözlerini bastırarak. "Babamdan ayrılanlar mı?"

"Bu onlara yetişmeleri için zaman kazandıracak." Onun tatlı yerini tekrar okşadım. "Ve adamlarımın onları giydirmesi ve eğitmesi için zaman, çünkü onlar açıkça iyi bir para israfı. Bu arada babanın ordusu tam bir şaka."

Iolanthe yastığı indiriyor, yüzü kızarmış olsa da kalçalarını biraz daha açarak onu okşamaya devam etmemi sağlıyor. "Onlara ödeme yapma konusunda kötü bir ünü var. Geçmişte onun için çalışan hiç kimse bir daha geri dönmez. Onlar daha iyi biliyor. şimdi bulabildiği tek şey deneyimsiz şövalyeler ama yine de yeterli sayıda şövalye sorun yaratabilir." Dudağını ısıyor, boynu gerilirken gözleri kapanıyor ve kalçaları elime doğru eğiliyor. "Agakor... bekle..."

"Neyi bekleyeceksin?" Mırıldanıyorum, yeniden tahrik olmaya başlamasından memnunum.

"Önce temizlenmemiz gerekmiyor mu?"

Başımı sallıyorum, damlayan parmaklarımı eşit derecede ıslak amcığından dışarı kaydırıyorum ve klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. "Seni tekrar doldurmak üzereyken mi, aşkım? Bunun bir anlamı yok." Klitorisini ıslak parmaklarımın arasında yuvarlıyorum ve yüzü zevkle buruşuyor. "Yine de benim için hazırsın, değil mi?"

Kendimi tekrar kalçalarının arasına sokarken "Ah, tanrıça Belara," diye inliyor.

İyi bir dua olduğuna karar verdim. Belara şehvetli abalarımızdan çok memnun olacaktır. Duamı onunkine ekliyorum ve sonra bir tane de Ailenin Efendisi Gental'e gönderiyorum ve onun da bizi kutsamasını istiyorum.

EPİLOG

Üç Ay Sonra

S Büyük salondaki ateşin başında oturmuş, elimden geleni yapıyorum. konsantre üzerinde benim Dikiş, ama Bu kanıtlayan

Zor. Sandalyem rahat, yanımda yanan sıcacık ateş sayesinde görebileceğim kadar ışığım var ve midem bu sabahki ağırlıklardan kurtulmuş durumda. Sadece Şalgam'ın yakınlardaki Hogar'a anlattığı kaba şakalara kulak misafiri olmaktan kendimi alamıyorum. Çok gürültücü. Çok gürültülü. Ve tipik Şalgam tarzında, kaba.

Gri saçlı ork, çamaşırcı-şimdiki kahya çılgınca el kol hareketleri yaparken Şalgam'ı hayranlıkla izliyor. "Böylece erkeklerin parasını aldı ve dedi ki, evet, bunu yapabilirim! Üç kavunu aldı ve amına soktu."

"Şalgam," diye bağıyorum, yüzüm yanıyor. Dikişlerimi kucağıma bırakıyorum ve ona bıkkın bir bakış atıyorum.

Sanki ona kulak misafiri olduğumu yeni fark etmiş gibi burnunu kırıstırıyor. İronik, çünkü sesi koridorda duyulacak kadar yüksek. "Özür dilerim leydim." Hogar'a doğru eğildi. "Üç kavun alıp amına soktu. Onlarla kapıdan çıkıp gitti ve bahsi kazandı."

İç çekiyorum, pes ediyorum. Şalgam'dan bir hanımefendi yaratmak imkansız. Denemediğimden değil, çünkü Cragshold'da unvanları çok fazla zorlamamaya çalışıyoruz. Kral Mathior'a göre Agakor resmi olarak Cragshold'un ve topraklarının Lordu ama kocam sadece Broketusk'un Agakor'u olmayı tercih ediyor. Diğer insan lordlarıyla buluşmadığımız sürece. O zaman da unvanını, sadece onu küçümseyen diğerlerinin yüzüne vurmak için kullanır.

Şalgam Hogar'a göz kırpmıyor. "Edepsiz şakalarımı sonraya saklayacağım, Hogger. İşin bittiğinde geri gel ve beni gör.

devriyenizle birlikte."

"Yapacağımı biliyorsun," diyor ork ona sırtarak.

Başımı sallayarak dikişlerime yeniden başladım. Hogar gidiyor ve Şalgam karşımdaki ateşin yanındaki lord koltuğuna çöküyor. "O iyi bir erkek. Ağzı da cömerttir."

"Şalgam, lütfen." Gülmemek için yanağımın içini ısırarak zorunda kalıyorum. Bunu daha sonra Agakor'a anlatacağım. "Ve onun adı Hogar, Hogger değil."

"Onu iskoç eteği olmadan görmediniz, değil mi? Gördüğüm en büyük hıyar. Ona Hogger dememden hoşlanıyor." Bana müstehcen bir sırıtış attı.

Hay Allah. Sanırım Hogar hakkında istediğimden çok daha fazlasını öğrendim. "Dikiş dikmeye çalışıyorum," diye itiraz ediyorum. "Konsantre olmam lazım."

"Şu haline bak, dikiş dikmekle ne kadar meşgulsün," diyor Şalgam, minderlere yaslanıp ellerini karnının üzerinde kavuşturarak. "Tek yaptığın dikiş dikmek ve okumak mı?"

Ona ters bir bakış attım ve o da kıkırdadı. Son zamanlarda oturup dikiş dikmeye pek vaktim olmadığını ikimiz de çok iyi biliyoruz. Kalenin idaresiyle ilgili çok fazla iş var. Ben, Tindal ve Şalgam bu işi hallediyoruz ama her zaman planlanması gereken bir menü, organize edilmesi gereken temizlik, havalandırılması gereken çarşaf, dengelenmesi gereken kitaplar, sipariş edilmesi gereken malzemeler var ve herkes her konuda beni kontrol ediyor. Tüm bunların bir parçası olmak hoşuma gidiyor ama daha dün Agakor çok çalıştığımı ve Tindal ile Şalgam'ın daha fazla görev üstlenmesi gerektiğini söyleyerek itiraz etti.

İşte bugün Yshrem'den gelen yeni peynir ve şarap sevkiyatını incelemek yerine oturup dikiş dikiyorum. "Elbiselerimin dikişlerini attırıyorum," diyorum Şalgam'a. "Tamamen yenilerini almak yerine."

"Erkeğinin sana yenilerini almasına izin vermeliydin," diye homurdandı. "Ben olsam alırdım."

"Denedi," diye itiraf ediyorum, yıpranmış kumaşa düzgün bir dikiş atarken. "Ama ben dikiş dikmeyi seviyorum, ve bu da bana mantıklı gelmiyor."

yeni kıyafetler giymek istiyorum."

Şalgam dik oturur, yüzünde tiksinti dolu bir ifade vardır. "O bebek en az altı ay daha gelmeyecek. Biraz para harca, lanet olsun. Ben olsam harcardım."

Başımı tekrar sallıyorum ve dikişe geri dönüyorum. Gerçek şu ki, kendi elbiselerimi modifiye etmeyi seviyorum. Bebek sahibi olduğum gerçeğini yeni elbiseler almaktan daha gerçekçi hissettiriyor, çünkü mevcut dünyamı içimde büyüyen yeni hayata göre ayarlıyorum. Bu beni mutlu ediyor. Elimi yeni yeni sertleşmeye ve şişmeye başlayan karnımda gezdiriyorum. Sanırım daha erken ama Agakor iri bir adam ve orklardan hamile kalan kadınların erken gösterdiğini söylüyor. Bir ev kadar büyüyeceğimi hayal ediyorum ama bu düşünce korkutucu olmaktan çok heyecan verici.

Şalgam kendini sandalyeden dışarı atar ve beş dakikadan fazla bir süredir ortalıkta olmayan "Hogger "ı kontrol etmek için homurdanarak yola koyulur. Bir sevgilisi var, ki bu çok hoş. Hayatında yeni bir mutluluk bulduğu için mutluyum. Şalgam bana ilk kocasının onu döven bir sarhoş olduğunu ve çocuklarının hepsinin taşındığını itiraf etti, bu yüzden Cragshold ve Hogger'a sahip olduğu için mutluyum-

Tanrım, şimdi de ona Hogger diyorum.

Koridordan gelen sesleri duyduğumda biraz daha dikiyorum. Biri diğerlerinden daha yüksek sesle ve kahkahalarla dolu; Agakor'un neşesini duymak bile kalbimi kabartıyor. Dikişlerimi sandalyemin yanındaki sepete koyuyorum ve büyük salona giren kocamı selamlamak için ayağa kalkıyorum.

Kapılar açılır açılmaz Agakor beni arıyor. Beni görür görmez başını sallayarak öne atılıyor. "Otur, otur aşkım. Yorgunsun."

"Sadece ayağa kalktım," diye itiraz ediyorum gülerek. "Sen paniklemeden beş dakika ayağa kalkamaz mıyım?"

Hemen önümde yere diz çöküyor ve yanağını karnıma bastırıyor. Kollarını belime doladı. "Eğer

Bu da benim çemberli oğlumu rahatsız ettiğin anlamına gelir." "Ya da kızımı," diye belirtiyorum.

"Ya da çemberli kızım," diye mutlulukla kabul ediyor. Kulağı karnıma dayanıyor. "Henüz bir şey hissettin mi?"

Ellerimi saçlarında gezdiriyorum, eğleniyorum. Bu bebek söz konusu olduğunda tatil bekleyen bir çocuk gibi. "Bir şeyler hissetmeye başlamam için birkaç hafta daha geçmesi gerekiyormuş, ne yazık ki."

Agakor hayal kırıklığıyla homurdanıyor ve hafifçe yuvarlaklaşmış karnıma bir öpücük konduruyor. "Sabırlı olacağım o zaman."

"Yapacak mısın?" Alay ediyorum. "Bu hiç sana göre değil." Gülümseyerek ayağa kalkışını izliyorum. "Babamın ulaklarıyla tanıştın mı?"

İri yarı kocam sandalyesine oturuyor ve beni yavaşça kucağına çekiyor. Kollarını bana doluyor, beni kendine doğru çekiyor ve ne kadar ağır olduğuma gerçekten itiraz etmeliyim, ama beni tutmayı sevdiğini biliyorum ve onun için çok fazla olmadığımı biliyorum. Ben de yerleşip göğsüne sarılıyorum. "Evet, onlarla tanıştım. Hepsi de aptal. Babanın topraklarını terk ettiğinde, oradaki tek beyni de yanında götürdün."

Kıkırdıyorum.

Büyük bir eliyle kıcımı okşuyor. Aylar önce böyle bir sevgi gösterisi karşısında utanabilirdim, ama şimdi onu yiyip bitiriyorum. "Yani, evet. Konuştuk, konuştuk ve epeyce özür diledi. Bir yanlış anlaşılma olduğunu söyledi. Her şeyin çığırından çıktığını ve kralı bu işe karıştırmaya gerek olmadığını söyledi. Mektubunuzu babanıza iletmeyi de ihmal etmedim."

"Bir yanlış anlaşılma, ha?" Başımı iki yana sallıyorum. Babamın Agakor'a ve topraklarına yönelik tehditlerini küçümsemesine şaşırmasamalıydım. Bu tehditler bir ay kadar sürdü, ta ki babamın milislerinden akan asker sayısı o kadar arttı ki onları geri çevirmek zorunda kaldık. Doğası gereği, babam ödeme yapmakta yavaş davrandı ve bu da zaten şüpheli olan adamlarından daha fazlasının ayrılmasına neden oldu. Bu arada, Cragshold

askerlerle dolup taşıyor, hepsi eğitiliyor ve yola çıktıklarında kendilerine tavsiye mektupları veriliyor. Agakor, güvenilir bir paralı askerin her kuruşa değdiğini ve iyi bir itibar kazanmak için çok mücadele etmesi gerektiğini, bu yüzden adamlarını desteklemeye inandığını söylüyor.

Bütün erkekler de ona hayran. Hem ork hem insan, hem paralı asker hem şövalye, herkes ona saygı duyar ve dostça davranır. Adassia, Yshrem ve Cyclopae olmak üzere üç krallığın kralı olan Mathior adlı Adassia kralını bile tanıyor. Mathior düğünümüzden kısa bir süre sonra iki günlüğüne beni ziyaret ettiğinde hiç bu kadar gergin olmamıştım ama iyi bir ziyaretti. Agakor'a bir lordluk unvanı verdi ve ziyareti Agakor'un toprakları üzerindeki hak iddiasının meşru görülmesini sağladı. Çocuğumuz yolda olduğu için babam geri adım attı ve hikayesini değiştirdi. Babam şimdi Cragshold'daki tüm o "sert adamlar" arasında benim güvenliğim için endişelendiğini söylüyor. Beni Agakor'dan uzaklaştırmak gibi bir niyeti yokmuş.

Kral Mathior bunun üzerine gözlerini devirdi ve itiraf etmeliyim ki ben de güldüm. Babam en yüksek mertebeden bir çakaldır, ama en azından kral onun hilelerini anladı, böylece bir daha yapamaz. O zamandan beri babamın adamlarının topraklarımıza izinsiz girmesi yasaklandı. Eğer babam bu kuralı çiğnerse, Mathior Agakor'un babamı değil kendisini destekleyeceğini açıkça belirtti.

Bu da artık ortalığın sakin olduğu ve bebeğe odaklanabileceğimiz anlamına geliyor. "Sence babam mektubu okuduğunda ve bir çocuğumuz olacağını öğrendiğinde ne diyecek?"

Agakor başını eğip bana bakıyor. "Kamuoyu önünde ne söyleyeceğini düşündüğümü mü yoksa özel olarak ne söyleyeceğini mi kastediyorsun?"

Gülümsemeden duramıyorum. Belki hamilelik hormonlarındandır ama Tanrım, Agakor benim için en yakışıklı adam. Kaba saba özellikleri var elbette, kırık dişi ve aynı derecede kırık burnu saraydaki hanımları asla etkilemeyecek ama nefesimi kesiyor. Yanağını okşuyorum, ona dokunmaktan kendimi alamıyorum. "İkisi de mi?"

"Bence kamuoyu önünde bizim için çok heyecanlanacak. Özel olarak ise renkli bir dil kullanacağından şüpheleniyorum."

Gerçekten de renkli. Kıkırdayarak eğilip Agakor'u dudağından öpüyorum. Sevgi dolu öpücüğümle kalın kaşları havaya kalkıyor ve bunun yemekten önce hızlı bir takla atma daveti mi yoksa sadece mutlu olup olmadığımı karar vermeye çalıştığını söyleyebilirim. Her ikisi de olduğuna karar veriyorum ve ona bir öpücük daha veriyorum. "Okuyacak yeni bir kitap buldum," diyorum hafif, kaygısız bir sesle. "Güneşte duruyor. Birlikte okuyabileceğimizi düşündüm."

"Öyle mi?" Kıcımlı sıkıyor.

Düz bir yüzle başımı sallıyorum. "Ama bütün gün at sürdükten sonra çok yorulduysan-"

Agakor, "Biraz okumak için asla çok yorgun değilim," diyor ve beni ayağa kaldırıyor. Bir an sonra sandalyeden kalkıyor ve kolunu belime doluyor. "Gelin leydim, akşam yemeğinden önce birkaç sessiz saat okuyalım."

Sessiz okuma saatleri. Kahkahalara boğulmamak için kendimi zor tutuyorum, çünkü güneşe çıktığımız anda kitaba dokunmayacağımızı biliyorum. Baş eteklerimin altında olacak ve beni zevkten ağlatana kadar yüzüne biniyor olacağım. Sadece bu düşünce bile kalçalarımı sıkıca birbirine yapıştırmama neden oluyor. "Bugün sana seni sevdiğimi söyledim mi?"

"Kahvaltıda," diyor, parmak eklemlerimi öpmek için elimi kaldırırken. Büyük kocam bana şehvet dolu bir bakış atıyor. "Yüzüme baktığında tekrar söyleyebilirsin."

Bunu planlıyorum.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Oh adamım. Orklar, değil mi? Her yerdeler! Neden bir aşk romanında bu kadar seksi oluyorlar? Seni suçluyorum, Finley Fenn! (Ve eğer onun harika Ork Dağı serisini okumadıysanız hemen şimdi okumanızı öneririm). Bir süredir bir ork hikayesi yazmak istiyordum ve aslında buna Kasım ayında başladım ve Karanlık Ateş'i bitirmek için bir kenara bırakmak zorunda kaldım. Her zamanki gibi, sert ve acımasız bir kahramanla başlamak istedim... ve sonunda kahraman için sadece bir kucak kucağa oldu. Sanırım sarılmayı çok seviyorum, lanet olsun. Eğer daha baskın orklar ve onların toplumu üzerine kurulu gerçekten karmaşık bir dünya istiyorsanız, sizi Finley Fenn'in ismine yönlendireceğim. Kendisi çok hoş bir yazar ve ona bir ork fikrim olduğunu söylediğimde bana bu fikrin peşinden gitmemi söyledi. Kahramanımın yeterince ork gibi hissetmesini sağlarken onları kendime ait kılmaya çalıştım. Yani Finley, bu senin içindi!

Her neyse, umarım orklara yaptığım yolculuğu beğenmişsinizdir.

Bölge! Büyük, çirkin bir kahramana ve görücü usulü evliliğe bayılıyorum.

Ben de neyi severim biliyor musunuz? Tıpkı diğer kızlar gibi olan bir kadın kahraman. Sanırım Iolanthe bir karakter olarak başka bir kitabın (şu anda kitabı hatırlamıyorum bile) kahramanının diğer kızlar gibi olmadığını iddia ettiği bir incelemeyi okumaktan doğdu! Arabaları, sporu ve birayı seviyordu! Erkek arkadaşları vardı! O ÖZELDİ çünkü kız gibi DEĞİLDİ. Ve bir kadın olarak gözlerimi devirdim. Yani, eğer bir kadın olarak

erkek şeylerinden hoşlanıyor musun? Neden ikisini de sevmene izin verilmiyor? Pembe rengin nesi var ki zaten? Pembeye bayılırım!

Yani Iolanthe benim bu tür kadın kahramanlara cevabım. Hem kız gibi hem de güçlü ve cesur olabilirsin. Dikiş dikmeyi ve saç yapmayı sevebilirsiniz. Güzel elbiseler giymeyi ve kadınsı şeyler yapmayı sevebilirsiniz. Diğer kızlar gibi olmakta yanlış bir şey yok ve size aksini söyleyenin canı cehenneme.

(Onları gerçekten becerme. Sadece genel olarak demek istedim.)

Giysilerden, makyajdan ve dünyadaki tüm kadınsı şeylerden hoşlanan bir kadın olmanın yanlış bir tarafı yoktur. Bu tür şeylerden hoşlanmamanın da yanlış bir tarafı yok. Ben sadece toplumun bir tarafı yüceltip diğer tarafı yerle bir etmesinden bıktım. Yemek yapmayı ve dikiş dikmeyi seven kadın kahramanları normalleştirelim, lanet olsun.

Oh, ve Iolanthe uzun boylu çünkü bir okuyucu benden daha uzun boylu kadın kahramanlar yazmamı istedi. İşte buyurun! Bunun onu bir yük haline getirdiği konusunda endişelenmesini sevdim ama kahramanın gözünde bu onu onun için mükemmel yapıyordu. Her tencerenin bir kapağı vardır.

Her neyse, umarım bu kitabı beğenmişsinizdir ve bu kitaba atraksiyonlu planlar ya da vahşi maceralar için gelmemişsinizdir. Bu sadece, görücü usulü bir evliliğin sonunda gerçekleşmesi ve bir kadın kahramanın kendi değer duygusunu kazanması ve gücüne sahip çıkması hakkında sevimli, hafif bayat bir hikayeydi.

Eğer Anchor and Aspect dünyasında (Aos) geçen diğer kitapları okuduysanız, muhtemelen buradaki dünya inşasının bir kısmını fark etmişsinizdir. Eğer okumadıysanız, hikayenin kendi başına ayakta durduğunu düşünmeyi seviyorum, ancak ilginizi çektiyse, bu dünyada geçen ve hepsi tek başına olan başka kitaplar da var ve belki onlara da bir şans verebilirsiniz! Sadece söylüyorum.

Sırada DAISY'NİN KARARI var ve biz (nihayet) Icehome'a geri döneceğiz!

- Yakut

DAHA FAZLASINI ISTER MISINIZ?

Tüm kitaplarım Kindle Unlimited'ta, bu yüzden istediğiniz kadar ödünç almaktan çekinmeyin!

Daha fazla fantastik romantizm
ister misiniz? [Kralın Kız](#)
[Kurusu Gelini Savaş Tanrısına](#)
[Bağlı](#)
[Gölge Tanrı'ya Yeminli Vahşi](#)
[Tanrı'yla Evli](#)

Belki başka bir mantık evliliği?
[Uzaylı'nın Posta Siparişi Gelini](#)

Başka bir tek başına romantizm mi?
[Mırıldandığında](#)

Bir barbar mı yirmi mi?
[Buz Gezegeni Barbarları](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.